

ใบรับรองงานวิจัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

ชื่อเรื่องงานวิจัย

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด
บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

The Study on the Quantity and Physical Characteristic of
Marine Debris at Laem Son-on Beach, Mueang District, Songkhla
Province

ชื่อผู้ทำงานวิจัย

ศิริพร รอดหยุ่น, สุรัตนา ทองสันน์ และอาเอเสะ อีซือ

คณะกรรมการสอบโครงการวิจัย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล ชุนพิทักษ์)

ประธานกรรมการสอบ

(อาจารย์ ดร.สายสิริ ไชยชนะ)

กรรมการสอบ

(อาจารย์สิริกานต์ บัวรักษ์สิริศักดิ์)

กรรมการสอบ

(อาจารย์กมลนาคิน อินทนุจิตร)

กรรมการสอบ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล ชุนพิทักษ์)

ประธานหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล ชุนพิทักษ์)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุมัติ เดชนา)

คณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ..... 5 ๑.๔. 2562

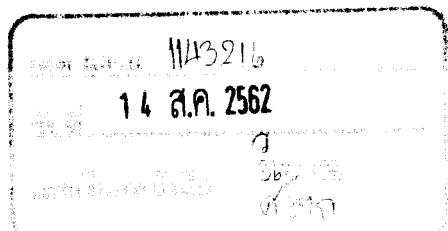
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ชื่อการวิจัย	การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอย ชายหาด บริเวณแหลมสน อ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
ชื่อผู้ทำงานวิจัย	นางสาวศิริพร รอดหยุ่น รหัสนักศึกษา 564231039 นางสาวสุรัตนา ทองสัน พ. รหัสนักศึกษา 564231044 นางสาวอาแอเสาะ อีซ่อ รหัสนักศึกษา 564231053
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล ชูนพิทักษ์
หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต	สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
ปีการศึกษา	2561

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสน อ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พื้นที่การศึกษาเริ่มตั้งแต่แท่งหมุดศูลาการถึงแหลมสน อ่อน ระยะทาง 3 กิโลเมตร กำหนดจุดเก็บตัวอย่าง 7 จุด เก็บตัวอย่างในช่วงเดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม 2560 รวม 15 ครั้ง จุดเก็บตัวอย่างมีพื้นที่วงกลม 78.5 ตารางเมตร ผลการศึกษาพบว่า มูลฝอยชายหาดเกิดขึ้นเฉลี่ย 21.79 กิโลกรัม/ครั้ง มีความหนาแน่นของมูลฝอยเฉลี่ย 0.08 กิโลกรัม/ลิตร และองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยที่พบมากที่สุดคือ พลาสติก 53.60 กิโลกรัม (ร้อยละ 38.44), รองลงมาคือ ไม้ 35.90 กิโลกรัม (ร้อยละ 25.75), แก้ว 28.60 กิโลกรัม (ร้อยละ 20.51), ยาง 8.71 กิโลกรัม (ร้อยละ 6.25), โพม 5.00 กิโลกรัม (ร้อยละ 3.59), ของเสียอันตราย ได้แก่ ขวดยา เจ็มฉีดยา กระป๋องยาไฝแมลง 2.90 กิโลกรัม (ร้อยละ 2.08), อลูมิเนียมและผ้า 1.40 กิโลกรัม (ร้อยละ 1.00), กระดาษ 1.40 กิโลกรัม (ร้อยละ 1.08) และก้นบุหรี่ 0.41 กิโลกรัม (ร้อยละ 0.29) ตามลำดับ จากการศึกษาประเภทพลาสติกที่พบในบริเวณแหลมสน อ่อน พบร่วพลาสติกส่วนใหญ่เป็นประเภทโพลิเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (LDPE) เช่น ถุงเย็น ฝาขวดน้ำ

คำสำคัญ: มูลฝอยชายหาด องค์ประกอบมูลฝอยทางกายภาพ แหลมสน อ่อน สงขลา

Title	The Study on the Quantity and Physical Characteristic of Marine Debris at Laem Son-on Beach, Mueang District, Songkhla Province	
Authors	Miss Siriporn Rodyooth	Student Code 564231039
	Miss Surattana Thongsan	Student Code 564231044
	Miss Aesoh E-sor	Student Code 564231053
Advisor	Assistant Professor Khwankamon Khoonpitak	
Bachelor of Science	Environmental Science	
Institution	Songkhla Rajabhat University	
Academic Year	2561	

Abstract

This is a study on the quantity and physical characteristic of marine debris at Leam Son-on beach, Mueang district, Songkhla province. The study area begins at the custom pin to Leam Son-on beach, a distance of three kilometers. There were seven sampling points. Samples were collected from October to December 2017 for 15 times. A circular area was 78.5 square meter. The average amount of marine debris was 21.79 kilograms per time. The average bulk density was 0.08 kilograms per liter. The major physical composition was plastic (53.60 kilograms (38.34 %)), followed by woods (35.90 kilograms (25.75 %)), glass (28.60 kilograms (20.51 %)), rubber (8.71 kilogram (6.25 %)), foam (5.00 kilograms (3.59 %)) hazardous waste included bottles of medicine, hypodermic syringes, and pesticide cans (2.90 kilograms (2.08 %)), aluminiums and fabrics (1.40 kilograms (1.00 %)), papers (1.40 kilograms (1.08 %)), and cigarette stubs (0.41 kilograms (0.29 %)), respectively. The study of plastics in Leam Son-on found that most types of plastics polyethylene was low density polyethylene (LDPE), for example, cold food bags, water bottle caps.

Keywords: Marine debris, Physical composition, Laem Son-on, Songkhla

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น ต้องขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาผู้ช่วยศาสตราจารย์ขวัญกมล ขุนพิทักษ์ ที่ให้คำปรึกษาในการดำเนินการวิจัย ให้คำแนะนำเพิ่มเติม และอ่านรายงานวิจัยพร้อมแก้ไขข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงให้งานวิจัยมีความสมบูรณ์และถูกต้องยิ่งขึ้น ตลอดจนเป็นกำลังใจให้ตลอดมา

ขอขอบพระคุณ ดร.สุชีวรรณ ยอดรุ่รอบ ดร.สายสิริ ไชยชนะ อาจารย์หิรัญวดี สุวิบูรณ์ อาจารย์นัดดา โปรด้า ดร.สิริพร บริรักษ์สิรุศักดิ์ และอาจารย์กมนลนาวิน อินทนุจิตร ที่ให้คำปรึกษาในการทำงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ เทศบาลนครสงขลา โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและศูนย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ที่อำนวยความสะดวกพื้นที่และสัดส่วนอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และมีส่วนช่วยเหลืองานวิจัยครั้งนี้ทุกภาคส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งขอขอบพระคุณบิดา มารดา ที่เคยให้กำลังใจในการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี คุณค่า และประโยชน์อันที่พึงได้จากการวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็นรางวัลแห่งความภาคภูมิใจแก่บิดา มารดา คณาจารย์ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาตลอด

ศิริพร รอดหยุ่
สุรัตนา ทองสัน
อาแอลเสาะ อีซ่อ
มิถุนายน 2562

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 ตัวแปร	2
1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	2
1.5 สมมติฐาน	3
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
1.7 ระยะเวลาการดำเนินวิจัย	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับมูลฝอย	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยชายหาด	12
2.3 ข้อมูลที่ว่าไปของแหล่งสนับสนุน	21
2.4 ประเภทพลาสติก	26
2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
บทที่ 3 การดำเนินงานวิจัย	
3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	34
3.2 ขอบเขตการศึกษา	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 วัสดุและอุปกรณ์	35
3.4 วิธีการดำเนินการวิจัย	36
3.5 บันทึกผลการทดลอง	44
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ	44
บทที่ 4 ผลและการอภิปรายผลการวิจัย	
4.1 ปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	45
4.2 ความหนาแน่นของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	47
4.3 องค์ประกอบทางกายของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอ เมือง จังหวัดสงขลา	49
4.4 ประเภทพลาสติกที่พบบริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	51
4.5 อภิปรายผลการวิจัย	55
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	57
5.2 ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบเสนอโครงร่างวิจัย	ผก-1
ภาคผนวก ข ภาพประกอบการดำเนินการวิจัย	ผข-1
ภาคผนวก ค ประวัติผู้วิจัย	ผค-1

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1.1 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย	4
2.1 ข้อมูลปริมาณขยะทะเลในประเทศไทย	8
2.2 ระยะเวลาการย่อยสลายของมูลฝอย	17
2.3 ชนิดของพลาสติกที่สามารถนำมาใช้เคิลได้	27
2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	28
3.1 พิกัดทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่เก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด	38
3.2 วันเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด	40
4.1 ปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	45
4.2 ความหนาแน่นของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	48
4.3 องค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	49
4.4 ประเภทพลาสติกบริเวณแหลมสนอ่อน	52

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 วิธีการสุ่มตัวอย่างมูลฝอย	10
2.2 มูลฝอยชายหาดบริเวณชายหาดทะเลปักน้ำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	14
2.3 ขั้นตอนการจัดการมูลฝอย	15
2.4 ถังขยะแต่ละสีที่ใช้ในการรองรับประเภทของมูลฝอย	18
2.5 รถเก็บขยะมูลฝอย	20
2.6 บ่อฝังกลบมูลฝอยในประเทศไทย	20
2.7 แผนภาพแหลมสนอ่อน	22
3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา	34
3.2 พื้นที่การศึกษา	35
3.3 การวัดระยะทางพื้นที่การเก็บมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	37
3.4 การแบ่งระยะทางเก็บตัวอย่างใน 1 กิโลเมตร	38
3.5 การวัดระยะทางเท้า	39
3.6 การวัดรัศมีจุดเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด	39
3.7 ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบมูลฝอยทางกายภาพ	41
3.8 การศึกษาปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	42
3.9 การศึกษาค่าความหนาแน่นมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	43
3.10 การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	43
4.1 ปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	46
4.2 ความหนาแน่นของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	48
4.3 แผนภูมิองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	50
4.4 องค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน	50
4.5 แผนภูมิประเภทพลาสติกบริเวณแหลมสนอ่อน	53
4.6 ตัวอย่างพลาสติกแต่ละประเภทที่พบบริเวณแหลมสนอ่อน	54

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของการวิจัย

ปัญหาสิ่งแวดล้อมประการสำคัญหนึ่งของโลกที่กำลังอยู่ในภาวะวิกฤตมีมากมายหลายปัญหา แต่ประเด็นที่มีความสำคัญและทั่วโลกให้ความสนใจมากขึ้นคือ ปัญหามูลฝอยชายหาด ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่ประเทศไทยและหลายประเทศกำลังเผชิญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มกำลังทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ในวงกว้าง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม อาหาร สุขภาพส่วนบุคคล ชุมชน และการใช้ชีวิตของชุมชนชายฝั่งทะเล รวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ที่หากหลâyตามชายฝั่งทะเล ในทะเล นอกชายฝั่ง รวมถึงตามเกาะต่างๆ ที่อยู่นอกชายฝั่ง จากสถิติปริมาณมูลฝอยทั่วประเทศปี 2559 มีมูลฝอยประมาณ 27 ล้านตัน กำจัดไม่ถูกต้อง 11.69 ล้านตัน หรือร้อยละ 43 และมีมูลฝอยประมาณ 10 ล้านตัน ที่ตกค้างสะสมอยู่ในสถานที่กำจัดมูลฝอยหรือแหล่งสู่แหล่งน้ำ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560(ก)) ทั้งนี้หากพิจารณาเฉพาะจังหวัดชายฝั่งทะเลพบว่ามี 23 จังหวัด มีปริมาณมูลฝอยทะเลมากจากนบกร้อยละ 80 และจากในทะเลร้อยละ 20 ในปี 2560 ได้มีการคาดการณ์จากปริมาณมูลฝอยในพื้นที่จังหวัดชายทะเลพบมูลฝอยประมาณ 10 ล้านตัน ซึ่งมูลฝอยประมาณ 5 ล้านตัน มีการจัดการไม่ถูกต้อง และมีโอกาสสูญซ้ำพัดพาลงทะเลได้ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560(ข))

จากการศึกษาประเภทของมูลฝอยทะเลและการจัดกิจกรรมเก็บมูลฝอยชายหาดสากลประจำปี 2560 โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สามารถเก็บมูลฝอยชายหาดได้มากถึง 16 ตัน โดยมูลฝอยส่วนใหญ่เป็นมูลฝอยจำพวกพลาสติกและโฟม หลอด เชือก อวน ฝ่าจุก ถุงก็อบแก๊บ และกันบุหรี่ โดยเฉพาะมูลฝอยพลาสติกที่พบมากที่สุดได้สร้างปัญหามากมาย มูลฝอยพลาสติกขนาดใหญ่ เช่น แท่น อวน หรือชากระสิ่งของ เป็นสาเหตุที่ทำให้สัตว์ทะเลหายใจและใกล้สูญพันธุ์ บาดเจ็บหรือเสียชีวิต สร้างความเสียหายต่อระบบนิเวศ ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมในแนวปะการังและพื้นท้องทะเล ทำลายทัศนียภาพของชายหาด ส่งผลต่อการประมงและการท่องเที่ยวของชายหาด ซึ่งแหล่งกำเนดของมูลฝอยชายหาด คือ มูลฝอยจากกิจกรรมบนฝั่ง เช่น จากชุมชน จากแหล่งท่องเที่ยวชายหาด จากท่าเรือ และจากแหล่งทิ้งมูลฝอยบนฝั่ง รวมทั้งมูลฝอยจากกิจกรรมในทะเล เช่น การประมง การท่องเที่ยวทางทะเล การขนส่งทางทะเล โดยมูลฝอยชายหาดจะส่งผลกระทบทั้งต่อการท่องเที่ยว ต่อการประมง/การเดินเรือ ต่อสุขภาพอนามัย ต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ รวมถึงส่งผล

กระทรวงต่อภาพลักษณ์ของประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันนับว่าเป็นประเด็นสำคัญ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560(ข))

แหลมสันอ่อน จังหวัดสงขลา เป็นหนึ่งในพื้นที่ชายฝั่งทะเล และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จัก และได้รับความนิยม อันเนื่องจากมีชายหาดสวยงาม มีทรัพยากระดับน้ำไม่ลึกมาก สามารถลงเล่นน้ำได้ตลอดแนว เป็นสถานที่พักผ่อน ทางวิธีออกกำลังกาย มีจุดชมวิวสวยงาม เหมาะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี และจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวทำให้มีปริมาณมูลฝอยชายหาดเพิ่มขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ในทุกช่วงฤดูมรสุม แหลมสันอ่อนจะประสบปัญหาอย่างมากจากมูลฝอยทะเลที่ลอยเข้ามาติดหาด ซึ่งปัญหานี้นอกจากจะทำให้เกิดความไม่สวยงามด้านทัศนียภาพแล้ว ยังมีผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งอีกด้วย (ณัฐวุฒิ บุณยุษ และนพดล เลึงเจริญ, 2560) ดังนั้นการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จะทำให้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง และช่วยในการวิเคราะห์แหล่งที่มาของมูลฝอยชายหาดในบริเวณแหลมสันอ่อน จังหวัดสงขลา เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการ การป้องกัน และการลดผลกระทบที่เกิดจากมูลฝอยชายหาดในพื้นที่ท่องเที่ยวอื่นๆ ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

1.3 ตัวแปร

- 1.3.1 ตัวแปรต้น คือ มูลฝอยชายหาด
- 1.3.2 ตัวแปรตาม คือ ปริมาณมูลฝอยชายหาด องค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด และประเภทพลาสติกของมูลฝอยชายหาด
- 1.3.3 ตัวแปรควบคุม คือ พื้นที่และระยะเวลาการเก็บตัวอย่าง

1.4 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

- 1.4.1 **มูลฝอยชายหาด** หมายถึง มูลฝอยที่เก็บภายในรัศมีวงกลมที่วัดระยะทางจากทางเท้าและถนนลงไปทางชายหาด 20 เมตร โดยเป็นมูลฝอยของเหลือทิ้งจากการใช้สอย หรือจากขบวนการผลิต จากกิจกรรมภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม หรือเกิดจากภัยพิบัติและพายุ รวมไปถึงมูลฝอยที่เกิดจากนักท่องเที่ยว

1.4.2 ประเภทของพลาสติก แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ พอลิเอทิลีนเทเรฟราเลท (Polyethylene terephthalate; PET), พอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง (High density polyethylene; HDPE), พอลิไวนิลคลอไรด์ (Polyvinylchloride; PVC), พอลิเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (Low density polyethylene; LDPE), พอลิโพร์พลีน (Polypropylene; PP), พอลิสไตรีน (Polystyrene; PS) และ อื่นๆ (กรมควบคุมมลพิษ, 2551(ก))

1.4.3 องค์ประกอบของมูลฝอยชายหาด หมายถึง มูลฝอยที่สูบเก็บในบริเวณชายหาด ได้แก่ โฟม พลาสติก แก้ว ของเสียอันตราย ไม้ อุปกรณ์น้ำ กระเบื้องหิน หินทราย ก้อนบุหรี่ ยางรถบรรทุก ฯลฯ

1.4.4 ของเสียอันตราย หมายถึง มูลฝอยที่มีสารอันตรายปนเปื้อน ได้แก่ ขวดยา ไฟแช็ค เครื่องฉีดยา กระป๋องยาจากแมลง หลอดไฟ

1.4.5 ปริมาณมูลฝอย หมายถึง ปริมาณโดยน้ำหนักของมูลฝอยที่ทำการซั่ง โดยซั่งเป็น น้ำหนักสด มีหน่วยเป็นกิโลกรัม (น้ำหนัก บุณยู และนพดล เลี้งเจริญ, 2560)

1.5 สมมติฐาน

องค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัด สงขลา พบมูลฝอยประเภทพลาสติกมากที่สุด

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทราบถึงปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

1.6.2 สามารถนำผลการศึกษาที่ได้เปรียกตัวใช้เป็นแนวทางในการวางแผนจัดการ และป้องกันปัญหาที่เกิดจากมูลฝอยชายหาดในพื้นที่อื่นๆ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

1.7 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน มีระยะเวลาการดำเนินการวิจัย รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการ	พ.ศ. 2560						พ.ศ. 2561						พ.ศ. 2562											
	มี.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
1. ศึกษาเอกสารและรวบรวมข้อมูล	↔																							
2. สอนโครงร่างวิจัย				▲																				
3. ทำการทดลองภาคสนาม				↔																				
4. การวิเคราะห์ข้อมูล					↔																			
5. การสอบความก้าวหน้าวิจัย																		▲						
6. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา																			↔					
7. การจัดทำเล่มวิจัย																			↔					
8. การสอบวิจัย																			↔					
9. การแก้ไขเล่มวิจัย																			↔					
10. ส่งเล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์																			↔					▲

หมายเหตุ: ▲ หมายถึง ช่วงดำเนินการสอบวิจัยและส่งเล่มวิจัยฉบับสมบูรณ์

↔ หมายถึง ช่วงระยะเวลาดำเนินงานวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิดทดลองที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหาหลักประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับมูลฝอย แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยชายหาด ข้อมูลทั่วไปของแหลมสันอ่อน จังหวัดสงขลา ประเภทพลาสติก โดยมีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับมูลฝอย

2.1.1 คำจำกัดความของมูลฝอย

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า “ขยะ” หรือ “ขยะมูลฝอย” หรือ “มูลฝอย” ไว้แตกต่างกันออกไป แต่เมื่อพิจารณาความหมายโดยรวมแล้วพบว่ามีความใกล้เคียงกัน ดังนั้น จึงได้รวบรวมความหมายที่เกี่ยวข้องของคำดังกล่าวเอาไว้ดังนี้

พทฯ แก้วสาร (2555) กล่าวว่า “ขยะมูลฝอย” หมายถึง เศษของเหลือใช้ ทั้งจากภารยุบໂโคห์หรือบริโภคของมนุษย์ ซึ่งจะมีลักษณะที่แตกต่างกันขึ้นกับชนิด เช่น ขยะมูลฝอย

กรมควบคุมมลพิษ (2551ก) กล่าวว่า “ขยะหรือมูลฝอย” หมายความถึง เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัสดุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เหล้า มูลสัตว์ ชาสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บการดัดแปลง ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชือมูลฝอยที่เป็นพิษ หรืออันตรายจากชุมชนหรือครัวเรือน

จากความหมายดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า “ขยะ” หรือ “ขยะมูลฝอย” หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่ใช้ในกิจกรรมการดำเนินชีวิตของมนุษย์รวมทั้ง เหล้า ชาสัตว์ มูลสัตว์ เศษวัสดุที่ทิ้งแล้ว จากรากของบ้านเรือนหรือ สถานที่อื่นๆ และไม่เป็นที่พึงประสงค์ของผู้ใช้ทำให้สิ่งเหล่านั้นหมัดคุณค่า หรือไม่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต

มูลฝอยชายหาด (marine debris หรือ marine litter) มีหลายองค์กรให้คำจำกัดความไว้คล้ายคลึงกันดังนี้

องค์กรอนุรักษ์มหาสมุทร (Ocean Conservancy) ในปี ค.ศ.2007 (อ้างอิงในนวลดพรณ คณานุรักษ์, 2555) ให้คำจำกัดความว่ามูลฝอยชายหาด หมายถึง วัตถุใดๆที่มนุษย์สร้างขึ้นแล้วเข้าสู่ระบบในเวชทางทะเลได้หลายวิธี ทั้งจากการทิ้งที่ไม่ถูกต้อง การทิ้งอย่างตั้งใจและไม่ตั้งใจ หรือเกิดจากภัยพิบัติตามทางธรรมชาติและพายุ

สำหรับในประเทศไทย กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (2553) ได้ให้คำจำกัดความเป็นภาษาไทยไว้ว่า มูลฝอยชายหาดคือ มูลฝอยใดได้ทิ้มน้ำหมู่สร้างขึ้นแต้มีได้ถูกกำจัดด้วยวิธีที่เหมาะสมจึงเหลืออกสู่ทะเล สืบเนื่องจากการกระทำของมนุษย์โดยตรงหรือจากการใช้สอยของมนุษย์ หรือจากกระบวนการผลิต จากรากิจกรรมภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม รวมไปถึงมูลฝอยที่เกิดจากนักท่องเที่ยว เช่น การทิ้งมูลฝอยลงทะเล ระบบจัดการมูลฝอยที่ด้อยประสิทธิภาพ และการกระทำขึ้นมนุษย์โดยอ้อม เช่น ลมและน้ำพัดพามูลฝอยจากชุมชนออกสู่ทะเล

2.1.2 แหล่งที่มามูลฝอยชายหาด

มูลฝอยชายหาดมีที่มาจากการหลักหลายแหล่งที่มา ทั้งการทิ้งมูลฝอยจากรากิจกรรมต่างๆ บริเวณดันน้ำลงสู่แหล่งน้ำอย่างแม่น้ำแล้วไหลออกสู่ทะเล และแหล่งที่มาจากในทะเลและมหาสมุทรเองโดยตรง ดังนั้นจึงสามารถแบ่งแหล่งที่มาของมูลฝอยชายหาดได้เป็น 2 แหล่งใหญ่ คือ (นวลดพรรณ คณานุรักษ์, 2555)

- 1) แหล่งที่มาจากแผ่นดิน (ชายฝั่ง) ได้แก่
 - 1.1) คนในชุมชน และนักท่องเที่ยว
 - 1.2) หลุมฝังกลบมูลฝอยชุมชน
 - 1.3) การจัดการมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม
 - 1.4) ภาคอุตสาหกรรมและการผลิต
 - 1.5) ระบบการเก็บรวบรวมและขนย้ายมูลฝอย (ทั้งทางบกและทางน้ำ)
 - 1.6) น้ำที่ไหลป่าใบช่วงฝนตกหนัก
 - 1.7) ปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น พายุรุนแรง แผ่นดินไหว
- 2) แหล่งที่มาจากทะเล ได้แก่
 - 2.1) เรือประมง
 - 2.2) เรือสินค้า
 - 2.3) เรือโดยสารสาธารณะ เรือเฟอร์รี่ และเรือท่องเที่ยว
 - 2.4) เรือส่วนบุคคล
 - 2.5) เรือของกองทัพ
 - 2.6) แท่นขุดเจาะก๊าซและน้ำมันกลางทะเล
 - 2.7) กิจกรรมการเพาเลี้ยงสัตว์น้ำ และกิจกรรมประมงอื่น ๆ
 - 2.8) ปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหวใต้ทะเล

2.1.3 ประเภทของมูลฝอยชายหาด

มูลฝอยชายหาดมีหลายประเภทและมีการแบ่งแทรกต่างกันไปตามลักษณะที่พบ ได้แก่ การแบ่งตามขนาด ซึ่งสามารถแบ่งมูลฝอยทะเลตามขนาดได้ 4 ประเภทดังนี้ (นวัตพรรณ คณานุรักษ์, 2555)

- 1) มูลฝอยชายหาดขนาดเล็ก คือ มูลฝอยที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 เซนติเมตร (ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า) เช่น เม็ดพลาสติก
- 2) มูลฝอยชายหาดขนาดกลาง คือ มูลฝอยที่มีขนาดใหญ่กว่าหรือเท่ากับ 2.5 เซนติเมตร และมีขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ 10 เซนติเมตร เช่น แก้ว โฟม
- 3) มูลฝอยชายหาดขนาดใหญ่ คือ มูลฝอยที่มีขนาดใหญ่กว่า 10 เซนติเมตร และขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ 1 เมตร เช่น ขวดน้ำยำทำความสะอาด
- 4) มูลฝอยชายหาดขนาดใหญ่มาก คือ มูลฝอยที่มีขนาดใหญ่กว่า 1 เมตรขึ้นไป เช่น เศษอวน ไม้ไผ่

การแบ่งมูลฝอยชายหาดตามลักษณะชนิดมูลฝอยออกเป็นกลุ่มประเภท ซึ่งอาจแทรกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ มูลฝอยชายหาดที่พบส่วนใหญ่ คือ พลาสติก โฟม ยาง ไม้ โลหะ แก้ว กระดาษ และเศษผ้า โดยเฉพาะมูลฝอยชายหาดประเภทพลาสติกเป็นมูลฝอยที่พบมากที่สุด เนื่องจาก มูลฝอยชายหาดประเภทพลาสติกมีความคงทนสูง จึงสามารถสะสมและตกค้างอยู่ในสิ่งแวดล้อมได้นาน และเนื่องจากผลิตภัณฑ์จากพลาสติกมีน้ำหนักเบา และราคาถูกกว่าวัสดุอื่น จึงมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย (นวัตพรรณ คณานุรักษ์, 2555)

ประเทศไทยมีพื้นที่ทางทะเลรวม 323,488.32 ตารางกิโลเมตร (ตร.กม.) คิดเป็นร้อยละ 60 ของพื้นที่ทางบก มีความยาวชายฝั่งทะเลเท่ากับ 3,151.13 กม. จากข้อมูลของ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งได้เก็บมูลฝอยชายหาดพบว่า 23 จังหวัดชายฝั่งทะเลมีปริมาณ มูลฝอยมากถึง 10 ล้านตัน ในจำนวนนี้ ประมาณ 5 ล้านตันไม่ได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง มีโอกาสสูญเสีย พัดพาลงทะเลโดยเป็นมูลฝอยทะเล และลำดับนิดของมูลฝอยที่พบมาก 10 อันดับ แสดงในตารางที่ 2.1 (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560(ช))

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลปริมาณขยะทะเลในประเทศไทย

อันดับ	ชนิดขยะทะเล	จำนวน (ชิ้น)	ร้อยละ
1	ถุงพลาสติกอื่นๆ	9,878	24.72
2	ขวดเครื่องดื่ม (พลาสติก)	6,998	17.51
3	ขวดเครื่องดื่ม (แก้ว)	6,284	15.72
4	ถ้วย/จาน (โพเม)	3,314	8.29
5	เข็อก (1 เมตร = 1 ชิ้น)	2,799	7.00
6	หลอด/ที่ค่นเครื่องดื่ม	2,681	6.71
7	ขวดน้ำดื่ม (พลาสติก)	2,325	5.82
8	กระป๋องเครื่องดื่ม	2,125	5.32
9	กล่องอาหาร (โพเม)	1,816	4.54
10	ฝาจุกขวด (พลาสติก)	1,747	4.37
ผลรวมปริมาณขยะ 10 อันดับแรก		39,967	98.00

ที่มา: กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (2560(ข))

2.1.4 วิธีการศึกษา müll ฝอยชายหาด

วัตถุประสงค์สำคัญของการศึกษา müll ฝอยชายหาด มี 6 วัตถุประสงค์ (นวลดพรณ คณานุรักษ์, 2555) ดังนี้

- 1) เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับประเภท ปริมาณ และการแพร่กระจายของชนิด müll ฝอยชายหาด
- 2) เพื่อหาแหล่งที่มาของชนิด müll ฝอยชายหาด
- 3) เพื่อให้ทราบถึงปัญหา และภัยคุกคามในพื้นที่ต่างๆ

การศึกษาวิธีการสำรวจ müll ฝอยชายหาดในระดับชาติ เพื่อใช้ในการประเมินจำนวน ประเภทและการแพร่กระจายของ müll ฝอย สามารถสรุปวิธีการสำรวจได้ 3 วิธี ดังนี้

- 1) การประเมินประเภทและจำนวนของ müll ฝอยที่เกิดจากเรือและเรือสำราญ ที่ต้องใช้คนจำนวนมากไปทำการสำรวจจำนวนคนที่ทำกิจกรรมต่างๆ ในทะเล ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิด müll ฝอยจากกิจกรรมนั้นๆ ผลที่ได้เป็นการคาดการณ์จำนวนของ müll ฝอยทั้งหมดในสิ่งแวดล้อมทางทะเล
- 2) การประเมินประเภทและจำนวนของ müll ฝอยชายหาดที่สามารถถลอยได้ โดยใช้เรือและการเก็บข้อมูลด้วยสายตา นิยมใช้สำหรับการสำรวจในทะเลเปิด มีความจำเป็นที่ต้องใช้เรือที่

หมายเหตุในการเก็บข้อมูล ซึ่งวิธีนี้ไม่สามารถเก็บมูลฝอยบางประเภท เช่น กระดาษ มูลฝอยที่ย่อยสลายได้ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่ไม่สามารถถอยกลับได้

3) การประเมินประเภทและจำนวนของมูลฝอยชายหาดโดยการสำรวจบริเวณชายหาด ซึ่งเป็นการสำรวจที่เฉพาะเจาะจงต่อพื้นที่ ณ ช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อศึกษาว่าประเภทและจำนวนของมูลฝอยจะเปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ เป็นการสำรวจที่สามารถทำได้ในพื้นที่กว้าง ไม่ได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศมาก และสามารถเก็บข้อมูลประเภทกระดาษได้ แต่อย่างไรก็ตามวิธีนี้อาจไม่ได้เป็นตัวแทนของปริมาณมูลฝอยชายหาดทั้งหมด เพราะมูลฝอยบางส่วนอาจไม่ถึงชายหาด ซึ่งการสำรวจชายหาดนี้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ คือ การสำรวจเพื่อเป็นการศึกษาเฉพาะมูลฝอยชายหาดในบริเวณหาดนั้นๆ หรือการสำรวจเพื่อเป็นตัวบ่งชี้ถึงสถานการณ์ของมูลฝอยชายหาด

การสำรวจเพื่อเป็นการศึกษาเฉพาะมูลฝอยชายหาดในบริเวณหาดนั้นๆ มีการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบของมูลฝอย ซึ่งองค์ประกอบของมูลฝอยจะเปลี่ยนไปตามสภาพภูมิอากาศ ฤดูกาล และพฤติกรรมทางเศรษฐกิจสังคม วิถีชีวิต ตลอดจนอุปนิสัยและแบบแผนในการบริโภคของแต่ละชุมชน โดยทั่วไปแล้วองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยมีการจำแนกออกเป็นประเภทต่างๆ ดังนี้ (อุษา วิเศษสุวน, 2537)

1) เศษอาหาร เศษผัก ผลไม้ (garbage) หมายถึง เศษผัก เศษผลไม้ เศษอาหารฯ ที่เหลือจากการเตรียมการบริโภค (ยกเว้นเปลือกหอย กระดูก ซังข้าวโพด) เช่น ข้าวสุก เปลือกผลไม้ ฯลฯ

2) กระดาษ (paper) หมายถึง วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเยื่อกระดาษ ตัวอย่างเช่น กระดาษหนังสือพิมพ์ หนังสือต่างๆ ใบปลิว การ์ด ถุงกระดาษ กล่องกระดาษ ฯลฯ

3) พลาสติกและโฟม (plastic and foam) หมายถึง วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากพลาสติก ตัวอย่างเช่น ถุงพลาสติก ภาชนะพลาสติก ของเล่นเด็กที่ทำด้วยพลาสติก ฯลฯ

4. ยาง (rubber) และหนัง (leather) หมายถึง วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากยางหรือหนัง ตัวอย่างเช่น เครื่องหนัง รองเท้า กระเปาหนัง ฯลฯ

5. สิ่งทอ (textile) หมายถึง สิ่งทอต่างๆ ที่ทำมาจากการเส้นใยธรรมชาติและเส้นใยสังเคราะห์ เช่น ผ้าย ลินิน ผ้านิ่ม ผ้าในolon ตัวอย่างเช่น ด้วย เสื้อผ้า ผ้าเช็ดมือ ถุงเท้า ฯลฯ

6) ไม้ (wood) หมายถึง วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ ไม้ไผ่ พัง หญ้า เศษไม้ รวมทั้งดอกไม้

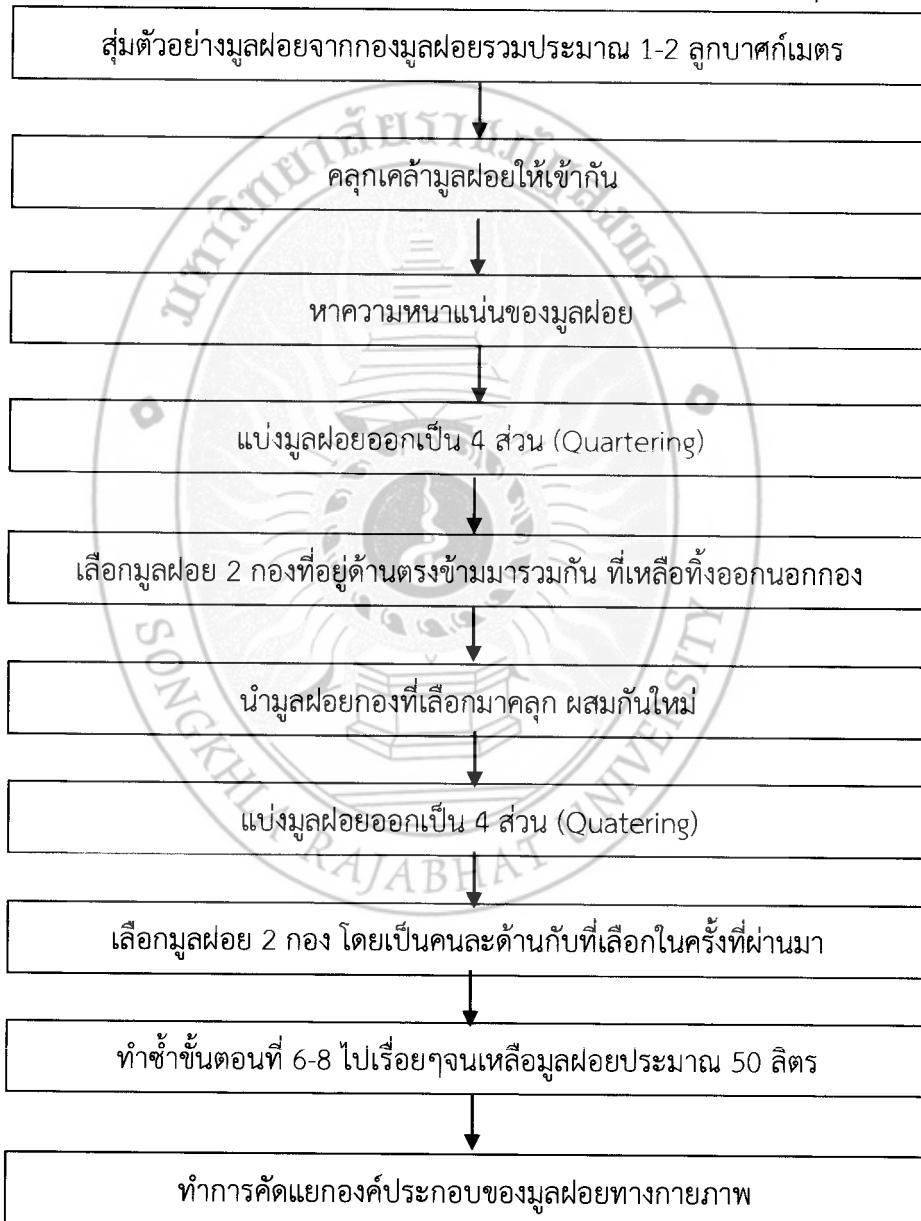
7) แก้ว (glass) หมายถึง วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากแก้ว ตัวอย่างเช่น กระจก ขวดแก้ว หลอดไฟ เครื่องแก้ว ฯลฯ

8) โลหะ (metal) หมายถึง วัสดุและผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่ทำจากโลหะ ตัวอย่าง เช่น กระป๋องโลหะ สายไฟ ภาชนะต่างๆ ตะปู ฯลฯ

9) ทิน กระเบื้อง กระดูกสัตว์และเปลือกหอย (stone and ceramic) หมายถึง เศษหิน เศษกระดูกสัตว์ เปลือกหอย ตัวอย่างเช่น เชรามิก เปลือกหอย กระดูกสัตว์ ฯลฯ

10) อื่นๆ และมูลฝอยที่เป็นอันตราย หมายถึง วัสดุอื่นใดที่ไม่สามารถจัดกลุ่มเข้ากลุ่ม ต่างๆ ข้างต้น รวมถึงผู้ ทราย เศ้า ได้แก่ หลอดพลาสติก เส้นใย กระป๋องบรรจุ

สำหรับวิธีการจำแนกของค่าประกอบมูลฝอยว่ามีสัดส่วนของมูลฝอยแต่ละประเภทเป็น จำนวนเท่าใดนั้นสามารถดำเนินการได้ตามขั้นตอนที่แสดงใน ภาพที่ 2.1 (กรมควบคุมมลพิษ, 2550)

ภาพที่ 2.1 วิธีการสูงตัวอย่างมูลฝอย

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ (2550)

สูตรในการคำนวณหาค่าร้อยละขององค์ประกอบมูลฝอย ดังนี้ (กรมควบคุมมลพิษ, 2550)

$$C = Wi / W \times 100$$

โดยที่ C = ร้อยละขององค์ประกอบมูลฝอยแต่ละประเภท

Wi = น้ำหนักมูลฝอยแต่ละประเภท

W = น้ำหนักมูลฝอยรวม

2.1.5 ปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดมูลฝอย

ปริมาณและองค์ประกอบมูลฝอยขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังต่อไปนี้ (ชมพนุท สงกลาง, 2556)

1) ลักษณะชุมชนหรือที่ตั้งของท้องถิ่น ชุมชนการค้า ศูนย์การค้า จะมีปริมาณมูลฝอยมากกว่าชุมชนที่อยู่อาศัย ความหนาแน่นของประชากรในชุมชนก็มีผลต่อปริมาณมูลฝอยบริเวณที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น ปริมาณมูลฝอยจะมีมากกว่าบริเวณที่มีประชากรอาศัยอยู่น้อย เช่น บริเวณคอนโดมิเนียม ทาวน์เฮาส์ ซึ่งมีผู้อยู่อาศัยหลายครอบครัว ปริมาณมูลฝอยจะมีมากตามไปด้วย

2) ถูกากล มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของปริมาณขยะมูลฝอยและชนิดของมูลฝอยเป็นอย่างมาก เช่น การท่องเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ เช่น ภูเขา น้ำตก ทะเล ก็จะมีมูลฝอยจำนวนมาก ถุงพลาสติก เศษอาหาร บรรจุภัณฑ์ ขวดน้ำ เป็นต้น

3) สภาพเศรษฐกิจ คนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดียอมมีกำลังซื้อสินค้าสูงกว่าคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จึงมีมูลฝอยมากตามไปด้วย ซึ่งมูลฝอยก็มักเป็นพวงบรรจุภัณฑ์ต่างๆ เช่น กล่อง กระป๋อง ถุงพลาสติก เป็นต้น

4) อุปนิสัยเฉพาะตัวของประชาชนในชุมชน ประชาชนที่มีอุปนิสัยรักษาความสะอาด เป็นระเบียบเรียบร้อยรับผิดชอบสังคม จะมีปริมาณมูลฝอยในการเก็บขยะมากกว่าประชาชนอุปนิสัยมักง่ายและไม่เป็นระเบียบ ซึ่งจะทิ้งมูลฝอยกระจัดกระจายไม่ร่วบรวมเป็นที่เป็นทาง ตามถนน ตามแหล่งแม่น้ำลำธาร ตัวแปรอีกตัวหนึ่งคือ พฤติกรรมการบริโภคและค่านิยมของคนแต่ละกลุ่มมีผลต่อลักษณะของมูลฝอย เช่น กลุ่มวัยรุ่นนิยมอาหารกระป๋อง น้ำชาด อาหารใส่ฟิล์มพลาสติก กล่องกระดาษ

5) ความเจริญก้าวหน้าของอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ส่งผลให้คนใช้ชีวิตแบบเร่งรีบ มากขึ้น คนจึงหันมาบริโภคอาหารสำเร็จรูปกันมากขึ้น รวมทั้งคนเริ่มมีวัฒนธรรมใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง จึงเป็นสาเหตุในการเพิ่มมูลฝอยมากขึ้น

6) การห่อหุ้มผลิตภัณฑ์เกินความจำเป็น เพื่อป้องกันความชื้น ให้มีน้ำหนักต่ำ และเพิ่มค่าผลิตภัณฑ์จากเดิม กระตุ้นความต้องการซื้อสินค้าให้เพิ่มสูงขึ้น โดยมักจะพับเทินในผลิตภัณฑ์ของญี่ปุ่น เช่น ขันม ของรับประทานต่างๆ ที่มีการบรรจุหีบห่อวางบนชั้นวางสินค้าซึ่งมีการห่อหุ้มเพิ่ม 2-3 ชั้น และวัสดุที่ห่อหุ้มเกือบทั้งหมดจะถูกนำไปขายหลังจากแกะผลิตภัณฑ์เหล่านั้น

7) กวัญชัยหรือระเบียบข้อบังคับ กวัญชัยหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ มูลฝอยที่รัฐได้เป็นผู้กำหนดขึ้นยังไม่มีการบังคับใช้อย่างเข้มงวดเท่าที่ควร ตัวอย่างเช่น ข้อบังคับไม่ให้มีการทิ้งมูลฝอยลงแม่น้ำ บนท้องถนน หรือที่สาธารณะต่างๆ ไม่สามารถบังคับประชาชนได้ ซึ่งเห็นได้จากการมีมูลฝอยที่ยังคงทิ้งเกลื่อนกลาดตามท้องถนน ในประเทศไทยไม่ได้มีการออกกฎหมายบังคับในเรื่องการแยกมูลฝอยแม้จะมีการวางแผนรองรับมูลฝอยเป็นสีต่างๆ ตามประเภทของมูลฝอยให้ประชาชนแล้วก็ตาม ทำให้มูลฝอยบางประเภทที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ปะบันเป็นกับมูลฝอยที่นำไปและต้องนำไปกำจัดทิ้ง

8) ทัศนคติของประชาชน ทัศนคติในการจัดการมูลฝอยของประชาชนเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อปริมาณมูลฝอย รวมทั้งมีผลต่อการจัดการมูลฝอยของประชาชน เนื่องจากว่าหากประชาชนมีทัศนคติที่ดีในการจัดการมูลฝอยก็จะช่วยส่งผลให้ประชาชนมีพฤติกรรมที่ดีในการจัดการมูลฝอยตามมา

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยชายหาด

2.2.1 ผลกระทบของมูลฝอยชายหาด

มูลฝอยจำนวนมากที่อยู่ในทะเล และระบบนิเวศชายฝั่ง เช่น ชายหาด ป่าชายเลนฯ ก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมา สามารถแบ่งผลกระทบที่เกิดจากมูลฝอยทะเลได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้ (นวลดพรรดา คณานุรักษ์, 2555)

1) ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น

- 1.1) ร่างกายของสิ่งมีชีวิตในทะเลถูกติดรด หรือถูกพันด้วยมูลฝอย ทำให้เคลื่อนที่ได้ช้าลง ส่งผลให้สัตว์น้ำสามารถโถมตื้อได้ง่ายขึ้นหรือขัดขวางการไหลเวียนเลือดจนอาจสูญเสียชีวิต
- 1.2) สิ่งมีชีวิต เช่น ปลา นกทะเล เต่าทะเล ไปจนถึงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมในทะเล เช่น แมวน้ำ และวาฬ กินมูลฝอยเข้าไป เพราะเข้าใจผิดว่าเป็นอาหาร ทำให้เกิดการอุดตันในระบบย่อยอาหาร เกิดการขาดสารอาหาร และอาจเป็นพิษ

2) ด้านสังคม เช่น

- 2.1) มูลฝอยทะเลขามให้สูญเสียสุนทรียภาพ ความสวยงาม และความน่ามองของพื้นที่
- 2.2) มูลฝอยทะเลขามให้สูญเสียคุณค่าทางธรรมชาติตื้งเดิม
- 2.3) มูลฝอยทะเลขามให้เกิดการเป็นปรัปักษ์ และต่อต้านผู้ก่อมลพิษ

3) ด้านเศรษฐกิจ เช่น

- 3.1) มูลฝอยทะเลขามให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว เนื่องจากการขาดความสวยงามน่ามอง และเป็นสิ่งกีดขวางต่อการใช้พื้นที่ชายหาด
- 3.2) มูลฝอยทะเลขามให้เกิดความเสียหายกับธุรกิจการเดินเรือ เนื่องจากทำให้เกิดความล่าช้า หรือเกิดความเสียหายจากขยะที่เข้ามาติดพันกับเรือ
- 3.3) มูลฝอยทะเลขามให้เกิดการสูญเสียในธุรกิจด้านการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เนื่องจากสัตว์น้ำถูกทำลายจากการติดรัดหรือถูกพันติดกับขยะ เช่น ซากอวน ต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการทำความสะอาด การซ่อมแซมเครื่องจักรที่บادเจ็บจากขยะทะเล การฟันฟูพื้นที่และการกำจัดการทำลายขยะทะเล

4) ด้านความปลอดภัยของสาธารณะ เช่น

- 4.1) มูลฝอยทะเลขามเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ เนื่องจากการสูญเสียการควบคุมหรือการบังคับทางเรือเรื่องขณะที่อยู่ในทะเล (เพรากการติดพันของขยะ) อาจเป็นภัยคุกคามต่อชีวิตได้
- 4.2) มูลฝอยทะเลขามเป็นอันตรายต่อนักว่ายน้ำ และนักดำน้ำ ถ้าเกิดการติดรัดหรือพันกับมูลฝอย ทำให้เกิดการบาดเจ็บจากการถูกบาด ข่วน คลอก หรือแทงโดยมูลฝอยทะเลได้

2.2.2 สถานการณ์มูลฝอยชายหาดในประเทศไทย

ปัญหามูลฝอยชายหาดส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณชายหาด การท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ หาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต ชายหาดพัทยา ชายหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี โดยแหล่งที่มาของมูลฝอยชายหาด คือ มูลฝอยจากกิจกรรมบนฝั่ง เช่น จากชุมชน จากแหล่งท่องเที่ยวชายหาด รวมทั้ง มูลฝอยจากในทะเล เช่น การประมง การท่องเที่ยวทางทะเล การขนส่งทางทะเลและลมมรสุม เช่น ข่าวมูลฝอยที่เห็นจำนวนมากถูกลมมรสุมพัดเข้าชายฝั่งหาดปากน้ำปราณ ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมระยะทางกว่า 5 กิโลเมตร มูลฝอยที่ถูกคลื่นซัดเข้ามามีทั้งเศษไม้ไผ่ ลูกมะพร้าว ขวดแก้ว ขวด

พลาสติก โพเม วัสดุขนาดเล็ก-ใหญ่ และมูลฝอยที่เกิดจากธรรมชาติ รวมทั้งพืช叛列 โดยในช่วงปลายเดือนตุลาคมถึงต้นเดือนพฤษจิกายนของทุกปี ลมมรสุมในอ่าวไทยจะพัดเข้าฝั่ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตลอดแนว และพัดเอามูลฝอยในทะเลเต็งแต่ปากอ่าวไทย จังหวัดชลบุรี กรุงเทพฯ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม เข้ามาติดบริเวณชายหาดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจำนวนมากทุกปี การแก้ไขปัญหาดังกล่าวกระทำได้โดยการเก็บซึ่งในแต่ละพื้นที่มีระดับการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน เช่น บางแห่งไม่มีการเก็บเลย บางแห่งมีการรณรงค์ให้มีการเก็บมูลฝอยบริเวณชายหาดเป็นประจำ โดยยังคงรักษาของส่วนท้องถิ่นร่วมกับประชาชน นักเรียน (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2562)

ภาพที่ 2.2 มูลฝอยชายหาดบริเวณชายหาดทะเลปากน้ำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ที่มา: กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (2562)

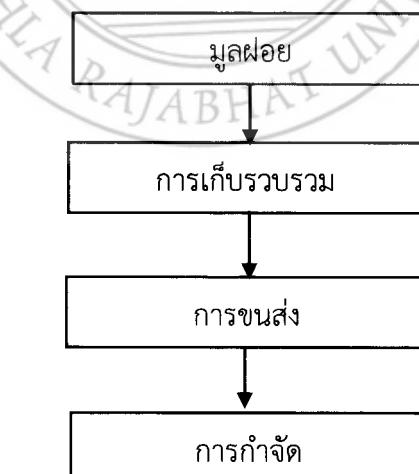
2.2.3 หลักการจัดการมูลฝอย

จากการสำรวจประเมินจากภาระรวมปริมาณมูลฝอยของประเทศไทย ในปี พ.ศ.2558 ซึ่งมีจำนวนมูลฝอยประมาณ 26.85 ล้านตัน/ปี (คิดเป็นปริมาณมูลฝอย จำนวน 1.13 กิโลกรัม/คน/วัน) โดยในจำนวนนี้มีปริมาณมูลฝอยที่ตกค้างเพราะไม่สามารถกำจัดอย่างถูกวิธี ประมาณร้อยละ 23 หรือประมาณ 6.22 ล้านตัน/ปี โดยสำหรับจังหวัดชายฝั่งทะเล 23 จังหวัด มีปริมาณมูลฝอย ประมาณ 10 ล้านตัน/ปี ในจำนวนนี้มีประมาณ 5 ล้านตันที่ได้รับการจัดการไม่ถูกวิธี ทั้งนี้ข้อมูลจากการสำรวจประเมิน พ布ว่าประมาณร้อยละสิบของมูลฝอยที่ตกค้างเนื่องจากจัดการไม่ถูกวิธีจะไหลลงทะเล ซึ่งนั่นหมายถึงมีมูลฝอยไหลลงทะเลปีละประมาณ 50,000-60,000 ตัน/ปี ซึ่งประเมินว่าใน แต่ละปีจะมีปริมาณมูลฝอยประเภทพลาสติกในทะเลประมาณ 50,000 ตัน หรือ 750 ล้านชิ้น ส่วนเหล่งที่มากของมูลฝอยทะเล คือ มูลฝอยจากการมนต์ฝัง เช่น จากชุมชน จากแหล่งท่องเที่ยวชายหาด จากท่าเรือ และจากแหล่งทิ้งมูลฝอยบนฝั่ง รวมทั้ง มูลฝอยจากการในทะเล เช่น การประมง การท่องเที่ยว

ทางทะเล การขนส่งทางทะเล โดยมูลฝอยทะเลจะส่งผลกระทบทั้งต่อการท่องเที่ยว ต่อการประมง/การเดินเรือ ต่อสุขภาพอนามัย ต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ รวมถึงส่งผลกระทบต่อภาคลักษณ์ของประเทศ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2558)

ในประเทศไทยและต่างประเทศทั่วโลกมีแนวคิดในการจัดการมูลฝอยเหลือศูนย์ (Zero waste) แนวคิดสำหรับมูลฝอยเหลือศูนย์ เป็นแนวคิดที่ส่งเสริมการหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นการลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นให้น้อยที่สุดโดยใช้หลักการของ 3Rs คือ Reduce, Reuse และ Recycle เพื่อเป็นการลดปริมาณของเสียที่ส่งไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบ หรือเผาในเตาเผาให้มีปริมาณน้อยที่สุด และเป้าหมายสูงสุดของการจัดการมูลฝอยเหลือศูนย์คือ หลีกเลี่ยงหรือไม่ต้องกำจัดมูลฝอยโดยการฝังกลบ ซึ่งนำไปสู่การจัดการมูลฝอยอย่างยั่งยืน (Christensen, 2011 อ้างถึงใน ชมพนุท สงกลาง, 2556) ประเทศไทยจึงมีการนำแนวคิดในการจัดการมูลฝอยเหลือศูนย์มาใช้ เพื่อป้องกันและลดปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้น ปกป้องสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีวิธีการจัดการมูลฝอยให้เหลือศูนย์ที่สามารถนำมาใช้ได้ในอุตสาหกรรมได้ เช่น การนำฉลากสิ่งแวดล้อมมาใช้ เทคโนโลยีสะอาด การประเมินวงจรชีวิตผลิตภัณฑ์ รวมถึงการนำการประเมินประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจมาใช้ในอุตสาหกรรม เป็นต้น และต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายจึงจะประสบผลสำเร็จ (ชมพนุท สงกลาง, 2556)

ในการกำจัดมูลฝอยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการมูลฝอยอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการให้ถูกหลักสุขาภิบาล เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งขั้นตอนการจัดการมูลฝอยแสดงดังภาพที่ 2.3 (ชมพนุท สงกลาง, 2556)

ภาพที่ 2.3 ขั้นตอนการจัดการมูลฝอย

ที่มา: ชมพนุท สงกลาง (2556)

การลดมูลฝอยตั้งแต่แหล่งกำเนิด/การคัดแยกมูลฝอย

ในขั้นตอนนี้จะเริ่มต้นจากการลดปริมาณมูลฝอยจากแหล่งกำเนิดโดยเฉพาะในชุมชนได้แก่ บ้านเรือน โรงเรียน สำนักงาน ห้างสรรพสินค้า เป็นต้น การลดมูลฝอยตั้งแต่แหล่งกำเนิด

การลดมูลฝอยตั้งแต่แหล่งกำเนิดเป็นแนวคิดที่ทั่วโลกให้ความสำคัญเป็นอย่างมากเนื่องจากปัญหามูลฝอยที่เพิ่มปริมาณมากขึ้น แต่ที่ฝังกลบมูลฝอยมีอยู่อย่างจำกัด จึงต้องหันมาลดปริมาณมูลฝอยตั้งแต่แหล่งกำเนิดเพื่อลดปริมาณมูลฝอยที่จะถูกส่งไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

การป้องกันและควบคุมการเพิ่มขึ้นของปริมาณมูลฝอยที่สำคัญคือ การลดมูลฝอยที่แหล่งกำเนิด การลดปริมาณมูลฝอยจะสามารถจัดการมูลฝอยได้ตั้งแต่การเก็บรวบรวม ขนส่ง การคัดแยกและใช้ประโยชน์ ตลอดจนการกำจัดขั้นสุดท้ายโดยใช้ “แนวคิด 5Rs” ดังนี้ (ขมพนุท สงกลาง, 2556)

R.1 (Reduce) ใช้น้อยหรือลดการใช้ โดยใช้เท่าที่จำเป็น เป็นการลดปริมาณมูลฝอยที่อาจเกิดขึ้น เช่น ใช้ตะกร้าใส่ของแทนถุงพลาสติก ใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก ใช้แก้วน้ำส่วนตัว เพื่อลดการใช้แก้วกระดาษหรือแก้วพลาสติก เป็นต้น

R.2 (Reuse) ใช้ซ้ำ การใช้ซ้ำเป็นแนวทางในการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอย่างรู้คุณค่า โดยการนำมูลฝอยหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้งานไปแล้วแต่ยังสามารถใช้งานได้อีกกลับมาใช้อีก การใช้ซ้ำมีหลายวิธีการ เช่น ขาดน้ำพลาสติกที่ดื่มน้ำหมดแล้วนำมารีจุน้ำเปล่าซ้ำ หรือนำมาประดิษฐ์เป็นเครื่องใช้ต่างๆ เช่น กระถางปลูกต้นไม้ การใช้กระดาษซ้ำทั้งสองหน้า เช่น การนำกระดาษรายงานที่เขียนแล้วหนึ่งหน้ามาใช้ในหน้าที่เหลือ เป็นต้น

R.3 (Recycle) การหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่โดยผ่านกรรมวิธีแปรรูปมูลฝอย โดยมูลฝอยบางประเภทอาจมีการนำมาใช้ซ้ำไม่ได้ก็สามารถนำไปขายให้กับร้านรับซื้อของเก่าหรือชาเล้ง เพื่อส่งให้กับโรงงานแปรรูป การรีไซเคิลมูลฝอยมีหลายวิธีการ เช่น การนำเศษกระดาษมาแปรรูปเป็นเยื่อกระดาษเพื่อผลิตกระดาษใหม่ในรูปแบบต่างๆ เป็นต้น

R.4 (Repair) คือการซ่อมหรือแก้ไข โดยนำสิ่งของเครื่องใช้ที่แตกหักเสียหาย มาซ่อมหรือแก้ไขให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานต่อได้ เช่น ซ่อมแซมเก้าอี้ เครื่องใช้ไฟฟ้า เย็บเสื้อผ้าที่ชำรุด เป็นต้น

R.5 (Reject) การหลีกเลี่ยงการใช้วัสดุที่ทำลายยากหรืออยู่อย่างถาวร หรือวัสดุที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง เช่น โพม ปฏิเสธการใช้ผลิตภัณฑ์ที่อยู่อย่างถาวร ระยะเวลาที่มูลฝอยแต่ละชนิดอยู่อย่างถาวรตามธรรมชาติมีระยะเวลาที่แตกต่างกันไป ดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.2 ระยะเวลาการย่อยสลายของมูลฝอย

ชนิดมูลฝอย	ระยะเวลาการย่อยสลาย
ผ้าฝ้าย	1-5 เดือน
เศษกระดาษ	2-5 เดือน
เชือก	3-14 เดือน
เปลือกส้ม	6 เดือน
ผ้าขนสัตว์	1 ปี
ถ้วยกระดาษเคลือบ	5 ปี
ไม้	13 ปี
กันกรองบุหรี่	15 ปี
รองเท้าหนัง	25-40 ปี
กระป๋องอลูมิเนียม	80-100 ปี
กระป๋องเหล็ก	100 ปี
ขวดพลาสติก	450 ปี
ถุงพลาสติก	450 ปี
โฟม	ไม่ย่อยสลาย
ขวดแก้ว	ไม่ย่อยสลาย

ที่มา: กรมควบคุมมลพิช (2551(ข))

1.) การคัดแยกมูลฝอย (Waste separation)

การที่ทึ่งมูลฝอยทุกประเภทรวมกันโดยไม่แยกนั้น ทำให้มูลฝอยที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ และมูลฝอยที่สามารถนำไปรีไซเคิลได้ ถูกทิ้งรวมไปกับมูลฝอยเปียกทั้งหลาย และอาจจะไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์อีก และที่อันตรายมากก็คือมูลฝอยที่เป็นสารพิษ พวยบรรจุภัณฑ์สารเคมี ล้วนเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมาก

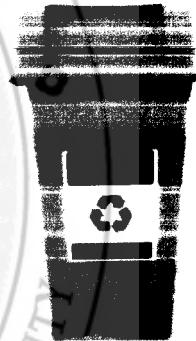
การคัดแยกมูลฝอยเป็นกระบวนการที่จัดแบ่งหรือแยกมูลฝอยออกเป็นประเภทต่างๆ ตามลักษณะองค์ประกอบ เช่น แก้ว กระดาษ พลาสติก โลหะ เพื่อการนำกลับไปใช้ประโยชน์ใหม่ เป็นการช่วยลดปริมาณมูลฝอยที่ต้องนำไปกำจัด ในการคัดแยกมูลฝอยสามารถทำได้เบื้องต้นโดยการแยกมูลฝอยเป็นประเภทต่างๆ แล้วทิ้งในภาชนะรองรับมูลฝอย ในประเทศไทยโดยทั่วไปแล้วภาชนะรองรับมูลฝอยหรือถังขยะแบ่งออกเป็น 4 สี ได้แก่ ถังสีเขียว ถังสีเหลือง ถังสีน้ำเงิน และถังสีแดง แต่ละสีใช้ในการรองรับประเภทของมูลฝอยที่แตกต่างกันออกไป ดังนี้ (กรมควบคุมมลพิช, 2551(ก))

ก) ถังสีเขียว ใช้สำหรับทิ้งมูลฝอยย่อยสลายได้ มูลฝอยที่เน่าเสียและย่อยสลายได้เร็ว สามารถนำมักทำปุ๋ยได้ เช่น เศษอาหาร เศษเนื้อสัตว์ เป็นต้น แต่ไม่รวมชาดสัตว์

ข) ถังสีเหลือง ใช้สำหรับทิ้งมูลฝอยรีไซเคิล ของเสียบรรจุภัณฑ์หรือวัสดุเหลือใช้ซึ่งสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้ เช่น แก้ว กระดาษ กระป๋องเครื่องดื่ม อลูมิเนียม เศษพลาสติก เศษโลหะ เป็นต้น

ค) ถังสีน้ำเงิน ใช้สำหรับทิ้งมูลฝอยทั่วไปที่ย่อยสลายยากและไม่คุ้มค่าสำหรับการนำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ เช่น ห่อพลาสติกใส่ขนม ของชำร่วย ก๊าซเชลล์ โฟมหรือฟอยล์เป็นอาหาร ของหรือถุงพลาสติกสำหรับบรรจุ เครื่องอุปโภคด้วยวิธีรีดความร้อน เป็นต้น

ง) ถังสีแดง ใช้สำหรับทิ้งมูลฝอยอันตรายที่ประกอบด้วยสารไวไฟ สารมีพิษ สารกัดกร่อน เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ถ่านไฟฉาย หรือแบตเตอรี่โทรศัพท์เคลื่อนที่ ยาฆ่าแมลง กระป๋องสเปรย์บรรจุสีหรือสารเคมี

(ก) ถังขยะสำหรับมูลฝอยย่อยสลายได้

(ข) ถังขยะสำหรับมูลฝอยรีไซเคิล

ภาพที่ 2.4 ถังขยะแต่ละสีที่ใช้ในการรองรับประเภทของมูลฝอย

(ค) ถังขยะสำหรับมูลฝอยทั่วไป

(ง) ถังขยะสำหรับมูลฝอยอันตราย

ภาพที่ 2.4 ถังขยะแต่ละสีที่ใช้ในการรองรับประเภทของมูลฝอย (ต่อ)

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ (2551ก))

นอกจากจะมีถังขยะเพื่อใช้ในการทิ้งมูลฝอยประเภทต่างๆ แล้ว ประเทศไทยยังมีถุงขยะสีต่างๆ เพื่อใช้ในการรวบรวมมูลฝอยอีกด้วย ได้แก่ ถุงสีเขียว ถุงสีเหลือง ถุงสีฟ้า และถุงสีแดง ซึ่งใช้รวบรวมมูลฝอยประเภทต่างๆ ที่แตกต่างกันไป เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล ศala ya ออกแบบถังขยะในการคัดแยกมูลฝอยที่กำหนด 2 กลุ่ม คือมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ เช่น แก้ว ขวดน้ำ กระป๋องอลูมิเนียม กล่อง บรรจุภัณฑ์ต่างๆ และอีกกลุ่มคือมูลฝอยอื่นๆ ที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ออกแบบให้ใช้งานง่ายสีขาวใส่ถุงพลาสติกสีขาว เพื่อรอรับมูลฝอยที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ และสีแดงใส่ถุงพลาสติกสีดำรองรับมูลฝอยอื่นๆ ที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ใช้ถุงพลาสติกสีดำ เป็นต้น (อัจฉรา อัศวรุจิกุลชัย และคณะ, 2554)

2.) การเก็บรวบรวมมูลฝอย (Waste collection)

การเก็บรวบรวมมูลฝอย หมายถึง การเก็บรวบรวมมูลฝอยจากอาคารสถานที่ต่างๆ ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยและนำมาเทลงในรถเก็บขยะมูลฝอย เพื่อขนส่งไปกำจัดยังแหล่งผิงกลบดังนั้นจึงต้องมีการวางแผนในการเก็บรวบรวมมูลฝอยที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดการตกค้างของมูลฝอยตามสถานที่ต่างๆ (กรมควบคุมมลพิษ, 2551)

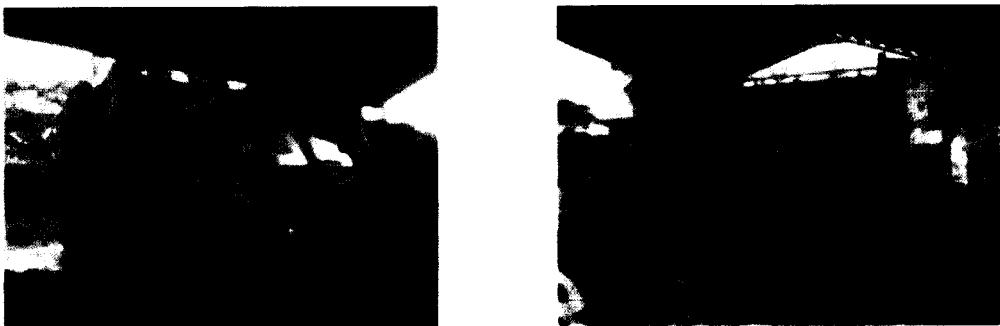
ก) วิธีในการเก็บขยะมูลฝอย เช่น ระบบการเก็บขยะแบบบ้านต่อบ้าน ระบบการเก็บขยะแบบจุดรวบรวมมูลฝอยขนาดย่อม เป็นต้น โดยมีจุดรวบรวมมูลฝอยจะกำหนดไว้ตามสถานที่ต่างๆ ได้แก่ หมู่บ้าน โรงอาหาร โรงพยาบาล โรงพยาบาล โดยมีภาชนะรองรับตั้งไว้เป็นจุดๆ

ข) ความถี่ในการเก็บขยะมูลฝอย ต้องพิจารณาจากลักษณะของมูลฝอย ขนาดและความจุของภาชนะหรือสถานที่เก็บกัก ลักษณะกิจกรรมของประชาชนและช่วงเวลาในการเก็บขยะ

ค) ประเภทและจำนวนของรถเก็บขยะมูลฝอย จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสม ในด้านต่างๆ ได้แก่ ปริมาณและลักษณะของมูลฝอยที่จะต้องเก็บขยะ วิธีการเก็บขยะมูลฝอยที่ใช้ สภาพพื้นที่ให้บริการ และวิธีการขนส่งมูลฝอย

4.) การขนส่งมูลฝอย (Waste transportation)

การขนส่งมูลฝอยจากชุมชนไปยังสถานที่กำจัดมูลฝอย สามารถทำได้ 2 แบบ คือ ขนส่งโดยตรง และขนส่งโดยผ่านสถานีข่ายมูลฝอย การขนส่งมูลฝอยปกติจะใช้รถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น รถขนมูลฝอยของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) แสดงดังภาพที่ 2.5 (ชุมพนุทธ สงกลาง, 2556)

ภาพที่ 2.5 รถเก็บขยะฝอย

ที่มา: ชมพนุท สงกลาง (2556)

5.) การกำจัดมูลฝอย (Refuse disposal)

การกำจัดมูลฝอยเป็นขั้นตอนสุดท้ายในการจัดการมูลฝอย ซึ่งในความหมายของการกำจัดจะเป็นการเก็บไว้ในหลุมฝังกลบหรือการเผาทำลายในเตาเผาที่มีประสิทธิภาพทั้งนี้ วิธีการกำจัดจะต้องมีความปลอดภัย มีประสิทธิภาพ ไม่ส่งผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและประชาชน ที่อยู่ใกล้เคียง (กรมควบคุมมลพิษ, 2558) ซึ่งในประเทศไทยใช้วิธีการฝังกลบในบ่อมูลฝอยเป็นวิธีหลัก บ่อมูลฝอยหรือหลุมฝังกลบมูลฝอยแสดงดังภาพที่ 2.6 การกำจัดมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อมและมนุษย์อีกด้วย วิธีการกำจัดมูลฝอยที่ถูกต้องมีดังนี้

ภาพที่ 2.6 บ่อดึงกลบมูลฝอยในประเทศไทย

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ (2558)

ก) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary landfill) เป็นวิธีกำจัดมูลฝอยที่ยอมรับจากประเทศไทย ป้องกันปัญหามลพิษที่เกิดขึ้นได้เป็นอย่างดี

ข) การเผาในเตาเผา (Incineration) เป็นการทำลายมูลฝอยด้วยวิธีการเผาทำลายในเตาเผาที่ได้รับการออกแบบก่อสร้างที่ถูกต้องและเหมาะสม สามารถควบคุมอากาศและมีการบำบัดมลพิษที่เกิดจากการเผาอย่างปลอดภัย แต่เผาอย่างไรก็ตามมีผลิตภัณฑ์ทางการเผาที่ต้องถูกจัดการอย่างระมัดระวัง

ไม่ทำให้เกิดกลิ่นและคั่วบกรกวน ไม่ก่อให้เกิดอาการเป็นพิษหากให้อุณหภูมิที่เหมาะสมและสูงพอ อุณหภูมิในการเผาอยู่ที่ 850 - 1,200 องศาเซลเซียส เพื่อให้การทำลายที่สมบูรณ์ที่สุด การกำจัด มูลฝอยโดยวิธีนี้เหมาะสมอย่างยิ่งกับมูลฝอยติดเชื้อบางชนิด เช่น มูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาล สิ่งที่ เหลือจากการเผาคือเถ้า เถ้าที่เกิดจากการเผาจะต้องนำไปฝังกลบอย่างปลอดภัย ผลที่ได้จากการเผา มูลฝอย คือ ความร้อนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น น้ำร้อน ไอน้ำ หรือแม้แต่การผลิต กระแสไฟฟ้า

ในประเทศไทยมีการกำจัดมูลฝอยประเภทมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลโดยวิธีการเผาในเตาเผามูลฝอย ในประเทศไทยปั่นมีการกำจัดมูลฝอยโดยวิธีการเผาเป็นหลักเนื่องจากที่ฝังกลบ ลดน้อยลงและพื้นที่ของประเทศไทยปั่นมีขนาดเล็กไม่สามารถขยายพื้นที่ฝังกลบได้มากกว่านี้ แต่การเผา ทำให้เกิดไอเสียที่มีปริมาณของฝุ่นและสารโลหะหนักพอกากซึ่พิษปนอยู่ จึงต้องระวังเกี่ยวกับ มาตรฐานการควบคุมของเสียจากเตาเผา ด้วยเตาเผานิยมใช้ในปั่น มี 3 แบบด้วยกัน คือ แบบมีตระ กั่งกล (Mechanical stoken incineration) แบบใช้ทรายร้อน (Fluidized bed incineration) และแบบตระกรับหมุน (Rotarygrate stoken incineration) (วีนา ชัตตุราพย়, 2550)

ค) การหมักทำปุ๋ย (Composting) หมายถึง การย่อยสลายของวัสดุหรือ อินทรียสารที่ได้จากการเผาโดยอาศัยกระบวนการทางชีววิทยาของจุลินทรีย์เป็นตัวทำการย่อยสลาย ให้เป็นแร่ธาตุ มลักษณะค่อนข้างคงรูป มีสีดำ มีคุณค่าที่สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงดิน มีกระบวนการหมักแบบทั้งใช้อากาศเจนและไม่ใช้อากาศเจน มูลฝอยที่เหมาะสมในการนำมาทำปุ๋ยหมัก ได้แก่ เศษพืชผักและผลไม้ เศษใบไม้และเศษหญ้า รวมทั้งเศษอาหาร กระดาษที่สามารถนำมาหมักทำ ปุ๋ยได้ ปุ๋ยหมักที่ดีมีสีดำเป็นเนื้อเดียวกัน ร่วนชุบ มีกลิ่นเหมือนดินธรรมชาติ สามารถนำไปใช้เป็นสาร บำรุงดินได้ (กรมควบคุมมลพิษ, 2546)

2.3 ข้อมูลที่ว่าไปของแหลมสนอ่อน

ที่ตั้งแหลมสนอ่อน ติดกับแหลมสมิหลาตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ระยะทาง แนวชายหาดระหว่างแหลมสมิหลากับแหลมสนอ่อน ประมาณ 3 กิโลเมตร โดยมีอาณาเขต ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ ตำบลหัวเขาแดง อำเภอสิงหนคร
ทิศตะวันตก	ติดกับ ทะเลสาบสงขลา
ทิศตะวันออก	ติดกับ ทะเลอ่าวไทย
ทิศใต้	ติดกับ หาดคลาทัศน์

แหลมสนอ่อนทอดยาวไปจรดแหลมสมิหลาที่อยู่ท้ายหาดทางด้านใต้ เป็นชายหาดสวยงามน่า เดินเล่น ทรายขาวละเอียด น้ำไม่ลึกมาก เล่นน้ำได้ดี ตลอดแนวจัดเป็นสถานที่พักผ่อนทางวิ่งออก

กำลังกาย จุดซมวิวที่มีทิวทัศน์ของเกาะหมู เกาะแมวเป็นจุดหลัง มีประติมากรรมรูปนางเงือกนั่งอยู่บนโขดหิน อันเป็นสัญลักษณ์ของจังหวัดสงขลา บริเวณแหลมสมิหลำมโขดหินขนาดย่อมยืนลงทะเล หาดทรายขาวละเอียดที่เรียกว่า "ทรายแก้ว" โดยรอบบริเวณได้จัดสวนหย่อมไว้ดูร่มรื่นเหมาะสมเป็นที่พักผ่อนยามเย็นและมีบริการซึ่มาริมชายหาดอันสวยงาม แหลมสนอ่อนบริเวณปลายแหลมเป็นที่ประดิษฐานอนุสรีกรรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ซึ่งก่อตั้งโดยกลุ่มไทยอาสาป้องกันชาติในทะเล จังหวัดสงขลา ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพอันเกี่ยวเนื่องกับการปักรครอง ร่วมกับกองทัพเรือ สร้างเมื่อปี พ.ศ.2530 เพื่อให้ชาวเรือได้สักการะบูชา ก่อนออกไปประกอบอาชีพในทะเล บริเวณแหลมสนอ่อนมีประติมากรรมพญาဏคพ่นน้ำ ซึ่งนักท่องเที่ยวนิยมมาถ่ายรูปเป็นที่ระลึก ประติมากรรมพญาဏคนี้ แบ่งออกเป็นสามส่วนตั้งอยู่สถานที่ต่างกัน ส่วนหัวอยู่ที่แหลมสนอ่อน ส่วนลำตัวหรือสะตือพญาဏค อยู่ที่แหลมสมิหลา ส่วนหางอยู่ที่ถนนหาดทศน-หาดสมิหลา (Thai Lovetrip, 2561)

ภาพที่ 2.7 แผนภาพแหลมสนอ่อน
ที่มา: Google maps (2561(ก))

2.3.1 การไฟลеЧienของกรະແສນ້າໃນອ່າວໄທ

การไฟลеЧienของกรະແສນ້າເປັນປັຈຍສຳຄັງອີກປະກາຮນິ່ງທີ່ສັງຄລກະທບຕ່ອງປະມານແລະອົງປະກອບທາງກາພຂອງມູລົມຜອຍຫາດ ໂດຍເພະກາຮໄລ້ວິຍນຂອງกรະແສນ້າໃນອ່າວໄທ ທັງນີ້ກາຮໄລ້ວິຍນຂອງกรະແສນ້າສາມາຮຖກເດີດໄ້ຫລາຍປັຈຍໄດ້ແກ່ ລັກະນະທາງກຸມືສາສຕ່ວສພາກຸມືອາກາສ ລມເໜີອືວນໍາ ຮວມທັງນັ້ນເຊີ້ນ-ນໍາລັງ ນັ້າທ່າ ແລະຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຄວາມໜາແນ່ນຂອງນັ້າ ໂດຍກາຮໄລ້ວິຍນຂອງນັ້າໃນອ່າວໄທໄດ້ຮັບອົທຶນຈາກລົມເປັນຫຼັກ (ກຣມທັກພາກທາງທະເລແລະຫຍຸ້ງຝຶ່ງ, 2556)

จากรายงานการศึกษาลักษณะเฉพาะของลมตามฤดูกาลและกระแสเนื้องจากลมบริเวณอ่าวไทย อ่าวไทยตั้งอยู่ระหว่างเส้นละติจูด 6° ถึง 14° เหนือ และลองติจูด 99° ถึง 105° ตะวันออก อยู่ในเขตไฟล์ทวีปเชื่อมต่อกับทะเลจีนใต้ทางด้านใต้ เป็นเขตที่ได้รับรังสีจากดวงอาทิตย์สูง เกือบทตลอดทั้งปี โดยลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีบทบาทสำคัญในการควบคุมสภาพภูมิอากาศในพื้นที่ การให้ผลการวิเคราะห์ของระบบลมมรสุมมีความสัมพันธ์ต่อการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบลมและฝนบริเวณประเทศไทย รวมไปถึงการให้ผลการวิเคราะห์ของกระแสเนื้องในอ่าวไทยด้วย จากการศึกษาการรูปแบบการให้ผลการวิเคราะห์ของลมและกระแสเนื้องจากลมบริเวณอ่าวไทยในแต่ละฤดูกาล ตั้งแต่ พ.ศ. 2543 ถึง พ.ศ. 2545 ซึ่งครอบคลุมปีลานินญ่า, ปีปกติ และปีเอลนินญ่า โดยทำการจำลองรูปแบบการให้ผลการวิเคราะห์ของลมด้วยแบบจำลองเชิงตัวเลข The Weather Research and Forecasting Model (WRF) ผลที่ได้สำเร็จแบบจำลองการให้ผลการวิเคราะห์ของกระแสเนื้องในอ่าวไทยในปีเอลนินญ่าและปีลานินญ่ากับปีปกติ แบบจำลองเชิงตัวเลข (WRF) สามารถจำลองความเร็วและทิศทางลมได้ใกล้เคียงกับข้อมูลตามจุดดาวเทียม ผลการจำลองกระแสเนื้องจากลมสอดคล้องกับงานวิจัยอื่นๆ ผลการศึกษาพบว่าการให้ผลการวิเคราะห์ของลมในอ่าวไทยถูกควบคุมด้วยระบบลมมรสุมเป็นหลัก โดยช่วงฤดูฝนมีลมตะวันตกและลมตะวันตกเฉียงใต้พัดแรงเข้ามาจากมหาสมุทรยุนเตี้ยส่งผลให้เกิดการให้ผลการวิเคราะห์ของลมตามเข็มนาฬิกาในอ่าวไทยและอ่าวไทยตอนบน และพบกระแสเนื้หามุนวนในหลายพื้นที่ ช่วงฤดูหนาวมีลมพัดแรงมาจากทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และตะวันออกจากที่ราบสูงใช้ปีเรียผ่านมาทางทะเลจีนใต้ส่งผลให้เกิดการให้ผลการวิเคราะห์ของลมตามเข็มนาฬิกาในอ่าวไทยและอ่าวไทยตอนบน ช่วงฤดูร้อนมีลมพัดมาจากทางทิศตะวันออกและทิศตะวันออกเฉียงใต้และจะค่อยๆ เป็นเป็นทิศใต้เมื่อเข้าสู่อ่าวไทยตอนบน ส่งผลเกิดการให้ผลการวิเคราะห์ของลมตามเข็มนาฬิกาเช่นเดียวกับกระแสในฤดูหนาว ในช่วงที่มีลมตะวันออกแรงบริเวณชายฝั่งอ่าวไทย ฝั่งตะวันตกจะเกิดกระแสเนื้หามุนวนในหลายจุดและทิศทางลมเปลี่ยนแปลงไปราว 10 องศา อิทธิพล laninynya ทำให้ความเร็วลมมรสุมมีค่าเพิ่มขึ้นและทิศทางลมเปลี่ยนแปลงไปเล็กน้อย เช่นกัน รูปแบบการให้ผลการวิเคราะห์ของลมในอ่าวไทยไม่เปลี่ยนแปลงตามอิทธิพลของปราสาทภารណีเอลนินญ่าและลานินญ่า (ประชาชาไชยองการ, 2555)

จากรายงานการศึกษารูปแบบการให้ผลการวิเคราะห์ของกระแสเนื้องในอ่าวไทย โดยใช้ผลจากการทบทวนงานวิจัยตามประเภทของการศึกษา 2 รูปแบบ คือ

- 1) รูปแบบการให้ผลการวิเคราะห์ของกระแสเนื้องจากแบบจำลองกระแสเนื้องโดยใช้ข้อมูลลมและน้ำขึ้น-ลง

2) รูปแบบการไหลเวียนกระแสน้ำจากแบบจำลองกระแสน้ำโดยใช้ข้อมูลคง อุณหภูมิ และความเค็มเป็นข้อมูลนำเข้าในแบบจำลอง ผลจากการบททวนพบว่ารูปแบบการไหลเวียนกระแสน้ำที่ได้จากแบบจำลองกระแสน้ำทั้ง 2 รูปแบบ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน คือ ช่วงมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือกระแสน้ำไหลเข้าทางด้านใต้ของอ่าวและไหลออกจากอ่าวไทยทางฝั่งตะวันออก และในบริเวณ อ่าวไทยตอนบนพบว่ากระแสน้ำมีลักษณะการไหลแบบทวนเข้มนาพิกา ในช่วงเปลี่ยนฤดูมรสุม (มีนาคม-เมษายน) กระแสน้ำไหลเข้าทางด้านใต้ของอ่าวและไหลออกทางฝั่งตะวันออก ช่วงมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้กระแสน้ำไหลเข้าทางด้านใต้ของอ่าวและไหลเลียบชั้นไปตามแนวชายฝั่งด้านตะวันตก ของอ่าว และไหลวนตามเข้มนาพิกาแล้วไหลออกทางด้านตะวันออกของอ่าวไทย ส่วนในช่วงเปลี่ยน ฤดูมรสุม (ตุลาคม) กระแสน้ำเริ่มเปลี่ยนทิศทางคือกระแสน้ำไหลเข้าทางด้านตะวันออกและไหลออก ทางด้านใต้ของอ่าว (ปริญ หล่อพิพิธภาร, 2558)

2.3.2 ลักษณะอ่าวไทย

อ่าวไทย มีลักษณะเป็นเอสทูรีแบบแม่น้ำในทุบเข้าที่จมน้ำ (drowned river valley) กันทะเลโดยเป็นที่ราบที่เคยโผล่พ้นน้ำมาก่อน บนกันทะจะมีร่องน้ำโบราณที่ต่อ กับแม่น้ำในปัจจุบัน เช่น แม่น้ำแม่กลอง แม่น้ำบางปะกง แม่น้ำจันทบุรี ร่องน้ำชุมพรร่องน้ำหลังสวน ร่องน้ำสางขลาที่ กันอ่าว มีแม่น้ำสำคัญ 4 สาย ไหลลงสู่อ่าว คือ แม่กลอง ท่าจีนเจ้าพระยา และบางปะกง ตามลำดับ นอกจากนี้ ฝั่งซ้ายและขวาของอ่าวไทยยังมีแม่น้ำสายสั้นๆ ที่ไหลลงสู่อ่าวอีกหลายสาย อ่าวไทยเป็น แหล่งรองรับตัวกอนจากแม่น้ำที่ไหลลงสู่อ่าว จากการสำรวจพื้นท้องทะเลของกรมอุทกศาสตร์พบว่า ท้องทะเลคล่องอ่าวเป็นโคลนปนทราย หรือโคลน ส่วนท้องทะเลอ่าวไทยฝั่งตะวันตกจะเป็นโคลนปน ทราย โคลนปนทรายที่เปิด ทรายปนโคลนและทราย เป็นแห่งๆ ไป รายละเอียดข้อมูลสมุทรศาสตร์ ชายฝั่งอ่าวไทย มีดังนี้ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2556)

1) ความลึกของพื้นผืนทะเล

มีท้องทะเลคล้ายแอ่งกะทะ ส่วนที่ลึกที่สุดของอ่าวไทยมีความลึกประมาณ 80 เมตร บริเวณร่องน้ำลึกกลางอ่าว มีความลึกมากกว่า 50 เมตร และยาวเข้าไปจนถึงแนวระหว่างเกาะช้าง จังหวัดตราด กับ อำเภอบางสะพานใหญ่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนกันอ่าว คือ อ่าวไทยตอนบน หรืออ่าวไทยรูปตัว “ก” มีรูปร่างสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาดประมาณ 100×100 ตารางกิโลเมตร อ่าวไทย ตอนบนมีความลึกสูงสุดประมาณ 40 เมตร ทางฝั่งขวาของอ่าวส่วนฝั่งซ้ายจะตื้นกว่าความลึกเฉลี่ย ในอ่าวไทยตอนบนประมาณ 15 เมตร โดยอ่าวไทยถูกกั้นออกจากทะเลเจนใต้ด้วยสันเขาใต้น้ำ 2 แนวทางฝั่งซ้ายและขวาของอ่าวสันเขาระดับน้ำฝั่งซ้ายมีความลึกประมาณ 50 เมตร เป็นแนวยาวจาก โภتا-บารู (ร่องน้ำโภตก) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 160 กิโลเมตร ทางฝั่งขวา มีความลึกประมาณ 25 เมตร เป็นแนวยาวจากแหลมคาเม้าไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ 100

กิโลเมตร และในบริเวณร่องน้ำลึกมีชั้นแนวตั้งของเปลือกโลก (sill) ณ ที่ความลึกประมาณ 67 เมตร กันอยู่ซึ่งจะเป็นเสมือนตัวควบคุมการไหลของน้ำระดับล่างในอ่าวไทย

2) กระแสน้ำ

กระแสน้ำเนื่องจากลมเหนือผิวน้ำ ลมหรือแรงเนื่อน เนื่องจากลมทำให้เกิดชั้นมวลน้ำ ผิวน้ำที่เคลื่อนที่เนื่องจากลม เรียกชั้นน้ำนี้ว่า Ekman layer (ประมาณ 50 เมตรในมหาสมุทร ในอ่าวไทยอาจจะประมาณ 30-40 เมตร) การเคลื่อนที่ของมวลน้ำเรียกว่า Ekman transport ตาม ทฤษฎีแล้วลมจะทำให้น้ำผิวน้ำเคลื่อนที่เบียงไป 45 องศาทางขวาของทิศทางลมในศีกโลกเหนือ ใต้ผิวน้ำลงมาทิศทางกระแสน้ำจะเบียงมากกว่า 45 องศา ขึ้นเรื่อยๆ จนถึงเบื้องล่างของชั้นน้ำ Ekman layer ทิศทางของกระแสน้ำจะตรงกันข้ามกับกระแสน้ำผิวน้ำ การเคลื่อนที่ของมวลน้ำสุทธิอยู่ในทิศ 90 องศา ทางขวาเมื่อของทิศทางลม ส่วนกระแสน้ำ เนื่องจากน้ำท่า ทำให้เกิดการไหลเวียนของน้ำ แบบ Gravitational circulation กล่าวคือ น้ำท่าจะไหลออกสู่ทะเลทางชั้นบนขณะที่เหนี่ยวนำให้น้ำทะเลไหลเข้าแม่น้ำทางด้านล่าง น้ำท่าจะมีความหนาแน่นต่ำกว่าน้ำทะเลจึงลอยตัวอยู่เหนือน้ำทะเล จนกว่าจะมีกระแสน้ำ คลื่น ช่วยเร่งการผสานน้ำท่ากับน้ำทะเลด้านล่างเกิดเป็นน้ำชายฝั่งซึ่งมี ความเค็มต่ำกว่าน้ำทะเล น้ำท่าจะมีผลต่อความเค็มของน้ำในอ่าวค่อนข้างมาก และมีผลต่อ การไหลเวียนของน้ำในอ่าวค่อนข้างน้อย เนื่องจากปริมาณน้ำท่าที่ไหลลงอ่าวไทยต่อปีน้อยกว่าปริมาณ น้ำในอ่าวค่อนข้างมาก (น้อยกว่า 50-100 เท่า)

3) การขึ้นลงของน้ำทะเล

การขึ้นลงของน้ำทะเลบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทย เป็นแบบน้ำเดียว (diurnal) คือ เกิดน้ำขึ้น 1 ครั้ง และน้ำลง 1 ครั้งต่อวัน เนื่องจากอ่าวไทยเป็นอ่าวตื้น มีกันอ่าวชุรุรไม่رابเรียบ การเดินทางของคลื่นน้ำขึ้น-น้ำลง จึงไม่สม่ำเสมอ กัน เมื่อคลื่นน้ำขึ้นเดินทางเข้ามาในอ่าวแล้ว ก็จะ สะท้อนกลับทำให้เกิดแรงหักล้างกันและเป็นผลให้มีน้ำขึ้นน้ำลงเหลือเพียงวันละหนึ่งครั้ง และการขึ้น ลงของน้ำทะเลบริเวณชายฝั่งทะเลอ่าวไทยยังมีลักษณะเป็นแบบน้ำผสม (mixed tide) คือมีการขึ้น- ลงของน้ำทะเลสองครั้งต่อวัน แต่ระดับน้ำทะเลที่ขึ้นลงสองครั้งมีขนาดไม่เท่ากันอีกด้วย ระดับการขึ้น ลงของน้ำ ณ สถานีตรวจวัดของกรมอุทศาสตร์กองทัพเรือที่เกาะปราบ จังหวัดสุราษฎรธานี มีระดับ น้ำขึ้นสูงสุดและน้ำลงต่ำสุด เท่ากับ 2.93 และ 0.32 เมตร ตามลำดับ ช่วงความแตกต่างของน้ำทะเล (tidal range) เท่ากับ 2.61 เมตร

4) คลื่นและลมมรสุม

มีคลื่นเกิดตามช่วงมรสุม โดยมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือจะทำให้เกิดคลื่นขนาดใหญ่ กว่าปกติในบริเวณอ่าวไทยด้านตะวันตก ส่วนลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะทำให้เกิดคลื่นขนาดใหญ่

กว่าปกติในบริเวณอ่าวไทยด้านตะวันออก สำหรับอ่าวไทยตอนบนลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดผ่านจะมีกำลังอ่อนและเกิดช่วงสั้นๆ จึงทำให้คลื่นในบริเวณนี้มีขนาดไม่ใหญ่มากนัก โดยปกติคลื่นในอ่าวไทยจะมีขนาดเล็กความสูงประมาณ 1-2 เมตร ส่วนคลื่นที่มีผลกระทบต่อชายฝั่งจะต้องพิจารณาถึงคาบของคลื่น (wave period) ด้วย เช่น คลื่นขนาดเล็กที่มีคาบของคลื่นยาวจะก่อให้เกิดผลกระทบมากกว่าคลื่นขนาดใหญ่แต่คาบคลื่นสั้น

2.4 ประเภทพลาสติก

พลาสติกเป็นวัสดุที่มีบทบาทในชีวิตประจำวันของสังคมมนุษย์เป็นอย่างมากในปัจจุบัน ส่วนใหญ่สังเคราะห์ขึ้นจากผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม จากความหลากหลายของชนิดพลาสติก ทำให้อุตสาหกรรมต่างๆ สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ได้ตามการพัฒนาของอุตสาหกรรมพลาสติก ด้วยคุณภาพที่สูงขึ้นแต่ต้นทุนกลับต่ำลง และสมบัติพิเศษหลายประการของพลาสติกอาทิ สามารถขึ้นรูปได้ง่าย เม้าว่ารูปทรงของผลิตภัณฑ์จะมีความซับซ้อน สามารถผลิตได้ปริมาณมากๆ ในเวลาจำกัด น้ำหนักเบา เมื่อเทียบกับโลหะและเซรามิก แข็งแรงและมีความเหนียว มีทั้งชนิดแข็งและชนิดอ่อนนุ่มยืดหยุ่นได้มีความสวยงาม ผิวเรียบมัน และมีชนิดที่โปร่งใสแบบกระจก นอกจากนี้ยังสามารถเติมสีสันได้ตามต้องการ มีความทนทานต่อสารเคมี ไม่เป็นสนิม ไม่ผุกร่อน นอกจากนี้ยังสามารถใช้ทดแทนวัสดุอื่นได้มากมาย ทั้งเหล็กกล้า เหล็กไร้สนิม แก้ว กระจะก และเซรามิก หรือแม้แต่ไม้และยางธรรมชาติ ยิ่งไปกว่านั้นอวัยวะเทียมต่างๆ ของมนุษย์เราไม่ว่าจะเป็นพื้นเทียม เลนส์ยัณฑาเทียม กระดูกเทียม หลอดเลือดเทียม หัวใจเทียม ไตเทียม รวมทั้งอุปกรณ์ทางการแพทย์หลากหลายชนิด ต่างก็ผลิตจากวัสดุพลาสติกชนิดพิเศษทั้งสิ้น (กรมควบคุมมลพิษ, 2546)

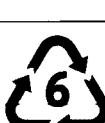
พลาสติกบางชนิดสามารถนำมารีไซเคิลได้ แต่บางชนิดก็ไม่สามารถนำมารีไซเคิลได้ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติของพลาสติกแต่ละชนิด สามารถแบ่งพลาสติกได้เป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภท ดังนี้ (ชุมพันธุ สงกลาง, 2556)

2.4.1 พลาสติกที่คงรูปภาครหรือพลาสติกเทอร์โมเซท (Thermosetting plastic) เป็นพลาสติกที่แข็งตัวด้วยความร้อนแบบไม่ย้อนกลับ สามารถขึ้นรูปผลิตภัณฑ์รูปทรงต่างๆ ได้โดยทำให้แข็งตัวด้วยความร้อนในแม่แบบ และเมื่อแข็งตัวแล้วจะมีความคงรูปสูงมาก เนื่องจากไม่สามารถหลอมเหลวได้อีก พลาสติกในกลุ่มนี้จึงจัดเป็นผลิตภัณฑ์พลาสติกประเภท “รีไซเคิลไม่ได้” คือ ไม่สามารถนำมารีไซเคิลใหม่ได้นั่นเอง เช่น ajanหรือภาชนะเมลามีน

2.4.2 พลาสติกที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ หรือเทอร์โมพลาสติก (Thermoplastic) เป็นพลาสติกที่หลอมตัวด้วยความร้อน และกลับแข็งตัวเมื่ออุณหภูมิลดต่ำลงพลาสติกชนิดนี้จัดเป็นวัสดุประเภท “รีไซเคิลได้” เพื่อให้ง่ายต่อการแยกชนิดบรรจุภัณฑ์พลาสติกเป็นชนิดต่างๆ แล้วนำ

กลับมาแปรรูปใช้ใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้มีการนำสัญลักษณ์มาใช้บนบรรจุภัณฑ์อย่างแพร่หลาย ในบางครั้งจะสังเกตเห็นสัญลักษณ์รีไซเคิลได้และมีตัวเลขปรากฏในสัญลักษณ์รีไซเคิลบนภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ซึ่งสัญลักษณ์ดังกล่าวแสดงไว้ในตารางที่ 2.3 ซึ่งแสดงถึง สัญลักษณ์ ชนิดพลาสติก และการนำไปใช้งานของพลาสติกนั้นๆ

ตารางที่ 2.3 ชนิดของพลาสติกที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้

สัญลักษณ์	ชนิดพลาสติก	การใช้งาน
	PET หรือ PETE (Polyethylene terephthalate)	ขวดน้ำมันพืช ขวดน้ำดื่มแบบใส ขวดน้ำอัดลม
	HDPE (High-density Polyethylene)	ขวดน้ำดื่มแบบขุ่น ขวดบรรจุน้ำ ถุง shopping ขวดโลชั่น ขวดเชมพู ตุ๊กตา
	PVC (Polyvinyl Chloride)	ท่อเอสล่อน ห้องน้ำพลาสติกขวดน้ำมันพืช สายไฟ สายยาง ไส้แผ่นฟิล์มสำหรับห่ออาหาร แผ่นพลาสติกสำหรับทำ กระตุ๊ หน้าต่าง และหนังเทียม
	LDPE (Low-density Polyethylene)	ถุงบรรจุอาหารแข็ง เช่น ขวดน้ำยาซักแห้ง ถุงพลาสติก ขวดน้ำมันเครื่อง ภาชนะบรรจุอาหาร
	PP (Polypropylene)	ภาชนะบรรจุเนยเทียม ขวดยาอุปกรณ์การแพทย์ (Medical tubing) ถุงบรรจุของร้อน เชือกถังน้ำ งานชาม พลาสติก หลอดกาแฟ
	PS (Polystyrene)	กล่องใส CPE กล่องโฟม กล่องอาหารสะอาดว้าวชื่อ ถ้วยน้ำ งานอาหาร โฟม ภาชนะบรรจุไข่ ตะเกียบ ไม้บรรทัด ถ้วย ไอศกรีม แก้วน้ำ แปรรูปสีฟัน
	พลาสติกอื่นๆ	เป็นพลาสติกอื่นๆ นอกเหนือจากพลาสติกทั้ง 6 ประเภท พบมากในหลายรูปแบบ เช่น สันรองเท้า ปากกา

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ (2551(ก))

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสน อ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีบทความความและความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังแสดงในตารางที่ 2.4

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ทำวิจัย (ปีที่วิจัย)	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
นวลพรรรณ คงารักษ์ (2555)	ประเภทและแหล่งที่มา ของมูลฝอยทะเลตาม ฤดูกาลบริเวณหาดบาง แส่น จังหวัดชลบุรี	<ul style="list-style-type: none"> - พบรีามณมูลฝอยทะเลทั้งหมด 103,442 ชิ้น โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อพื้นที่เท่ากับ 69.48 ± 35.75 ชิ้น/100 ตารางเมตร และพบ ปริมาณมูลฝอยทะเลขนาดเล็กทั้งหมด 13,888 ชิ้น โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อพื้นที่ 42.86 ± 13.72 ชิ้น/900 ตารางเมตร - สามารถแบ่งประเภทมูลฝอยทะเลได้ทั้งหมด 11 ประเภท ได้แก่ พลาสติก ยาง โฟม ไม้ โลหะ กระดาษ ขยะเศษอาหาร แก้ว ผ้า บุหรี่/กัน บุหรี่ และมูลฝอยอื่นๆ (เช่น เทียน เป็นต้น) โดยพบว่ามูลฝอยประเภทพลาสติกมีปริมาณ มากที่สุด ส่วนบุหรี่/กันบุหรี่มีปริมาณมากเป็น อันดับสอง - ปริมาณของมูลฝอยทะเลต่อพื้นที่มีความ เปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศได้แก่ ความเร็ว และทิศทางลมในช่วงวันที่ทำการเก็บตัวอย่าง รองลงมาคือ การไฟล์เวียนของกระแสน้ำ - พบร่องรอยของมูลฝอยทะเล จาก นักท่องเที่ยวและกิจกรรมบนชายหาดร้อยละ 54.21 รองลงมาคือ น้ำท่า ร้อยละ 25.32 เรือ สินค้าร้อยละ 8.46 เรือประมง/กิจกรรมตกปลา ร้อยละ 7.87 และสิ่งก่อสร้างในทะเล ร้อยละ 4.14 ตามลำดับ

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย (ปีที่วิจัย)	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
ณัฐกุล บุณยูน และ นพดล เลึงเจริญ (2560)	การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดบริเวณหาดคลาทศน์ อำเภอเมือง จังหวัดสุขุมวิท	<p>- พบร่วงประเภทมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้แก่ พลาสติกโพลี แก้ว อลูมิเนียม ไม้ และของเสียอันตรายโดยมีพื้นที่วงกลม 226.08 ตารางเมตร</p> <p>- พบมูลฝอยประเภทพลาสติกมากที่สุด และประเภทพลาสติกที่พบมากที่สุดคือ พลาสติก PET เนื่องจากเป็นวัสดุบรรจุภัณฑ์ที่สามารถหาซื้อได้ง่าย โดยจะอยู่ในรูป ขวดบรรจุภัณฑ์ เช่น เครื่องดื่ม น้ำอัดลม เป็นต้น และสาเหตุหลักการเกิดมูลฝอยชายหาด เกิดจากประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรวมไปถึงชาวประมง</p>
ปราณี ไพบูลย์สมบัติ (2546)	ได้ทำการศึกษาชนิดปริมาณมูลฝอย และพฤติกรรมการทิ้งขยะ นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	<p>- ชนิดของมูลฝอยที่นักท่องเที่ยวมีมากที่สุด คือ เศษอาหาร รองลงมา คือ ขวดแก้ว/เศษแก้ว และถุงพลาสติก/เศษพลาสติก</p> <p>- ปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นมากที่สุดในวันหยุดนักขัตฤกษ์ของฤดูฝน 2,103.13 กก./วัน และพื้นที่ใช้ประโยชน์ช่วงกลางคืน พื้นที่การเต้นท์ของฤดูหนาวมีมูลฝอยมากที่สุด 1,415 กก./วัน และมีอัตราการเกิดมูลฝอยสูงสุดในพื้นที่ใช้ประโยชน์กลางคืน สำหรับผู้ประกอบการแยกชนิดเฉพาะฤดูฝน ชนิดมูลฝอยที่มีมากที่สุดคือ เศษอาหาร รองลงมาคือ ขวดแก้ว/เศษแก้ว และถุงพลาสติก/เศษพลาสติก</p>
เฝ่าเทพ เชิดสุขใจ และคณะ (2557)	ประเภทและปริมาณของมูลฝอยทะเลที่พบ บริเวณชายหาด จ.ชลบุรี และเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2557	<p>- ศึกษา โดยใช้วิธีเก็บตัวอย่างแบบ APEC Marine Environmental Training and Education Center (AMETEC)</p> <p>- พบร่วงปริมาณมูลฝอยหลังมรสุมมากกว่าก่อนมรสุมในจังหวัดชลบุรี ส่วนในจังหวัดเพชรบุรี</p>

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย (ปีที่วิจัย)	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
		<p>พบลดลงในช่วงหลังมรสุมเนื่องจากอิทธิพลของ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทั้งนี้ปริมาณมูลฝอย ในจังหวัดชลบุรีมากกว่าจังหวัดเพชรบุรีทั้งช่วง ก่อนและหลังมรสุม</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดชลบุรี平均ของมูลฝอยที่มีมาก ที่สุดคือพลาสติกแข็ง คิดเป็นร้อยละ 24 รองลงมาคือกลุ่มเส้นใยและสิ่งทอ ร้อยละ 33 และฟิล์มต่างๆ ร้อยละ 19 ส่วนในจังหวัด เพชรบุรีพบว่า平均ของมูลฝอยที่มีมากที่สุด มาจากการกลุ่มเส้นใยและสิ่งทอ ร้อยละ 36 รองลงมาคือกลุ่มพลาสติกแข็ง ร้อยละ 31 และ ฟิล์มต่างๆ ร้อยละ 12
วรพจน์ รัตนพันธ์ และคณะ (2552)	การศึกษาปริมาณและ องค์ประกอบของมูลฝอย ในพื้นที่เกษตรมุกด์ ตำบล เกษตรลิง อำเภอ กันตัง จังหวัดตรัง	<p>มูลฝอยในพื้นที่เกษตรมุกด์ มีปริมาณมูลฝอย เฉลี่ย 0.09 กิโลกรัมต่อตารางเมตร</p> <ul style="list-style-type: none"> - องค์ประกอบของมูลฝอย ส่วนใหญ่เป็น มูลฝอยรีไซเคิล คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.58 รองลงมาเป็นมูลฝอยห้าไป เฉลี่ยร้อยละ 44.84 มูลฝอยอินทรีย์ เฉลี่ย ร้อยละ 8.27 และ มูลฝอยอันตรายเฉลี่ยร้อยละ 1.30 ตามลำดับ - พื้นที่ทำการศึกษาจะมีความแตกต่างกันใน ลักษณะของสถานที่ตั้งและรูปแบบของชุมชน ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่ามีผลทำให้องค์ประกอบ ของมูลฝอยมีความแตกต่างกัน โดยปริมาณ มูลฝอยที่เกิดขึ้นในแหล่งชุมชน มักพบว่าเป็น มูลฝอย平均มูลฝอยรีไซเคิลและมูลฝอย ห้าไป ในขณะที่พื้นที่ที่ทำการเกษตรกรรม มักจะ พบมูลฝอย平均มูลฝอยอินทรีย์

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย (ปีที่วิจัย)	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
ศิวทัณฑ์ พวงทองแคร์ เลคคัน (2557)	ชนิด จำนวนชิ้นมูลฝอย และปัจจัยที่ส่งผลต่อ จำนวนชิ้นมูลฝอยใน บริเวณอ่าวโลಡาลัม เกาะพีพีดอน	<ul style="list-style-type: none"> - พบปริมาณมูลฝอยเฉลี่ย 5.14 ชิ้น/100 ตารางเมตร/วัน - องค์ประกอบของมูลฝอยพบขาดพลาสติก มากที่สุดรองลงมาคือถุง/เศษพลาสติก และแก้วน้ำพลาสติก ตามลำดับ - พบปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนชิ้นมูลฝอย ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1. ประเภทกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งพบมูลฝอยบริเวณกิจกรรมอาบแดดมากที่สุด (7.15 ชิ้น/100 ตารางเมตร/วัน) 6.) ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก พbmูลฝอยบริเวณเตียงอาบแดดมากที่สุด (6.56 ชิ้น/100 ตารางเมตร/วัน) - พบว่ามูลฝอยช่วงกลางคืน (6.72 ชิ้น/100 ตารางเมตร) มากกว่าช่วงเวลากลางวัน (3.65 ชิ้น/100 ตารางเมตร) - ประเภทกลุ่มวัน พบว่ามูลฝอยในวันหยุด นักชัตฤกษ์มีจำนวนมากที่สุด (10.28 ชิ้น/100 ตารางเมตร/วัน) - โดยเมื่อพิจารณาตามค่ามาตรฐาน พบว่าหาด โลಡาลัมอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยมูลฝอยที่พบก่อให้เกิดทัศนะอุจจาระที่แยกต่อ นักท่องเที่ยว ส่งกลิ่นเหม็นตามชายหาด ดังนั้น ในการจัดการมูลฝอยจึงเน้นบริเวณกิจกรรม อาบแดดกับบริเวณเตียงอาบแดดและการ จัดการมูลฝอยในช่วงกลางคืนหลังเลิกให้บริการ

ตารางที่ 2.4 บหความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

อ้างอิง	ชื่อหัวเรื่อง	บหความ
Greenpeace (2560)	มูลฝอยพลาสติก” ในประเทศไทย คร่าวเรื่องเล็ก	<ul style="list-style-type: none"> - แหล่งที่มามูลฝอยในทะเลส่วนใหญ่มาจากแหล่งท่องเที่ยว เช่น ขาดน้ำพลาสติก ขวดแก้ว โฟม เป็นต้น - มูลฝอยจากการทำการประมง เช่น อวน เชือก เป็นต้น ยังไม่รวมมูลฝอยอื่นๆ ที่พบได้ในทะเล เช่น ถุงพลาสติก ฟัน้ำ และเศษบุหรี่ไม่เฉพาะแค่การท่องเที่ยว แต่รวมไปถึงมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นจากบุคคล ครัวเรือน อุตสาหกรรม มูลฝอยเหล่านี้ส่วนหนึ่งจะถูกปล่อยลงแหล่งน้ำต่างๆจากลำคลองสู่แม่น้ำ ท้ายที่สุดแล้วก็จะมีมูลฝอยส่วนหนึ่งลงสู่ท้องทะเล - ปัญหามูลฝอยล้นทะเลไทยเป็นเพียงหนึ่งในหลายปัญหาที่สะท้อนให้เห็นว่าบ้านเรายังขาดการจัดการมูลฝอยอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ สรุนทางกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและการเติบโตของเศรษฐกิจ
Thaitribune (2560)	แก้ปัญหา 'มูลฝอยทะเล' ด้วยเยาวชนและเครือข่าย ในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ระหว่างปี 2552-2557 พบริมาณมูลฝอยสะสมสูง 325,084 ชิ้น มีน้ำหนักกว่า 50,205 กิโลกรัม หรือ 50 ตัน - มูลฝอยที่พบมากที่สุดได้แก่ถุงพลาสติก 49,213 ชิ้น รองลงมาคือฝาและจุก 3,1591 ชิ้น เชือก 28,338 ชิ้น และมูลฝอยอื่นๆ 28,183 ชิ้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีมูลฝอยประเภทบุหรี่ หลอด เครื่องดื่มกระดาษ หนังสือพิมพ์ ใบปลิว และขวดเครื่องดื่ม

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

อ้างอิง	ชื่อบทความ	บทความ
		<p>พลาสติกต่างๆ เพิ่มมากขึ้น</p> <p>- ผลกระทบบนออกจากการจะบดปั่งความสวยงามของพื้นที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติแล้ว ยังก่อให้เกิดมลพิษต่อระบบนิเวศชายฝั่งและหาดทราย แนวปะการัง เป็นต้น ทั้งยังมีมูลฝอยบางประเภทที่ก่อเกิดอันตรายต่อมนุษย์ เช่น มูลฝอยมีค้ม และมูลฝอยมีพิษกรรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเห็นความสำคัญของปัญหามูลฝอยในทะเล จึงมีแผนรอนรงค์เกี่ยวกับการคัดแยกมูลฝอย</p>

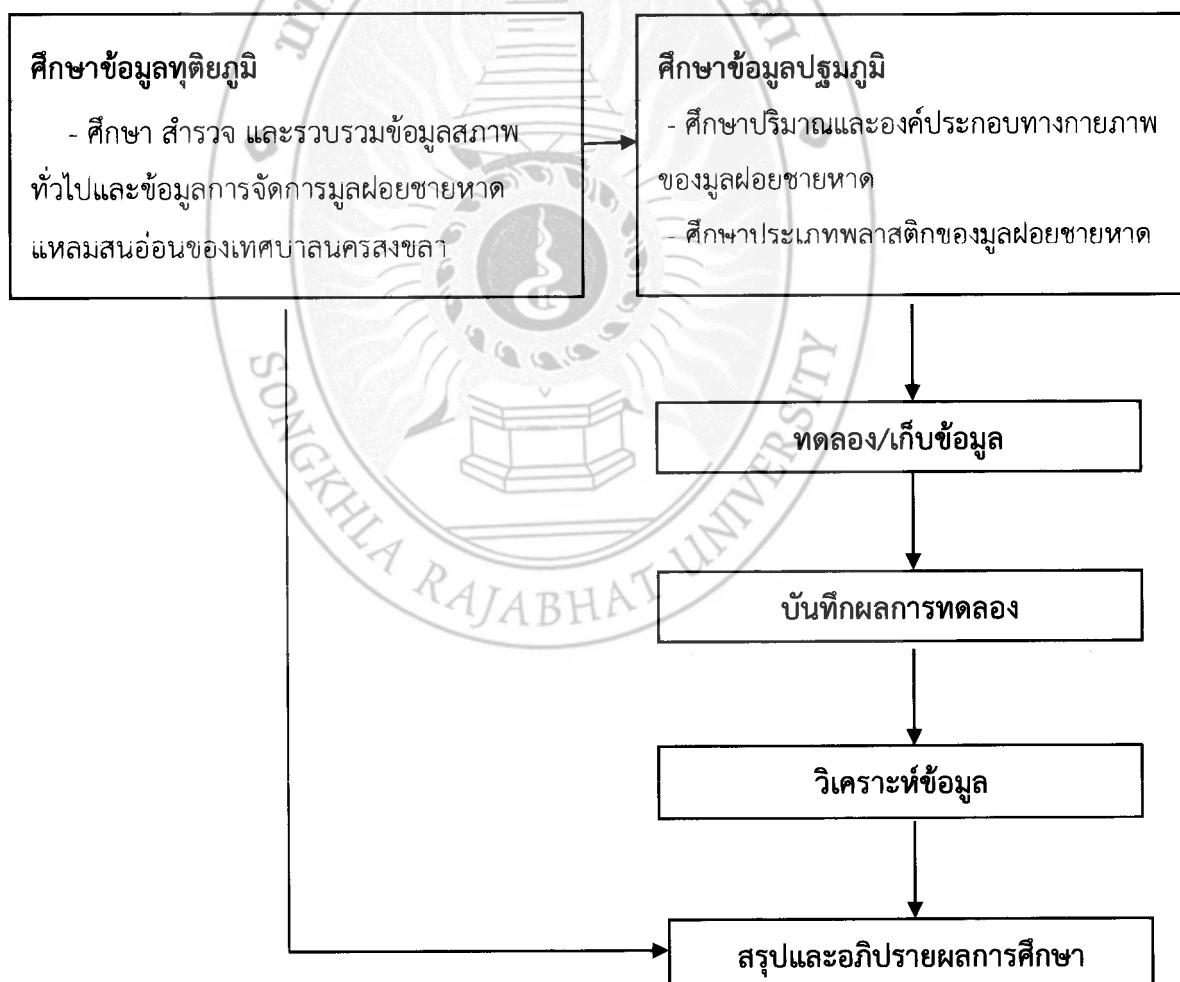
บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน เป็นการศึกษาข้อมูลทุติยภูมิและข้อมูลปฐมภูมิโดยการสำรวจ กรอบแนวคิดในการศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ดังแสดงในภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

3.2 ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของ มูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสน อ่าวเกอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา พื้นที่ศึกษาเริ่มต้นแต่เท่า หมุดศูนย์การจนถึงศาลกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ระยะทาง 3 กิโลเมตร กำหนดจุดเก็บตัวอย่าง 7 จุด และจุดระยะห่าง 500 เมตร ดังแสดงไว้ในภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.2 พื้นที่การศึกษา
ที่มา: Google maps (2561(๗))

3.3 วัสดุและอุปกรณ์

- 3.3.1 ถุงดำขนาด 30-45 นิ้ว
- 3.3.2 ถุงมีอยางอย่างหนา
- 3.3.3 ผ้าปิดจมูก
- 3.3.4 รองเท้าบูททรงสูง
- 3.3.5 เครื่องซั่งขนาด 60 กิโลกรัม
- 3.3.6 ถังน้ำ
- 3.3.7 ผ้ายาง
- 3.3.8 น้ำยาฆ่าเชื้อ
- 3.3.9 ปากกา
- 3.3.10 ตารางบันทึกข้อมูล
- 3.3.11 ล้อวัสดุระยะทาง

3.3.12 เครื่องชั่ง 4 ตัวแทน

3.3.13 เครื่องวัดพิกัด (Global Positioning System, GPS) ยี่ห้อ GARMIN รุ่น etrex H

3.4 วิธีการดำเนินการวิจัย

3.4.1 ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ

ศึกษา สำรวจ และรวบรวมข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลการจัดการมูลฝอยชายหาดของแหลมสมิหลาและแหลมสนอ่อน ได้แก่

- 1) ศึกษาความรู้เรื่อง มูลฝอยชายหาด
- 2) การจัดการมูลฝอยชายหาดแหลมสมิหลาและแหลมสนอ่อนของเทศบาลนครสงขลา
- 3) งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยชายหาด

3.4.2 ศึกษาข้อมูลปฐมนิรภูมิ

การเก็บข้อมูลปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด

- 1) วันเก็บตัวอย่างมูลฝอยใช้หลักการสุ่มวันใน 1 สัปดาห์ เลือกวันธรรมด้า 2 วันและวันหยุด 1 วัน และเก็บมูลฝอยเวลา 7:00 น. ทำการเก็บ 15 ครั้ง ในระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ.2560
- 2) ทำการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดในบริเวณแหลมสนอ่อน โดยเก็บตัวอย่างมูลฝอยมาทำการซึ่งปริมาณมูลฝอยทั้งหมด โดยคิดเป็นน้ำหนักสด หน่วยเป็นกิโลกรัม และสุ่มตัวอย่างมูลฝอยเพื่อหาความหนาแน่นและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

3.4.3 ขั้นตอนการเก็บตัวอย่างมูลฝอย

- 1) การวัดระยะทางการเก็บตัวอย่าง
 - ก) วัดระยะทางจากแท่งหมุดศูนย์การถึงศูนย์กลางชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ระยะทาง 3 กิโลเมตร โดยใช้ล้อวัดระยะทางและเครื่องวัดพิกัด (Global Positioning System, GPS) ยี่ห้อ GARMIN รุ่น etrex H ตั้งภาพที่ 3.3

(ก) ล้อวัดระยะทาง

(ข) วัดระยะทาง

(ค) เครื่องวัดพิกัด (Global Positioning System, GPS)
ยี่ห้อ GARMIN รุ่น etrex H

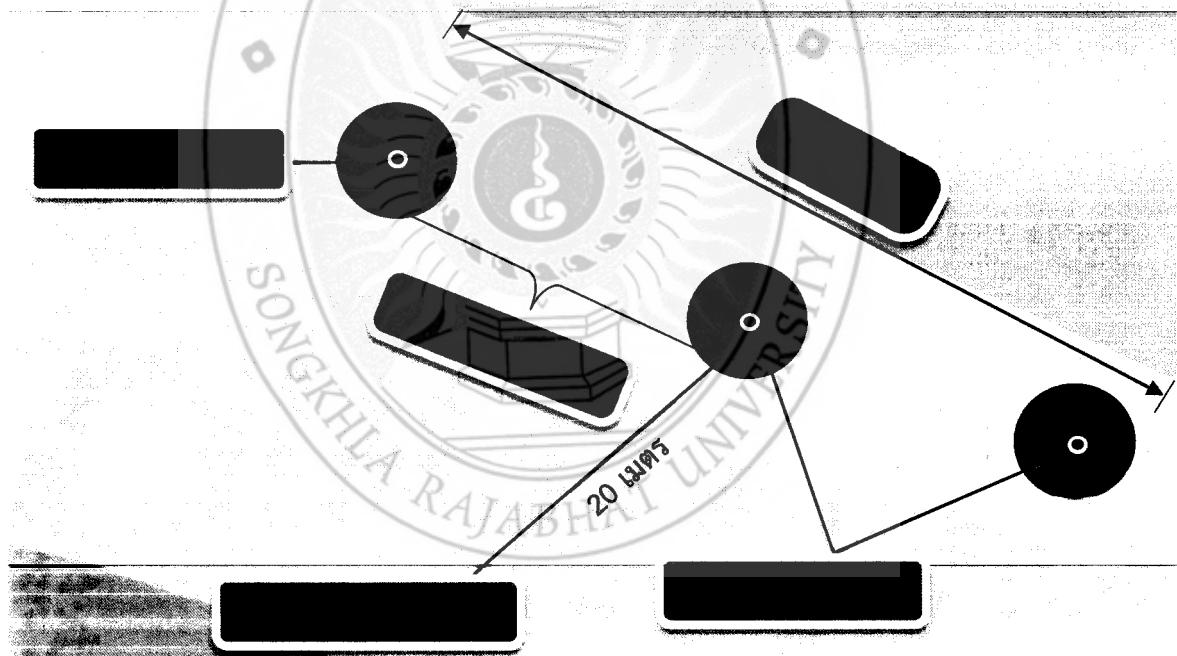
ภาพที่ 3.3 การวัดระยะทางเพื่อการเก็บมูลฝولหมายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

ข) กำหนดจุดเก็บตัวอย่างจำนวน 7 จุด พื้นที่มีระดับพิภพทางภูมิศาสตร์ (GPS) การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดในแต่ละจุดในบริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยทำการเก็บตัวอย่างจำนวน 7 จุด แต่ละจุดห่างกัน 500 เมตร มีรายละเอียดของจุดพิกัดเก็บตัวอย่างทั้ง 7 จุด ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 พิกัดทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่เก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

จุด	ชื่อสถานที่	ละติจูด (Y)	ลองติจูด (X)
1	หมุดศูนย์การค้า	7.125434	100.354804
2	ร้านอาหาร	7.125242	100.352950
3	สวนประติมารมณ์เฉลิมพระเกียรติ	7.130148	100.351644
4	แหลมสนอ่อน-ร้านควบอย สเต็ก	7.131795	100.350888
5	แหลมสนอ่อน- Samila Sheep Farm	7.133249	100.350166
6	แหลมสนอ่อน-ร้านอาหาร PHA JEED	7.134648	100.345503
7	ศูนย์การค้าแหลมพรเขตอุดมศักดิ์	7.135883	100.345957

ค) การแบ่งระยะทางเก็บตัวอย่างในระยะ 1 กิโลเมตรสามารถแบ่งได้ 2 จุด ซึ่งมีระยะห่างกัน 500 เมตร ตั้งแต่แท่แห่งหมุดศูนย์การค้าจนถึงศูนย์การค้าแหลมพรเขตอุดมศักดิ์ ดังภาพที่ 3.4

ภาพที่ 3.4 การแบ่งระยะทางเก็บตัวอย่าง 1 กิโลเมตร ตั้งแต่แห่งหมุดศูนย์การค้าจนถึงศูนย์การค้าแหลมพรเขตอุดมศักดิ์ แต่ละจุด มีระยะห่างกัน 500 เมตร

ง) การวัดรัศมีวงกลม ทำการวัดระยะทางจากทางเท้าและถนนลงไปทางชายหาด 20 เมตร และวัดรัศมี 5 เมตร ดังภาพที่ 3.5 และภาพที่ 3.6

ภาพที่ 3.6 การวัดรัศมีจุดเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

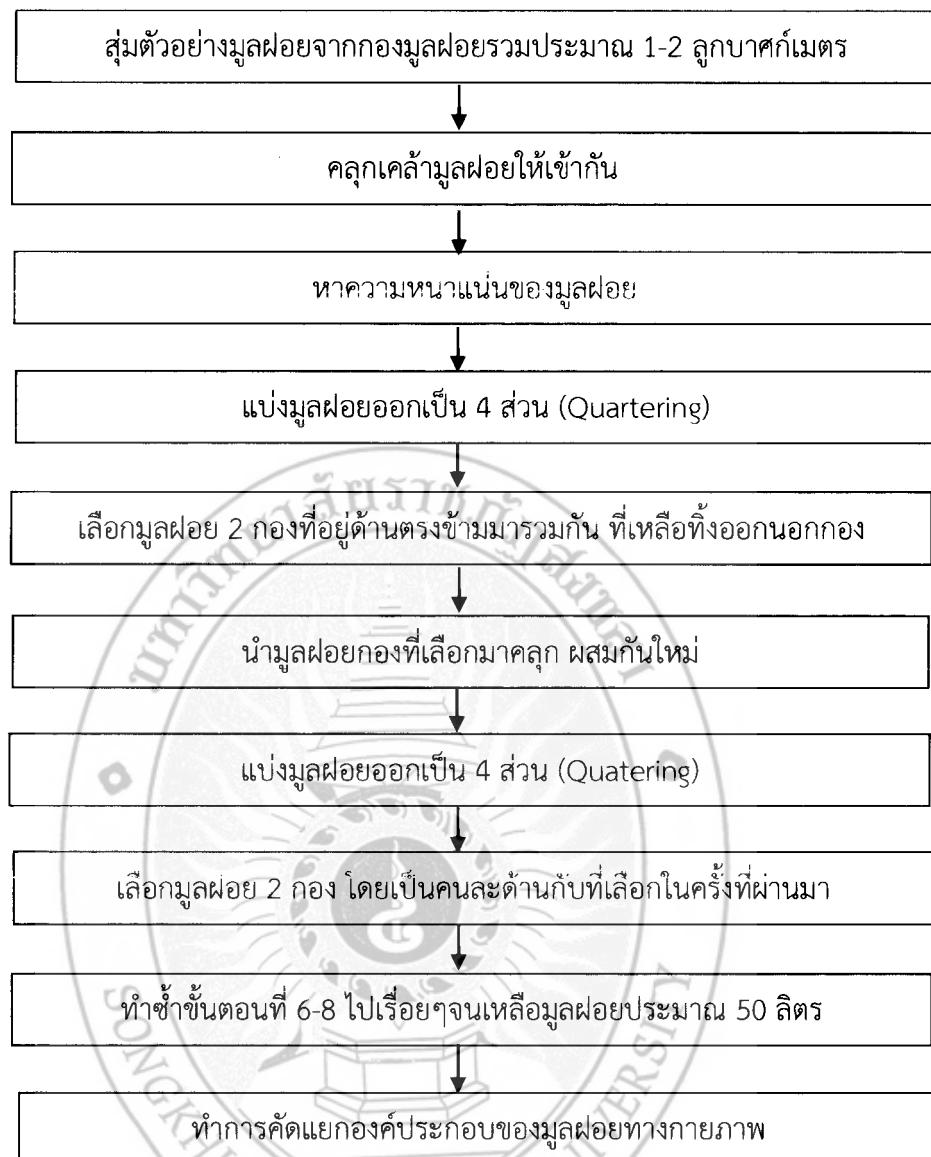
จ) งานวิจัยนี้ได้กำหนดวันและเวลาในการเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด วันที่เก็บตัวอย่างใช้หลักการสุ่มวัน ใน 1 สัปดาห์ เลือกวันธรรมด้า 2 วัน และวันหยุด 1 วัน กำหนดเก็บมูลฝอยเวลา 7:00 น. เนื่องจากเทศบาลจะมีการเก็บมูลฝอย วันละ 1 ครั้ง ในเวลา 9:00 น. รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 วันเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

ครั้งที่	วันที่เก็บตัวอย่าง		
1	วันจันทร์	23 ตุลาคม	2560
2	วันพุธ	25 ตุลาคม	2560
3	วันเสาร์	28 ตุลาคม	2560
4	วันจันทร์	13 พฤศจิกายน	2560
5	วันพุธ	15 พฤศจิกายน	2560
6	วันเสาร์	18 พฤศจิกายน	2560
7	วันอังคาร	21 พฤศจิกายน	2560
8	วันพฤหัสบดี	23 พฤศจิกายน	2560
9	วันอาทิตย์	26 พฤศจิกายน	2560
10	วันจันทร์	11 ธันวาคม	2560
11	วันพุธ	13 ธันวาคม	2560
12	วันเสาร์	16 ธันวาคม	2560
13	วันศุกร์	22 ธันวาคม	2560
14	วันอาทิตย์	24 ธันวาคม	2560
15	วันอังคาร	26 ธันวาคม	2560

3.4.4 การสุมตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีวิธีการสุมตัวอย่างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ รายละเอียดดังภาพที่ 3.7

ภาพที่ 3.7 ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบของมูลฝอยทางกายภาพ

ที่มา: กรมควบคุมมลพิษ (2550)

1) การศึกษาปริมาณมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยวิธีการสูบเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน เพื่อหาปริมาณมูลฝอยชายหาดที่เกิดขึ้น รายละเอียดดังภาพที่ 3.8

(ก) สุ่มเก็บมูลฝอยชายหาดบริเวณแท่งหมุดศูนย์การถึงแหลมสนอ่อน

(ข) ชั้งน้ำหนักมูลฝอย และบันทึกผล

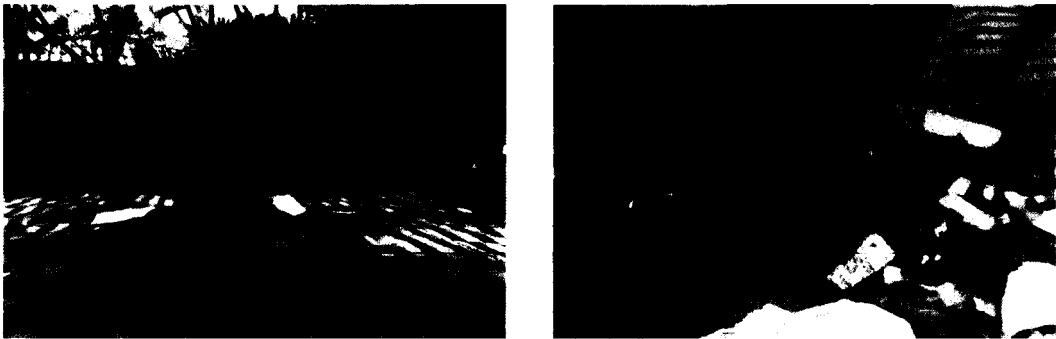
ภาพที่ 3.8 การศึกษาปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

2) การศึกษาหาค่าความหนาแน่นมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน

การศึกษาหาค่าความหนาแน่นมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างมูลฝอย เพื่อหาความหนาแน่นมูลฝอยชายหาดต่อวัน จากปริมาตรถัง 50 ลิตร โดยมีสูตรการคำนวณความหนาแน่นและรายละเอียดดังภาพที่ 3.9 (กรมควบคุมมลพิษ, 2550)

$$\text{สูตรการคำนวณความหนาแน่นปกติ} = \frac{\text{น้ำหนักร่วมของมูลฝอยและถัง (กก.)} - \text{น้ำหนักถังเปล่า (กก.)}}{\text{ปริมาตรของถัง (ลิตร)}}$$

หมายเหตุ หน่วยความหนาแน่น = กิโลกรัมต่อลิตร

(ก) คลุกเคล้ามูลฝอยชายหาดให้เข้ากัน นำมูลฝอยชายหาดใส่ถังตัว

ปริมาตร 50 ลิตร

(ข) ซึ่งน้ำหนักมูลฝอยและนำไปคำนวณเพื่อหาความหนาแน่น

ภาพที่ 3.9 การศึกษาค่าความหนาแน่นมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

3) การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน

การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน โดย

มีวิธีการสุ่มตัวอย่างมูลฝอยชายหาด มีรายละเอียดดังภาพที่ 3.10

(ก) ใช้เชือกแบ่งมูลฝอยชายหาดออกเป็น 4 ส่วน

ภาพที่ 3.10 การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน

(ข) เลือกตัวอย่างมูลฝอยเพียง 2 ส่วน ที่กองอยู่ต่ำข้ามาร่วมกัน ทำการคัดแยก
องค์ประกอบทางกายภาพของพลาสติก ซึ่งน้ำหนักและบันทึกผล

ภาพที่ 3.10 การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน (ต่อ)

3.5 บันทึกผลการทดลอง

นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาดมาวิเคราะห์และใช้โปรแกรม Microsoft excel 2013

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในงานนี้เสนอข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงการพิสูจน์สมมติฐาน คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ได้แก่ ผลรวม ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย อริบายปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดในพื้นที่แหลมสนอ่อน

บทที่ 4

ผลและการอภิปรายผลวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาปริมาณของมูลฝอยชายหาด องค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด และผลกระทบต่อชายหาด ระบุในรายงานนี้ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

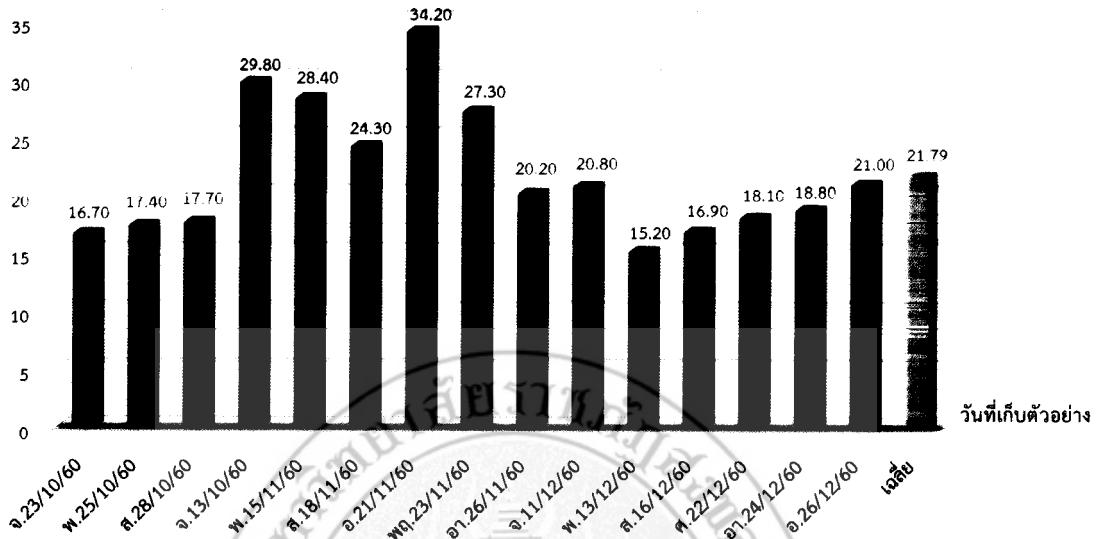
4.1 ปริมาณมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

จากการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยวิธีการสุ่มเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด โดยชั้นน้ำหนัก มูลฝอยชายหาดหน่วยเป็นกิโลกรัมต่อครั้ง มีปริมาณมูลฝอยชายหาดที่เกิดขึ้น รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

ครั้งที่	วันที่ ตัวอย่าง	น้ำหนักมูลฝอยแต่ละจุด (กิโลกรัม)							น้ำหนัก รวม (กิโลกรัม)	ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม/ ครั้ง)	S.D.	ร้อยละ
		จุดที่ 1	จุดที่ 2	จุดที่ 3	จุดที่ 4	จุดที่ 5	จุดที่ 6	จุดที่ 7				
1	ว.23/10/60	0.50	0.60	3.40	4.00	3.00	3.20	2.00	16.70	2.38	1.39	5.11
2	พ.25/10/60	0.30	1.00	2.00	3.90	3.40	3.80	3.00	17.40	2.48	1.42	5.32
3	ส.28/10/60	0.10	0.20	4.00	3.50	3.20	4.20	2.50	17.70	2.53	1.72	5.42
4	ว.13/10/60	0.30	0.40	6.60	1.50	3.50	11.90	5.60	29.80	4.26	4.17	9.12
5	พ.15/11/60	0.10	0.10	6.80	2.80	7.40	4.80	6.40	28.40	4.06	3.10	8.69
6	ส.18/11/60	0.20	0.10	4.80	3.10	5.60	5.30	5.20	24.30	3.37	2.41	7.44
7	อ.21/11/60	1.80	1.00	5.00	4.40	6.00	8.80	7.20	34.20	4.88	2.79	10.47
8	พฤ.23/11/60	0.50	0.50	4.50	3.90	6.20	6.70	5.00	27.30	3.90	2.51	8.35
9	อา.26/11/60	0.60	0.60	3.20	2.80	3.60	5.80	3.60	20.20	2.88	1.83	6.18
10	ว.11/12/60	0.80	0.60	5.60	3.40	3.00	4.20	3.20	20.80	2.97	1.78	6.36
11	พ.13/12/60	0.30	0.30	3.00	2.80	2.60	3.80	2.40	15.20	2.17	1.35	4.65
12	ส.16/12/60	0.40	0.10	3.80	2.20	2.80	4.50	3.10	16.90	2.41	1.65	5.17
13	ศ.22/12/60	1.10	0.80	3.40	2.20	3.00	3.60	4.00	18.10	2.58	1.25	5.54
14	อา.24/12/60	0.60	0.40	2.40	3.50	3.80	3.40	4.70	18.80	2.68	1.64	5.75
15	อ.26/12/60	0.50	0.50	3.20	3.40	4.00	4.50	4.90	21.00	3.00	1.81	6.43
รวม (กิโลกรัม)		8.10	7.20	61.70	47.40	61.10	78.50	62.80	326.80	46.55	30.81	100.00
ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม/ครั้ง)		0.54	0.48	4.11	3.16	4.07	5.23	4.19	21.79			

ปริมาณมูลฝอย (กิโลกรัม)

ภาพที่ 4.1 ปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

จากการศึกษาปริมาณมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน โดยวิธีการสุ่มเก็บตัวอย่าง มูลฝอยชายหาด คำนวนค่าเฉลี่ยปริมาณมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อนที่เกิดขึ้น ดังสูตร ค่าเฉลี่ยปริมาณมูลฝอยชายหาดได้ดังนี้ (ณัฐวุฒิ บุณฑูร และนพดล เลิงเจริญ, 2560)

$$\begin{aligned}
 & \text{สูตรการหาค่าเฉลี่ยปริมาณมูลฝอยชายหาด} \\
 & \text{ค่าเฉลี่ยปริมาณมูลฝอยชายหาด} = \frac{\text{น้ำหนักมูลฝอยชายหาดร่วมในแต่ละวันกลม}}{\text{จำนวนครั้ง}} \\
 & = \frac{326.80}{15} \\
 & = 21.79 \text{ กิโลกรัม/ครั้ง}
 \end{aligned}$$

จากตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.1 แสดงข้อมูลปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแห่งหมุดศึกการจนถึงศากกรรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ทั้งหมด 15 ครั้ง ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 รวมเป็นระยะเวลา 3 เดือน เก็บตัวอย่างในเวลา 07:00 น. ของทุกครั้ง การเก็บตัวอย่างมูลฝอยเก็บเฉพาะมูลฝอยที่เกิดในพื้นที่วงกลมเท่านั้น ผลการศึกษา พบว่ามีปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน รวมทั้งสิ้น 326.80 กิโลกรัม โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อครั้ง ± ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 21.79 ± 30.81 กิโลกรัม/ครั้ง วันที่มีปริมาณมูลฝอยชายหาดเฉลี่ยต่อครั้งมากที่สุด อันดับหนึ่ง คือ วันอังคารที่ 21 พฤษภาคม 2560 (4.88 ± 2.79 กิโลกรัม/ครั้ง) อันดับสอง คือ วันจันทร์ที่ 13 ตุลาคม 2560 (4.26 ± 4.17 กิโลกรัม/ครั้ง) อันดับสาม คือ วันพุธที่ 15 พฤษภาคม 2560 (4.06 ± 3.10 กิโลกรัม/ครั้ง) อันดับสี่ คือ วันพฤหัสบดีที่ 23 พฤษภาคม 2560 (3.90 ± 2.51 กิโลกรัม/ครั้ง) และอันดับห้า คือ วันเสาร์ที่ 18 พฤษภาคม 2560

(3.37 ± 2.41 กิโลกรัม/ครั้ง) และวันที่มีปริมาณมูลฟอยชาหยหาดน้อยที่สุด คือวันพุธที่ 13 ธันวาคม 2560 (2.17 ± 1.35 กิโลกรัม/ครั้ง)

จากการศึกษาปริมาณมูลฟอยชาหยหาด บริเวณแหลมสนอ่อน สามารถคำนวณหาพื้นที่วงกลม จุดเก็บตัวอย่างมูลฟอยชาหยหาดทั้งหมด เพื่อหาค่าเฉลี่ยแต่ละจุดเก็บตัวอย่างได้ดังต่อไปนี้ (ณัฐรุณิ บุณยูษะ และนพดล เลึงเจริญ, 2560)

$$\text{จากสูตรการหาพื้นที่วงกลม} = \pi r^2$$

$$\text{หาพื้นที่วงกลม} \pi r^2 = 3.14 \times 5^2$$

$$\text{จะได้พื้นที่วงกลม} = 78.50 \text{ ตารางเมตร.}$$

$$\text{พื้นที่วงกลมทั้งหมด} = 78.50 \text{ ตารางเมตร} \times 7 \text{ ครั้ง}$$

$$= 549.50 \text{ ตารางเมตร/ครั้ง}$$

$$\text{เฉลี่ยแต่ละจุด} = 78.50 \text{ ตารางเมตร/ครั้ง}$$

หมายเหตุ: $\pi = 3.14$

$$r^2 = 5^2 \text{ เมตร}$$

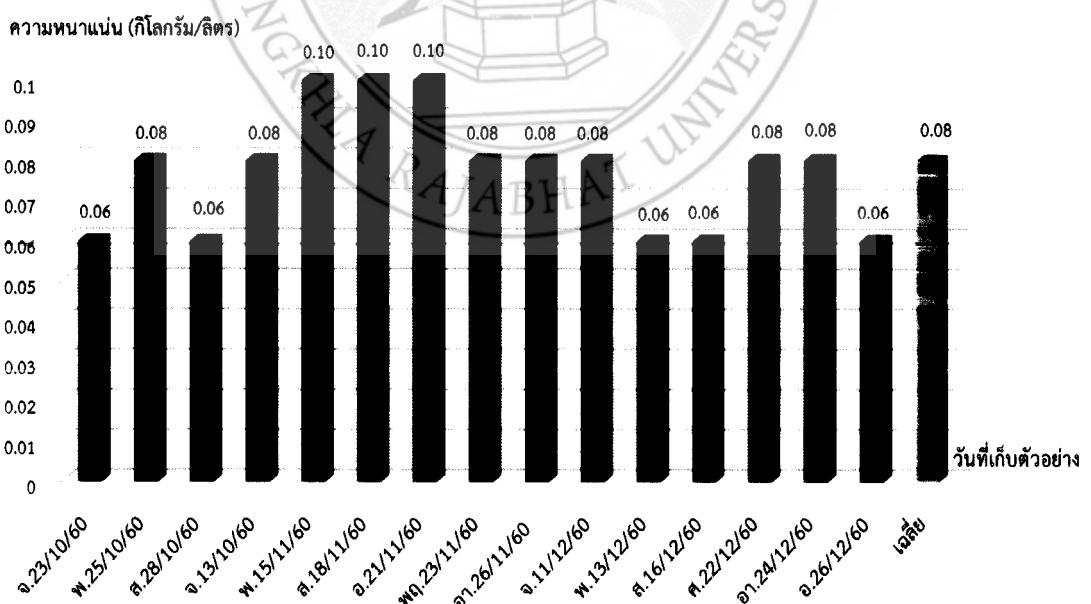
เพราะฉะนั้นพื้นที่ในวงกลมจุดเก็บตัวอย่างมูลฟอยชาหยหาดบริเวณแหลมสนอ่อนเท่ากับ 549.50 ตารางเมตร เฉลี่ยแต่ละจุด เท่ากับ 78.50 ตารางเมตร/ครั้ง

4.2 ความหนาแน่นของมูลฟอยชาหยหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

จากการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฟอยชาหยหาด บริเวณแหลมสนอ่อน โดยมีวิธีการสุมตัวอย่างมูลฟอยชาหยหาด เก็บในช่วงวันธรรมดากล่าวทุกวัน เพื่อหาความหนาแน่นมูลฟอยชาหยหาดต่อวัน ผลการศึกษาพบความหนาแน่นของมูลฟอยชาหยหาดรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ความหนาแน่นของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

วันเก็บตัวอย่าง	นน.มูลฝอยรวมถัง (กิโลกรัม)	นน.ถังเปล่า (กิโลกรัม)	นน.มูลฝอย (กิโลกรัม)	ปริมาตรถัง (ลิตร)	ความหนาแน่น (กิโลกรัม/ลิตร)
จ.23/10/60	4	1	3	50	0.06
พ.25/10/60	5	1	4	50	0.08
ส.28/10/60	4	1	3	50	0.06
จ.13/10/60	5	1	4	50	0.08
พ.15/11/60	6	1	5	50	0.10
ส.18/11/60	6	1	5	50	0.10
อ.21/11/60	6	1	5	50	0.10
พ.๒๓/11/60	5	1	4	50	0.08
อ.๒๖/๑๑/๖๐	5	1	4	50	0.08
จ.๑๑/๑๒/๖๐	5	1	4	50	0.08
พ.๑๓/๑๒/๖๐	4	1	3	50	0.06
ส.๑๖/๑๒/๖๐	4	1	3	50	0.06
ศ.๒๒/๑๒/๖๐	5	1	4	50	0.08
อ.๒๔/๑๒/๖๐	5	1	4	50	0.08
อ.๒๖/๑๒/๖๐	4	1	3	50	0.06
เฉลี่ย (กิโลกรัม/ลิตร)	4.9	1	3.9	50	0.08

ภาพที่ 4.2 ความหนาแน่นของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

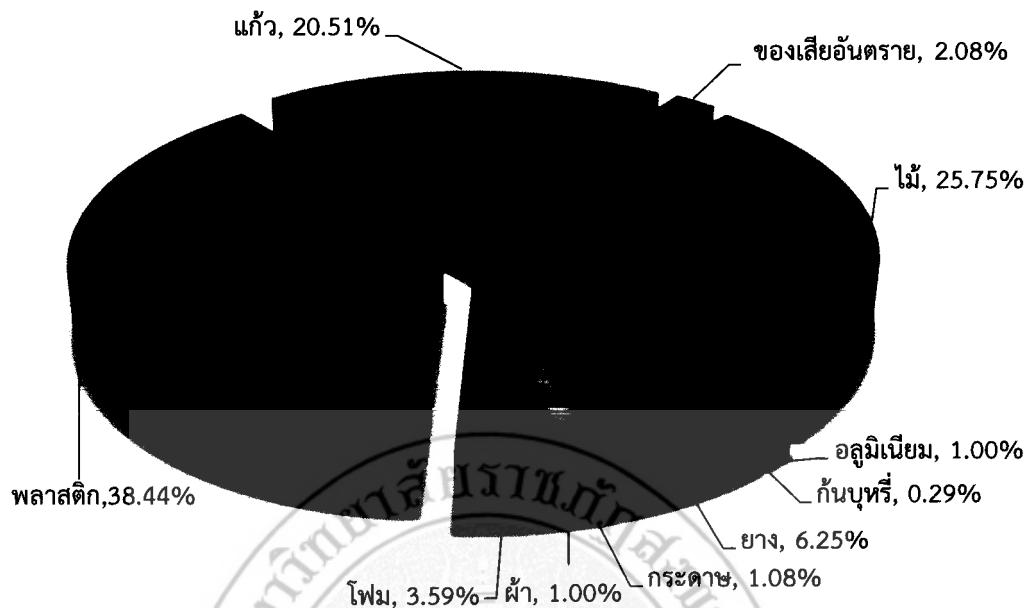
จากตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.2 พบว่าความหนาแน่นของมูลฝอยชายหาดเฉลี่ย 0.08 กิโลกรัม/ลิตร ซึ่งมีความหนาแน่นน้อย เนื่องจากประเภทของมูลฝอยชายหาดที่พบเป็น พลาสติกเป็น ส่วนใหญ่ จากการวิเคราะห์องค์ประกอบทางกายภาพพับพลาสติก ร้อยละ 38.44

4.3 องค์ประกอบทางกายของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

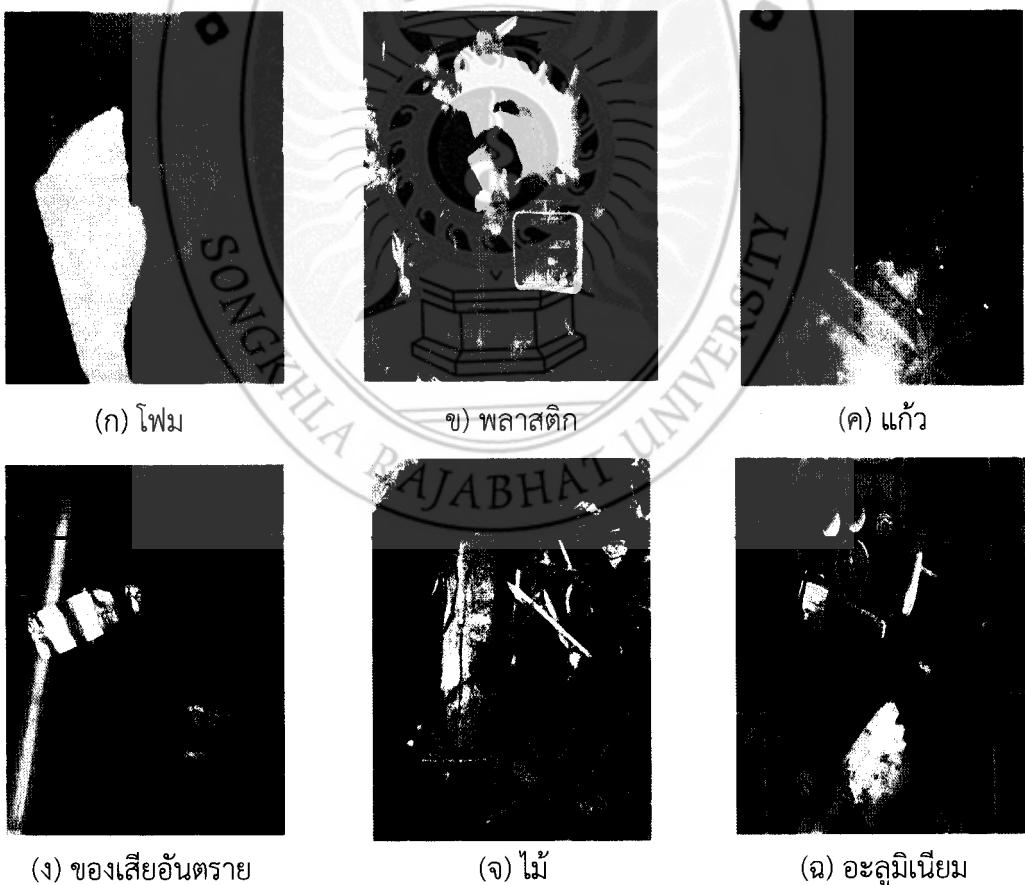
จากการเก็บตัวอย่าง บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ทั้งหมด 15 ครั้ง ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 รวมเป็นระยะเวลา 3 เดือน ในงานวิจัย ได้ศึกษาองค์ประกอบทางกายของมูลฝอยชายหาด โดยแบ่งออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ โพม พลาสติก แก้ว ของเสียอันตราย ไม้ อลูมิเนียม บุหรี่ ยาง กระดาษ และผ้า รายละเอียดดังแสดงใน ตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 องค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

ครั้งที่	น้ำหนักองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด (กิโลกรัม)										รวม (กิโลกรัม)	ร้อยละ
	โพม	พลาสติก	แก้ว	ของเสีย อันตราย	ไม้	อลูมิ- เนียม	กัน บุหรี่	ยาง	กระดาษ	ผ้า		
1	0.10	4.00	2.90	-	0.90	0.10	0.01	3.00	0.10	-	11.11	7.97
2	0.20	3.00	4.20	0.60	1.20	0.10	-	1.80	0.40	0.40	11.90	8.54
3	0.10	3.40	4.50	0.20	0.80	-	-	1.00	0.20	0.20	10.40	7.46
4	0.80	4.30	3.80	0.50	3.20	0.20	-	0.01	0.20	0.20	13.21	9.47
5	0.20	3.50	1.60	0.40	5.60	0.10	-	1.40	0.20	0.20	13.20	9.47
6	0.50	3.80	1.00	0.20	4.20	0.10	-	0.80	0.10	0.10	10.80	7.75
7	0.60	4.20	1.40	0.10	3.20	0.20	0.10	-	-	-	9.80	7.03
8	0.40	3.40	1.00	-	2.60	0.10	-	0.10	0.10	-	7.70	5.52
9	0.50	3.80	0.80	0.20	3.00	-	-	-	-	0.10	8.40	6.02
10	0.20	2.60	1.20	0.40	3.00	0.20	0.10	0.20	-	-	7.90	5.67
11	0.20	3.00	0.80	-	2.60	0.10	-	0.20	-	0.10	7.00	5.02
12	0.40	3.40	1.00	0.10	2.00	-	0.10	0.10	0.10	-	7.20	5.16
13	0.20	4.40	2.20	0.20	1.20	0.10	-	-	-	-	8.30	5.95
14	0.40	3.20	1.40	-	1.00	0.10	-	0.10	0.10	-	6.30	4.52
15	0.20	3.60	0.80	-	1.40	-	0.10	-	-	0.10	6.20	4.45
รวม	5.00	53.60	28.60	2.90	35.90	1.40	0.41	8.71	1.40	1.40	139.42	
ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม)	0.33	3.57	1.91	0.29	2.39	0.09	0.23	0.58	0.10	0.09	9.58	100.00
ร้อยละ	3.59	38.44	20.51	2.08	25.75	1.00	0.29	6.25	1.08	1.00	100.00	

ภาพที่ 4.3 แผนภูมิวงกลมที่แสดงร้อยละของประเภทของขยะพลาสติกที่ได้รับการจัดเก็บแยก

ภาพที่ 4.4 องค์ประกอบทางกายภาพของขยะพลาสติกที่ได้รับการจัดเก็บแยก

(ช) บุหรี่

(ฉ) ยาง

(ญ) กระดาษ

(戌) ผ้า

ภาพที่ 4.4 องค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชาย หาดบริเวณแหลมสนอ่อน (ต่อ)

จากตารางที่ 4.3 และภาพที่ 4.3 เก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาดได้ทั้งสิ้น โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อครั้ง±ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 21.79 ± 30.81 กิโลกรัม/ครั้ง และองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยที่พบมากที่สุดคือ พลาสติก (53.60 กิโลกรัม ร้อยละ 38.44), รองลงมาคือ ไม้ (35.90 กิโลกรัม ร้อยละ 25.75), แก้ว (28.60 กิโลกรัม ร้อยละ 20.51), ยาง (8.71 กิโลกรัม ร้อยละ 6.25), โฟม (5.00 กิโลกรัม ร้อยละ 3.59), ของเสียอันตราย ได้แก่ ขวดยา เชื้อมฉีดยา กระป๋องยาจำพวกยาเม็ด (2.90 กิโลกรัม ร้อยละ 2.08), อลูมิเนียมและผ้า (1.40 กิโลกรัม ร้อยละ 1.00), กระดาษ (1.40 กิโลกรัม ร้อยละ 1.08) และก้นบุหรี่ (0.41 กิโลกรัม ร้อยละ 0.29) ตามลำดับ

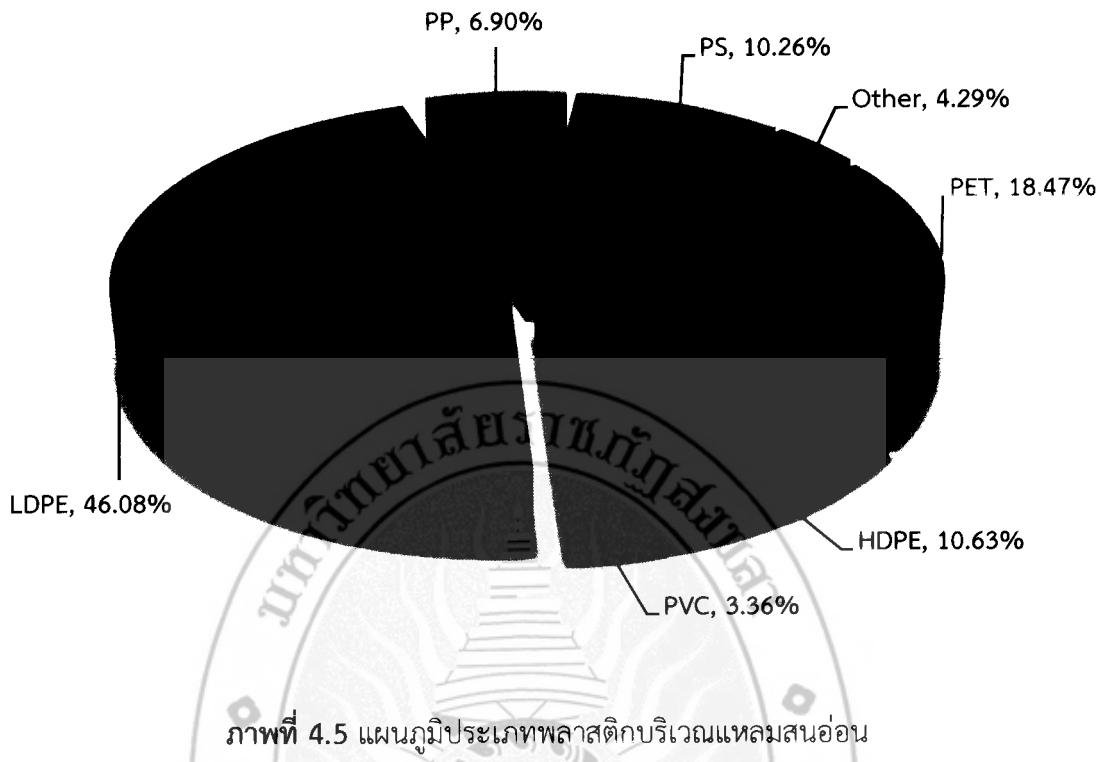
4.4 ประเภทพลาสติกที่พบบริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

จากการศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่ามีมูลฝอยชายหาดประเภทพลาสติกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.44 ของมูลฝอยชายหาดทั้งหมด จึงศึกษาประเภทของพลาสติก โดยแบ่งประเภทพลาสติกออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ (กรมควบคุมมลพิษ, 2551)

1. พอลิเอทิลีนเทเรฟทาเลท (Polyethylene terephthalate; PET)
2. พอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง (High density polyethylene; HDPE)
3. พอลิไวนิลคลอไรด์ (Polyvinylchloride; PVC)
4. พอลิเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (Low density polyethylene; LDPE)
5. พอลิโพรพิลีน (Polypropylene; PP)
6. พอลิสไตรีน (Polystyrene; PS)
7. พลาสติกอื่น ๆ (OTHER) รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 4.4

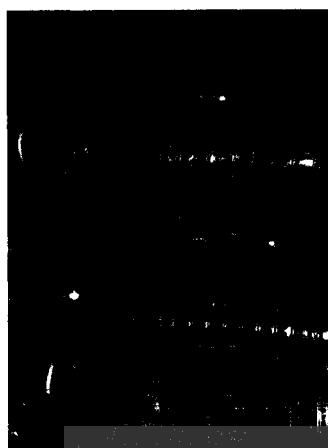
ตารางที่ 4.4 ประเภทพลาสติกบริเวณแหลมสนอ่อน

ครั้งที่	วันที่เก็บ ตัวอย่าง	ประเภท							รวม (กิโลกรัม)	ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม)	ร้อยละ
		PET	HDPE	PVC	LDPE	PP	PS	Other			
		 PET	 HDPE	 PVC	 LDPE	 PP	 PS	 OTHER			
1	๗.23/10/60	1.80	0.40	0.20	0.90	0.20	-	0.50	4.00	0.57	7.46
2	พ.25/10/60	0.80	0.50	-	1.30	0.10	0.30	-	3.00	0.43	5.60
3	ส.28/10/60	0.70	0.50	0.10	1.00	0.20	0.90	-	3.40	0.49	6.34
4	จ.13/10/60	0.60	0.40	-	2.50	0.30	0.50	-	4.30	0.61	8.02
5	พ.15/11/60	0.60	0.30	-	2.00	0.60	-	-	3.50	0.50	6.53
6	ส.18/11/60	0.30	0.50	0.30	1.30	0.40	0.30	0.70	3.80	0.54	7.09
7	อ.21/11/60	0.60	0.20	0.50	1.70	0.30	0.40	0.50	4.20	0.60	7.84
8	พฤ.23/11/60	0.80	0.30	0.20	1.50	0.20	0.40	-	3.40	0.48	6.34
9	อาท.26/11/60	1.00	0.50	-	2.00	0.30	-	-	3.80	0.54	7.09
10	ช.11/12/60	0.30	0.30	-	1.00	0.20	0.80	-	2.60	0.37	4.85
11	พ.13/12/60	0.50	0.20	-	1.90	0.10	0.30	-	3.00	0.43	5.60
12	ส.16/12/60	0.60	0.30	0.10	2.00	0.20	0.20	-	3.40	0.49	6.34
13	ศ.22/12/60	0.40	0.70	0.30	1.80	0.30	0.50	0.40	4.40	0.63	8.21
14	อาท.24/12/60	0.30	0.30	-	1.80	0.10	0.50	0.20	3.20	0.46	5.97
15	อ.26/12/60	0.60	0.30	0.10	2.00	0.20	0.40	-	3.60	0.51	6.72
รวม		9.90	5.70	1.80	24.70	3.70	5.50	2.30	53.60	7.65	100.00
ค่าเฉลี่ย (กิโลกรัม/ครั้ง)		0.66	0.38	0.12	1.65	0.25	0.37	0.15	3.58		
ร้อยละ		18.47	10.63	3.36	46.08	6.90	10.26	4.29	100.00		

ภาพที่ 4.5 แผนภูมิประจำพลาสติกบริเวณแหล่งสนอ่อน

จากตาราง 4.4 และภาพที่ 4.5 การศึกษาประจำพลาสติกบริเวณแหล่งสนอ่อน พบว่า ประจำพลาสติกที่พบมากที่สุด คือ พลาสติกประจำพอลิเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (Low density polyethylene; LDPE) 1.65 กิโลกรัม (ร้อยละ 46.08) โดยน้ำหนักเบี้ยง รองลงมาคือ พลาสติกประจำพอลิเอทิลีนเทเรฟราเลท (Polyethylene terephthalate; PET) 0.66 กิโลกรัม (ร้อยละ 18.47), พลาสติกประจำพอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง (High density polyethylene; HDPE) 0.38 กิโลกรัม (ร้อยละ 10.63), พลาสติกประจำพอลิสไตรีน (Polystyrene; PS) 0.37 กิโลกรัม (ร้อยละ 10.26), พลาสติกประจำพอลิโพรพิลีน (Polypropylene; PP) 0.25 กิโลกรัม (ร้อยละ 6.90), พลาสติกประจำพลาสติกอื่น ๆ (OTHER) 0.15 กิโลกรัม (ร้อยละ 4.29) และประจำพลาสติกที่พบน้อยที่สุดคือ พลาสติกประจำพอลิไวนิลคลอร์ไรด์ (Polyvinylchloride; PVC) 0.12 กิโลกรัม (ร้อยละ 3.36) ตัวอย่างพลาสติกแต่ละประจำแสดงดังภาพที่ 4.6

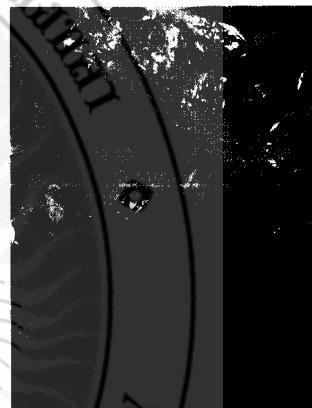
(ก) PET หรือ PETE
(Polyethylene terephthalate)

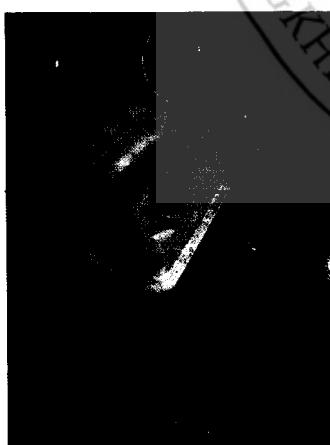
(ข) HDPE
(High-density Polyethylene)

(ค) PVC
(Polyvinyl Chloride)

(ง) LDPE
(Low density Polyethylene)

(จ) PP
(Polypropylene)

(ฉ) PS
(Polystyrene)

(ຍ) Other

ภาพที่ 4.6 ตัวอย่างพลาสติกแต่ละประเภทที่พบบริเวณแหลมสโนรอน

4.5 อภิปรายผลการวิจัย

4.5.1 การศึกษาปริมาณมูลฟ้อยชายหาด

การศึกษาปริมาณมูลฟ้อยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยวิธีการสุ่มเก็บตัวอย่างมูลฟ้อยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน ทั้งหมด 15 ครั้ง ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 รวมเป็นระยะเวลา 3 เดือน เก็บตัวอย่างในเวลา 07:00 น ของทุกครั้ง การเก็บตัวอย่างมูลฟ้อยโดยใช้พะมูลฟ้อยที่เกิดในพื้นที่วงกลมเท่านั้น ผลการศึกษา พบว่ามีปริมาณมูลฟ้อยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน รวมทั้งสิ้น 326.80 กิโลกรัม โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อครั้ง±土ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 21.79 ± 30.81 กิโลกรัม/ครั้ง วันที่มีปริมาณมูลฟ้อยชายหาดเฉลี่ยต่อครั้งมากที่สุด อันดับหนึ่ง คือ วันอังคารที่ 21 พฤศจิกายน 2560 (4.88 ± 2.79 กิโลกรัม/ครั้ง) และวันที่มีปริมาณมูลฟ้อยชายหาดน้อยที่สุด คือวันพุธที่ 13 ธันวาคม 2560 (2.17 ± 1.35 กิโลกรัม/ครั้ง) ปริมาณมูลฟ้อยแต่ละวันต่างกัน เพราะช่วงเดือนเก็บตัวอย่างเป็นช่วงมรสุมมีคลื่นและลมแรง ทำให้มูลฟ้อยจากทะเลถูกคลื่นซัดเข้ามาส่งผลให้บางวันมีปริมาณมาก บางวันมีปริมาณน้อยเพราะเนื่องจากทำการเก็บตัวอย่างในจุดเดิม และในการวิเคราะห์ความหนาแน่นของมูลฟ้อยชายหาด พบว่ามีความหนาแน่นเฉลี่ย 0.08 กิโลกรัม/ลิตร ซึ่งมีความหนาแน่นน้อย เนื่องจากประเภทของมูลฟ้อยชายหาดที่พบเป็นพลาสติกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง ประเภทและแหล่งที่มาของมูลฟ้อยทะเลตามถูกากบริเวณหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี (นวลพรรณ คงานนุรักษ์, 2555) จากการศึกษาพบมูลฟ้อยประเภทพลาสติกมากที่สุด เนื่องจากเป็นวัสดุที่เป็นที่นิยม หาง่าย ราคาถูก และมีหลายรูปแบบให้เลือกใช้งาน รวมทั้งมีน้ำหนักเบาสามารถถอยน้ำได้ดี แต่เป็นวัสดุที่ต้องใช้เวลานานในการย่อยสลาย จึงทำให้ตกค้างอยู่ในธรรมชาติได้นาน

เมื่อพิจารณาจากจุดเก็บตัวอย่างทั้ง 7 จุด พบร่วมกันที่ 6 ซึ่งอยู่บริเวณแหลมสนอ่อนมีปริมาณมูลฟ้อยชายหาดมากที่สุด 78.50 กิโลกรัม สำหรับจุดที่ 2 ซึ่งอยู่บริเวณหลังร้านอาหารร้านมีปริมาณมูลฟ้อยชายหาดน้อยที่สุด 7.20 กิโลกรัม ปริมาณมูลฟ้อยชายหาดมีปริมาณมากหรือน้อย อาจขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ทิศทางลมและความเร็วลม น้ำท่า และทิศทางการไหลของกระแสน้ำในช่วงเวลา นั้นๆ ทำให้มีโอกาสที่มูลฟ้อยจากทะเลถูกพัดมาเกยหาด นอกจากนี้ปริมาณน้ำท่องเที่ยวอาจมีผลต่อปริมาณมูลฟ้อยทะเลในช่วงเวลานั้นๆ ได้รับอิทธิพลจากหลายปัจจัยทั้งกิจกรรมที่เกิดขึ้นบนชายหาด การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศโดยเฉพาะทิศทางลมที่พัดมาจากทางทิศใต้ ทิศตะวันตกเฉียงใต้ และทิศตะวันตก ปริมาณน้ำท่า รวมทั้งการไหลเวียนของกระแสน้ำ และการวิเคราะห์หาแหล่งที่มาของมูลฟ้อยทะเล พบว่าแหล่งที่มาหลักของมูลฟ้อยมาจากการน้ำท่องเที่ยวและกิจกรรมบนชายหาดรองลงมาคือ น้ำท่า เรือสินค้า เรือประมง/กิจกรรมตกปลา และสิ่งก่อสร้างในทะเล

4.5.2 การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด

การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในระยะทาง 3 กิโลเมตร ได้แบ่งองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด ออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ โพม พลาสติก แก้ว ของเสียอันตราย ไม้ อลูมิเนียม บุหรี่ ยาง กระดาษ และผ้า ผลการศึกษาพบว่า มูลฝอยชายหาดที่พบส่วนใหญ่เป็นประเภทพลาสติกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.44 และประเภทกันบุหรี่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.29 เนื่องจากปัจจุบันมีมาตรการห้ามสูบบุหรี่บริเวณชายหาด และให้สูบบุหรี่ในที่ที่ให้สูบเท่านั้น ซึ่งอาจทำให้มูลฝอยประเภทกันบุหรี่น้อย ซึ่งงานวิจัย เรื่อง การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณชายหาด ชลากัณฑ์ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา (ณัฐวุฒิ บุณยุบ และนพดล เลึงเจริญ, 2560) ผลการศึกษาพบว่า ประเภทมูลฝอยที่เกิดขึ้น ได้แก่ พลาสติก โพม แก้ว อลูมิเนียม ไม้ และของเสียอันตราย และพบมูลฝอยประเภทพลาสติกมากที่สุด เนื่องจากเป็นวัสดุบรรจุภัณฑ์ที่สามารถหาซื้อได้ง่าย โดยจะพบอยู่ในรูป ขวดบรรจุภัณฑ์ เช่น เครื่องดื่ม น้ำอัดลม เป็นต้น

ในการจัดแบ่งประเภทพลาสติก พบว่ามีพลาสติกที่มีมากที่สุดคือพลาสติกประเภทอลิเอ ที่มีความหนาแน่นต่ำ (Low density polyethylene; LDPE) ได้แก่ ถุงพลาสติก คิดเป็นร้อยละ 46.00 ซึ่งสอดคล้องกับบทความเรื่อง แก้ปัญหา 'มูลฝอยทะเล' ด้วยเยาวชนและเครือข่ายในพื้นที่ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2558) จากข้อมูลระหว่างปี 2552-2557 พบริมาณมูลฝอยทะเลสะสมสูง 325,084 ชิ้น มีน้ำหนักกว่า 50,205 กิโลกรัม หรือ 50 ตัน มูลฝอยที่พบมากที่สุดได้แก่ ถุงพลาสติก 49,213 ชิ้น รองลงมาคือ ฝาและจุก 3,1591 ชิ้น เชือก 28,338 ชิ้น และมูลฝอยอื่นๆ 28,183 ชิ้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีมูลฝอยประเภทบุหรี่ หลอดเครื่องดื่ม กระดาษ หนังสือพิมพ์ ใบปลิว และขวดเครื่องดื่มพลาสติกต่างๆ เพิ่มมากขึ้นทำให้เกิดผลกระทบในการบดบังความสวยงาม ของพื้นที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติแล้ว ยังก่อให้เกิดมลพิษต่อระบบนิเวศชายฝั่งและหาดทราย แนวปะการัง เป็นต้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ในครั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 การศึกษาปริมาณมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน

จากการศึกษาปริมาณมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา โดยวิธีการสุ่มเก็บตัวอย่างพื้นที่การศึกษาเริ่มจากแท่งหมุดศูลการจนถึงศูนย์กลางห้องชุมพร เขตอุดมศักดิ์ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ทั้งหมด 15 ครั้ง ระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ. 2560 – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 รวมเป็นระยะเวลา 3 เดือน ผลการศึกษา พบว่ามีปริมาณมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน รวมทั้งสิ้น 326.80 กิโลกรัม วันที่มีปริมาณมูลฝอยชายหาดเฉลี่ยต่อครั้งมากที่สุด อันดับหนึ่ง คือ วันอังคารที่ 21 พฤศจิกายน 2560 และวันที่มีปริมาณมูลฝอยชายหาดน้อยที่สุด คือ วันพุธที่ 13 ธันวาคม 2560 การวินิจฉัยค่าเม่าน้ำணน์ของมูลฝอย พบว่ามีความหนาแน่นเฉลี่ย 0.08 กิโลกรัม/ลิตร

5.1.2 การศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน

จากการศึกษาองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา สามารถแบ่งองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดที่พบออกเป็น 10 ประเภท ได้แก่ โพลี พลาสติก แก้ว ของเสียอันตราย ไม้ อลูมิเนียม บุหรี่ ยาง กระดาษ และผ้า ซึ่ง มูลฝอยชายหาดที่พบส่วนใหญ่เป็นประเภทพลาสติกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.44 และประเภทกันบุหรี่น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.29 และในการจัดแบ่งประเภทพลาสติก ส่วนใหญ่พลาสติก ประเภทพอลิเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (Low density polyethylene; LDPE) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.08 และพบพลาสติกประเภทพอลิไวนิลคลอไรด์ (Polyvinyl chloride; PVC) น้อยที่สุด กิโลกรัม คิดเป็นร้อยละ 3.36

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ข้อเสนอแนะหลักการการจัดการมูลฝอยชายหาด

- 1) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ให้แก่ประชาชน โดยดำเนินการโครงการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสน อ่อน เพื่อให้ประชาชนรับรู้เกี่ยวกับปัญหาและวิธีการร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหามูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสน อ่อน โดยใช้สื่อประชาสัมพันธ์ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ สื่อ พิมพ์ เช่นหนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ คู่มือการลดและคัดแยกมูลฝอย โปสเตอร์ฯลฯ
- 2) การเปลี่ยนประเภทของภาชนะใส่อาหารที่ขยะอยู่ต่ำชายหาดให้เป็นแบบที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ก็จะเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยลดปริมาณขยะจากนักท่องเที่ยวได้
- 3) การบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง เนื่องจากความหลากหลายทางด้านประชารัฐ ดังนั้นควรที่จะมีการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อเป็นกรอบและบรรทัดฐานให้เป็นที่ยอมรับในแนวเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งขั้นวดให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายมากขึ้นและจริงจัง

5.2.2 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- 1) การลดปริมาณมูลฝอยจากแหล่งกำเนิด
เทศบาลควรจัดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับความรู้ จัดกิจกรรมรณรงค์ เช่น การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก
- 2) การคัดแยกมูลฝอยในครัวเรือน
 - 2.1) เทศบาลควรเพิ่มจำนวนถังขยะให้มากกว่านี้
 - 2.2) ควรระบุข้างถังว่าสำหรับใส่มูลฝอยประเภทใดบ้าง เพราะประชาชนบางท่านไม่เข้าใจ แยกประเภทไม่ถูกต้อง
- 3) ด้านการกำจัดมูลฝอยจากครัวเรือน
เทศบาลต้องให้ความรู้กับประชาชนในประเด็นประเภทมูลฝอย ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อปริมาณมูลฝอยในชุมชน และการแยกประเภทมูลฝอยที่ถูกต้อง เพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการคัดแยกมูลฝอย

5.2.3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาครั้งต่อไป

- 1) ในการศึกษาเกี่ยวกับมูลฝอยชายหาดในโอกาสต่อไป ควรจะมีการศึกษาจำนวนนักท่องเที่ยวร่วมด้วย เพื่อให้ทราบถึงแหล่งที่มาที่เกิดจากนักท่องเที่ยวได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 2) ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดทั้งฤดูฝนและฤดูร้อน เพื่อจะได้นำข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมมลพิช. (2546). การจัดการขยะมูลฝอยชุมชนอย่างครบวงจร คู่มือสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรมควบคุมมลพิช. (2550). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจและวิเคราะห์องประกอบขยะมูลฝอยชุมชนของเทศบาลทั่วประเทศ. เข้าถึงได้จาก: <http://slbkb.psu.ac.th/jspui/handle>. (16 กุมภาพันธ์ 2560).
- กรมควบคุมมลพิช. (2551(ก)). คู่มือแนวทางการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.
- กรมควบคุมมลพิช. (2551(ข)). คู่มือการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- กรมควบคุมมลพิช. (2558). สถานการณ์ขยะมูลฝอยของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- กรมควบคุมมลพิช. (ม.ป.ป.). ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะมูลฝอย. เข้าถึงได้จาก: www.pcd.go.th, (16 กุมภาพันธ์ 2561).
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2553). คู่มือขยะทะเลและกิจกรรมทำความสะอาดชายหาด สากส. กรุงเทพฯ: สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง.
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2556). ข้อมูลสมุทรศาสตร์ฝั่งอ่าวไทย. เข้าถึงได้จาก: https://km.dmc.go.th/th/c_59/s_246/d_1132. (28 มีนาคม 2561).
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2558). ฐานข้อมูลขยะทะเลของประเทศไทย ปี 2558. เข้าถึงได้จาก: <http://tcc.dmc.go.th/thaicoastalcleanup>. (5 มีนาคม 2561).
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2560(ก)). ฐานข้อมูลขยะทะเลของประเทศไทย ปี 2560. เข้าถึงได้จาก: <http://tcc.dmc.go.th/thaicoastalcleanup>. (5 มีนาคม 2561).
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2560(ข)). 5 หมื่นตันต่อปีขยะทะเลวิกฤติพอร์เชย়ে. เข้าถึงได้จาก: www.dmc.go.th. (28 มีนาคม 2561).
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2562). มนสุมพัดขยะเกลื่อนหาดปราณบุรี นักท่องเที่ยวไม่กล้าเล่นน้ำ จี้เป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติเกิดทุกปี. เข้าถึงได้จาก: <http://164.115.42.55/thaicoastalcleanup/publicRelations/content/30>. (5 มกราคม 2562).

ชุมพูนุท สงกลาง. (2556). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา�ลพิชสิ่งแวดล้อม. อุดรธานี:
สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

นวลพรรณ คงนาครักษ์. (2555). ประเภทและแหล่งที่มาของขยะตามถูกต้องบริเวณหาดบางแสน
จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐวุฒิ บุณยุษะ และนกกดล เลิงเจริญ (2560). การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของ
มูลฝอยชายหาด บริเวณชายหาดคล้าศน์ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. คณะวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ปราณี ไฟบุลย์สมบัติ. (2546). ชนิดและปริมาณขยะและพฤติกรรมการทิ้งขยะของนักท่องเที่ยวและ
ผู้ประกอบการในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประชา ไชยองการ. (2555). ลักษณะเฉพาะของลุมตามถูกต้องและกระแสเนินน้ำเนื่องจากลมบริเวณ
อ่าวไทย. ภาควิชาธรณีวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปริญ หล่อพิทยากร. (2558). รูปแบบการไหลเวียนกระแสเนินน้ำในอ่าวไทยจากแบบจำลอง.
คณะภูมิศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.

เพ่าเทพ เชิดสุขใจ และคณะ. (2557). ประเภทและปริมาณของขยะทะเลที่พบบริเวณชายหาด
จังหวัดชลบุรีและเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2557. เข้าถึงได้จาก:

<https://www.dmcr.go.th/detailAIU/6351/pc/2>. (23 กรกฎาคม 2560).

พัทยา แก้วสาร. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. มหาสารคาม:
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วีนา ชัยตระยาพงษ์. (2550). การแยกขยะในประเทศไทย : บทบาทภาครัฐและการประชาชน.
กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรรณนัน รัตนพันธุ์, กมลวรรณ โพธิ์แก้ว, และนุชนานาภู นิลollo. (2552). การศึกษาปริมาณและ
องค์ประกอบของขยะในพื้นที่เกาะมุกต์ จังหวัดตรัง. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีรามงคลศรีวิชัย, (ฉบับที่ 1): 46-53.

ศิริทัญญ พวงทองแค และคณะ. (2557). ชนิด จำนวนชิ้nmูลฝอยและปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนชิ้น
มูลฝอยในบริเวณอ่าวโลดาล้ม เกาะพีพีตอน. คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อนุกุล บูรณประทีปรัตน์. (2552). การไหลเวียนกระแสเนินน้ำบริเวณปากแม่น้ำบางปะกงและชายฝั่ง
จังหวัดชลบุรีจากการศึกษาโดยใช้แบบจำลองไฮโดรไดนามิก. วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา,
(ฉบับที่ 14): 50-60.

อุษา วิเศษสุนน. (2537). เทคโนโลยีการจัดการด้านขยะและการเป็นพิษ. คณะวิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อัจฉรา อัศวรุจิกุลชัย, พิมลพรณ หาญศึก, และเพียงใจ พีระเกียรติขจร. (2554). แนวทางการจัดการขยะให้เหลือศูนย์ภายในมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม, (ฉบับที่ 7): 17-29.

Christensen, T.H. (2011). **Solid Waste Technology & Management Volume1**. New Delhi: Ho Printing (M) Sdn Bhd.

Google แผนที่ประเทศไทย. (2561(ก)). แผนภาพแหล่งสนับสนุน. เข้าถึงได้จาก:

<https://www.google.co.th/maps>. (2 มีนาคม 2561).

Google แผนที่ประเทศไทย. (2561(ข)). พื้นที่การศึกษา. เข้าถึงได้จาก:

<https://www.google.co.th/maps>. (2 มีนาคม 2561).

Greenpeace. (2560). “ขยะพลาสติก” ในประเทศไทย ใครว่าเรื่องเล็ก. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.greenpeace.org/seasia/th/news/blog1/blog/58977>. (2 มีนาคม 2561).

Thai Lovetrip. (2556). สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด: จังหวัดสงขลา. เข้าถึงได้จาก:

<http://www.museumthailand.com/th/2678/storyteling>. (23 กรกฎาคม 2560).

Thaitribune. (2558). แก้ปัญหา ‘ขยะทะเล’ ด้วยเยาวชนและเครือข่ายในพื้นที่. เข้าถึงได้จาก:

http://www.thaitribune.org/contents/detail/308?content_id=12536.

(17 กันยายน 2560).

โครงการวิจัยเฉพาะทาง

1. ชื่อโครงการ

ภาษาไทย การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอย

ชายหาด บริเวณแหลมสน อ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

ภาษาอังกฤษ The study on the Quantity and physical Characteristic of Marine Debris at Leam Son-on, Mueang District, Songkhla Province

2. สาขาวิชา

วิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม)

3. ชื่อผู้วิจัย

1. นางสาวศิริพร รอดหยุ่น รหัสนักศึกษา 564231039
นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. นางสาวสุรัตนา ทองสันน พ.ศ. รหัสนักศึกษา 564231048
นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
3. นางสาวอาแอเสาะ อีซุ รหัสนักศึกษา 564231053
นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

4. คณะกรรมการที่ปรึกษาวิจัยเฉพาะทาง

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผศ. ขวัญมนล ชุนพิทักษ์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

5. ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย

ปัญหาสิ่งแวดล้อมประการสำคัญหนึ่งของโลกที่กำลังอยู่ในภาวะวิกฤตมีมากมายหลายปัญหา แต่ประเด็นที่มีความสำคัญและทั่วโลกให้ความสนใจมากขึ้นคือ ปัญหามูลฝอยชายหาด ซึ่งเป็นประเด็นปัญหาที่ประเทศไทยและหลายประเทศกำลังเผชิญตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้มกำลังทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และก่อให้เกิดผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ในวงกว้าง ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม อาหาร สุขภาพส่วนบุคคล ชุมชน และการใช้ชีวิตของชุมชนชายฝั่งทะเลรวมถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ที่หากหลâyตามชายฝั่งทะเล ในทะเล นอกชายฝั่ง รวมถึงตามเกาะต่างๆ ที่อยู่นอกชายฝั่ง จากสถิติปริมาณมูลฝอยทั่วประเทศไทยปี 2559 มีมูลฝอยประมาณ 27 ล้านตัน จำกัดไม่ถูกต้อง 11.69 ล้านตัน หรือร้อยละ 43 และมีมูลฝอยประมาณ 10 ล้านตัน ที่ตกค้างสะสมอยู่ในสถานที่กำจัดมูลฝอยหรือแหล่งสูญเสีย (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560(ก)) ทั้งนี้หากพิจารณาเฉพาะจังหวัดชายฝั่งทะเลพบว่ามี 23 จังหวัด มีปริมาณมูลฝอยทะเลมาจากนบก ร้อยละ 80 และจากในทะเลร้อยละ 20 ในปี 2560 ได้มีการคาดการณ์จากปริมาณมูลฝอยในพื้นที่ จังหวัดชายทะเลมูลฝอยประมาณ 10 ล้านตัน ซึ่งมูลฝอยประมาณ 5 ล้านตัน มีการจัดการไม่ถูกต้อง และมีโอกาสสูญเสียพัสดุทางทะเลได้ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560(ข))

จากการศึกษาประเภทของมูลฝอยทะเลและการดำเนินงานเก็บมูลฝอยชายหาดสากล 2561 สามารถเก็บมูลฝอยชายหาดได้มากถึง 16 ตัน โดยมูลฝอยส่วนใหญ่เป็นมูลฝอยจำพวกพลาสติกและโฟม หลอด เชือก อวน ฝ่าจุก ถุงก็อบแก๊บ และกันบุหรี่ โดยเฉพาะมูลฝอยพลาสติกที่พบมากที่สุดได้สร้างปัญหามากมาย มูลฝอยพลาสติกขนาดใหญ่ เช่น แท อวน หรือชากระติ๊งของ เป็นสาเหตุที่ทำให้สัตว์ทะเลหายใจและใกล้สูญพันธุ์ บาดเจ็บหรือเสียชีวิต สร้างความเสียหายต่อระบบนิเวศ ทำให้เกิดความเสื่อมโทรมในแนวปะการังและพื้นท้องทะเล ทำลายทัศนียภาพของชายหาด ส่งผลต่อการประมงและการท่องเที่ยวของชายทะเล ซึ่งเหล่ากำหนดของมูลฝอยชายหาด คือ มูลฝอยจากกิจกรรมบนฝั่ง เช่น จากชุมชน จากแหล่งท่องเที่ยวชายหาด จากการทำเรือ และจากแหล่งทิ้งมูลฝอยบนฝั่ง รวมทั้งมูลฝอยจากกิจกรรมในทะเล เช่น การประมง การท่องเที่ยวทางทะเล การขนส่งทางทะเล โดยมูลฝอยชายหาดจะส่งผลกระทบทั้งต่อการท่องเที่ยว ต่อการประมง/การเดินเรือ ต่อสุขภาพอนามัย ต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ รวมถึงส่งผลกระทบต่อภาคลักษณ์ของประเทศไทย ซึ่งปัจจุบันนับว่าเป็นประเด็นสำคัญ (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2560(ข))

แหลมสนอ่อน จังหวัดสงขลา เป็นหนึ่งในพื้นที่ชายฝั่งทะเล และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จัก และได้รับความนิยม อันเนื่องจากมีชายหาดสวยงาม มีทรัพยากรสัตว์น้ำไม่ลึกมาก สามารถเล่นน้ำได้ตลอดแนว เป็นสถานที่พักผ่อน ทางวิ่งออกกำลังกาย มีจุดชมวิวสวยงาม เหมาะสำหรับการพักผ่อนหย่อนใจ ทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นทุกปี และจากการเพิ่มขึ้นของจำนวน

นักท่องเที่ยวทำให้มีปริมาณมูลฝอยชายหาดเพิ่มขึ้นตามไปด้วย นอกจากริมทะเลที่ในทุกช่วงฤดูมรสุมแหลมสันอ่อนจะประสบปัญหาอย่างมากจากมูลฝอยทะเลที่ลอดเข้ามาติดหาด ซึ่งปัญหานี้นอกจากจะทำให้เกิดความไม่สวยงามด้านทัศนียภาพแล้ว ยังมีผลกระทบต่อระบบบินเวศทางทะเลและชายฝั่งอีกด้วย (ณัฐ วุฒิ บุณยุษ และนพดล เลึงเจริญ, 2560) ดังนั้นการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา จะทำให้ทราบถึงสาเหตุของปัญหาที่แท้จริง และช่วยในการวิเคราะห์แหล่งที่มาของมูลฝอยชายหาดในบริเวณแหลมสันอ่อน จังหวัดสงขลา เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการ การป้องกัน และการลดผลกระทบที่เกิดจากมูลฝอยชายหาดในพื้นที่ท่องเที่ยวอีกด้วย ในอนาคต

6. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา

7. สมมุติฐาน

องค์ประกอบของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน พบน้ำมูลฝอยประเภทพลาสติกมากที่สุด

8. ตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ มูลฝอยชายหาด

ตัวแปรตาม คือ ปริมาณมูลฝอยชายหาด องค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาด และประเภทพลาสติกของมูลฝอยชายหาด

ตัวแปรควบคุม คือ พื้นที่และระยะเวลาการเก็บตัวอย่าง

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ได้ทราบถึงปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสันอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา
- 2) สามารถนำผลการศึกษาที่ได้ไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนจัดการ และป้องกันปัญหาที่เกิดจากมูลฝอยชายหาดในพื้นที่อื่นๆให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

10. ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้ดำเนินในพื้นที่บริเวณชายหาด หาดสมิหลาและแหลมสนอ่อน ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร

พื้นที่การศึกษา

บริเวณชายหาดหาดสมิหลาและแหลมสนอ่อน ระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร เริ่มจากจุดแท่งหมุดศูนย์การจราจรถึงศูนย์กลางท้องทะเลต่อไป

ภาพที่ 1 พื้นที่การศึกษา

ที่มา: <https://www.google.co.th/maps> (2561)

11. นิยามเฉพาะ

11.1 มูลฝอยชายหาด หมายถึง มูลฝอยที่เก็บภายในรัศมีวงกลมที่วัดระยะทางจากทางเท้าและถนนลงไปทางชายหาด 20 เมตร โดยเป็นมูลฝอยของเหลือทิ้งจากการใช้สอย หรือจากขบวนการผลิต จากกิจกรรมภาคอุตสาหกรรม และเกษตรกรรม หรือเกิดจากภัยพิบัติและพายุ รวมไปถึงมูลฝอยที่เกิดจากนักท่องเที่ยว

11.2 ประเภทของพลาสติก แบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ พอลิเอทิลีนเทเรฟราเลท (Polyethylene terephthalate; PET), พอลิเอทิลีนความหนาแน่นสูง (High density polyethylene; HDPE), พอลิไวนิลคลอริด (Polyvinylchloride; PVC), พอลิเอทิลีนความหนาแน่นต่ำ (Low density polyethylene; LDPE), พอลิโพรพิลีน (Polypropylene; PP), พอลิสไตรีน (Polystyrene; PS) และอื่นๆ (กรมควบคุมมลพิษ, 2551)

11.3 องค์ประกอบของมูลฝอยชายหาด หมายถึง มูลฝอยที่สูญเสียในบริเวณชายหาด ได้แก่ โฟม พลาสติก แก้ว ของเสียอันตราย ไม้ อลูมิเนียม กันบุหรี่ ยาง กระดาษ และผ้า

11.4 ของเสียอันตราย หมายถึง มูลฝอยที่ปนเปื้อน ได้แก่ ขวดยา เจ็มฉีดยา กระป๋องยาฆ่าแมลง หลอดไฟ ไฟแช็ค

11.5 ปริมาณมูลฝอย หมายถึง ปริมาณโดยน้ำหนักของมูลฝอยที่ทำการซั่ง โดยซั่งเป็นน้ำหนักสด มีหน่วยเป็นกิโลกรัม (กิโลกรัม บุณฑุษ และนพดล เลิศเจริญ, 2560)

12 ตรวจเอกสาร

12.1 มูลฝอยชายหาด

12.1.1 แหล่งที่มาของมูลฝอยชายหาด

มูลฝอยชายหาดมีที่มาจากการหลอกดูด แหล่งที่มาทั้งการทิ้งมูลฝอยจากกิจกรรมต่างๆ บริเวณต้นน้ำลงสู่แหล่งน้ำอย่างแม่น้ำแล้วไหลออกสู่ทะเล และแหล่งที่มาจากการในทะเลและมหาสมุทรเอง โดยตรง ดังนั้นจึงสามารถแบ่งแหล่งที่มาของมูลฝอยชายหาดได้เป็น 2 แหล่งใหญ่คือ (นวลดพรรณ คงนุรักษ์, 2555)

1) แหล่งที่มาจากแผ่นดิน (ชายฝั่ง) ได้แก่

- 1.1) คนในชุมชน และนักท่องเที่ยว
- 1.2) หลุมฝังกลบมูลฝอยชุมชน
- 1.3) ระบบการเก็บรวบรวมและขันย้ายมูลฝอย (ทั้งทางบกและทางน้ำ)
- 1.4) น้ำที่ไหลบ่าในช่วงฝนตกหนัก
- 1.5) ภาครอุตสาหกรรมและการผลิต
- 1.6) การจัดการมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องเหมาะสม
- 1.7) ปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น พายุรุนแรง แผ่นดินไหว

2) แหล่งที่มาจากการทะเล ได้แก่

- 2.1) เรือประมง
- 2.2) เรือสินค้า
- 2.3) เรือโดยสารสาธารณะ เรือเฟอร์รี่และเรือท่องเที่ยว
- 2.4) เรือส่วนบุคคล
- 2.5) เรือของกองทัพ
- 2.6) แท่นขุดเจาะก๊าซและน้ำมันกลางทะเล
- 2.7) กิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และกิจกรรมประมงอื่น ๆ

2.8) ปรากฏการณ์ธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหวใต้ทะเล

12.1.2 ประเภทของมูลฝอยชายหาด

มูลฝอยชายหาดมีหลายประเภท มีการแบ่งแตกต่างกันไปตามลักษณะที่พบได้แก่ การแบ่งตามขนาด ซึ่งสามารถแบ่งมูลฝอยทะเลตามขนาดได้ 4 ประเภท (นวัลพรรณ คณานุรักษ์, 2555) ดังนี้

- 1) มูลฝอยชายหาดขนาดเล็ก มูลฝอยที่มีขนาดเล็กกว่า 2.5 เซนติเมตร (ไม่สามารถมองเห็นด้วยตาเปล่า naked eye) เช่น เม็ดพลาสติก
- 2) มูลฝอยชายหาดขนาดกลาง มูลฝอยที่มีขนาดใหญ่กว่าหรือเท่ากับ 2.5 เซนติเมตร และ มีขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ 10 เซนติเมตร เช่น ก้าว โฟม
- 3) มูลฝอยชายหาดขนาดใหญ่ มูลฝอยที่มีขนาดใหญ่กว่า 10 เซนติเมตร และขนาดเล็กกว่าหรือเท่ากับ 1 เมตร เช่น ขวดน้ำยาทำความสะอาด
- 4) มูลฝอยชายหาดขนาดใหญ่มาก มูลฝอยที่มีขนาดใหญ่กว่า 1 เมตรขึ้นไป เช่น เศษอวนไม้ไผ่

2.2.1 ผลกระทบของมูลฝอยชายหาด

มูลฝอยจำนวนมากที่อยู่ในทะเล และระบบนิเวศชายฝั่ง เช่น ชายหาด ป่าชายเลน ฯลฯ ก่อให้เกิดผลกระทบต่างๆ ตามมา สามารถแบ่งผลกระทบที่เกิดจากมูลฝอยทะเลได้เป็น 4 ด้าน ดังนี้ (นวัลพรรณ คณานุรักษ์, 2555)

- 1) ด้านสิ่งแวดล้อม เช่น
 - 1.1) ร่างกายของสิ่งมีชีวิตในทะเลถูกติดรัด หรือถูกพันด้วยมูลฝอย ทำให้เคลื่อนที่ได้ช้าลง ส่งผลให้สัตว์ฟื้นฟูความสามารถโดยมีความต้องการพลังงานเพิ่มขึ้นหรือขัดขวางการไหลเวียนเลือด จนอาจสูญเสียอวัยวะ
 - 1.2) สิ่งมีชีวิตเช่น ปลา นกทะเล เต่าทะเล ไปจนถึงสัตว์เลี้ยงลูกด้วยน้ำนมในทะเล เช่น แมวน้ำ และวาน กินมูลฝอยเข้าไป เพราะเข้าใจผิดว่าเป็นอาหาร ทำให้เกิดการอุดตันในระบบย่อยอาหาร เกิดการขาดสารอาหาร และอาจเป็นพิษ
- 2) ด้านสังคม เช่น
 - 2.1) มูลฝอยทะเลทำให้สูญเสียสุนทรียภาพ ความสวยงาม และความน่ามองของพื้นที่
 - 2.2) มูลฝอยทะเลทำให้สูญเสียคุณค่าทางธรรมชาติลงเดิม
 - 2.3) มูลฝอยทะเลทำให้เกิดการเป็นปรัึกษา และต่อต้านผู้ก่อมลพิษ
- 3) ด้านเศรษฐกิจ เช่น

- 3.1) มูลฝอยทะเลทำให้เกิดความเสียหายต่อธุรกิจการท่องเที่ยว เนื่องจากการขาด ความสวยงามน่ามอง และเป็นสิ่งกีดขวางต่อการใช้พื้นที่ชายหาด
 - 3.2) มูลฝอยทะเลทำให้เกิดความเสียหายกับธุรกิจการเดินเรือ เนื่องจากทำให้เกิด ความล่าช้า หรือเกิดความเสียหายจากขยะที่เข้ามาติดพันกับเรือ
 - 3.3) มูลฝอยทะเลทำให้เกิดการสูญเสียในธุรกิจด้านการประมงและการเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำ เนื่องจากสัตว์น้ำถูกทำลายจากการติดรัดหรือถูกพันติดกับขยะ เช่น ซากอวน ต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการทำความสะอาด การซ่อมแซมหรือสิ่งมีชีวิตที่ บาดเจ็บจากขยะทะเล การฟื้นฟูพื้นที่และการกำจัดการทำลายขยะทะเล
- 4) ด้านความปลอดภัยของสาธารณะ เช่น
 - 4.1) มูลฝอยทะเลเป็นอันตรายต่อการเดินเรือ เนื่องจากการสูญเสียการควบคุมหรือ การบังคับทางเดือเรือขณะที่อยู่ในทะเล (เพรากการติดพันของขยะ) อาจเป็นภัย คุกคามต่อชีวิตได้
 - 4.2) มูลฝอยทะเลเป็นอันตรายต่อนักว่ายน้ำ และนักดำน้ำ ถ้าเกิดการติดรัดหรือพัน กับมูลฝอย ทำให้เกิดการบาดเจ็บจากการถูกบาด ข่วน คลอก หรือแทงโดยมูล ฝอยทะเลได้

12.1.3 สถานการณ์มูลฝอยชายหาดในประเทศไทย

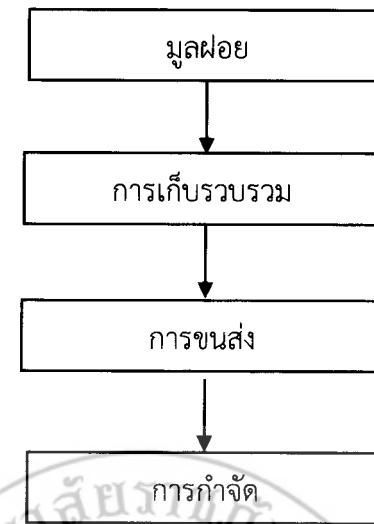
ปัญหามูลฝอยชายหาดส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยว โดยเฉพาะบริเวณชายหาด การท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เกาะลันตา จังหวัดกระบี่ หาดป่าตอง จังหวัดภูเก็ต ชายหาดพัทยา ชายหาด บางแสน จังหวัดชลบุรี โดยแหล่งที่มาของมูลฝอยชายหาด คือ มูลฝอยจากกิจกรรมบนฝั่ง เช่น จาก ชุมชน จากแหล่งท่องเที่ยวชายหาด รวมทั้ง มูลฝอยจากในทะเล เช่น การประมง การท่องเที่ยวทาง ทะเล การขนส่งทางทะเลและลมรสุน เช่น ข้าวมูลฝอยที่เห็นจำนวนมากถูกลมมรสุมพัดเข้าชายฝั่งหาด ปากน้ำปราณ ตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมระยะทางกว่า 5 กิโลเมตร มูลฝอยที่ถูกคลื่นซัดเข้ามามีทั้งเศษไม้ไผ่ ลูกมะพร้าว ขวดแก้ว ขวดพลาสติก โฟม วัสดุขนาด เล็ก-ใหญ่ และมูลฝอยที่เกิดจากธรรมชาติ รวมทั้งพืชทะเล โดยในช่วงปลายเดือนตุลาคมถึงต้นเดือน พฤศจิกายนของทุกปี ลมมรสุมในอ่าวไทยจะพัดเข้าฝั่ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตลอดแนว และพัดเอา มูลฝอยในทะเลตั้งแต่ปากอ่าวไทย จังหวัดชลบุรี กรุงเทพฯ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม เข้ามาติด บริเวณชายหาดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจำนวนมากทุกปี การแก้ไขปัญหาดังกล่าวจะทำได้โดยการ เก็บซึ่งในแต่ละพื้นที่มีระดับการแก้ไขปัญหาที่แตกต่างกัน เช่น บางแห่งไม่มีการเก็บเลย บางแห่งมี การรณรงค์ให้มีการเก็บมูลฝอยบริเวณชายหาดเป็นประจำโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับ ประชาชน นักเรียน (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2562)

12.1.4 หลักการจัดการมูลฝอย

จากการสำรวจประเมินจากภาพรวมปริมาณมูลฝอยของประเทศไทย ในปี พ.ศ.2558 ซึ่งมีจำนวนมูลฝอยประมาณ 26.85 ล้านตัน/ปี (คิดเป็นปริมาณมูลฝอย จำนวน 1.13 กิโลกรัม/คน/วัน) โดยในจำนวนนี้มีปริมาณมูลฝอยที่ตกค้างเพราฯไม่สามารถกำจัดอย่างถูกวิธี ประมาณร้อยละ 23 หรือประมาณ 6.22 ล้านตัน/ปี โดยสำหรับจังหวัดชายฝั่งทะเล 23 จังหวัด มีปริมาณมูลฝอย ประมาณ 10 ล้านตัน/ปี ในจำนวนนี้มีประมาณ 5 ล้านตันที่ได้รับการจัดการไม่ถูกวิธี ทั้งนี้ข้อมูลจากการสำรวจประเมิน พบว่าประมาณร้อยละสิบของมูลฝอยที่ตกค้างเนื่องจากจัดการไม่ถูกวิธีจะแหลงทะเล ซึ่งนั่นหมายถึงมูลฝอยไหลลงทะเลเป็นปีละประมาณ 50,000-60,000 ตัน/ปี ซึ่งประเมินว่าใน แต่ละปีจะมีปริมาณมูลฝอยประเภทพลาสติกในทะเลประมาณ 50,000 ตัน หรือ 750 ล้านชิ้น ส่วนเหล่งที่มาของมูลฝอยทะเล คือ มูลฝอยจากกิจกรรมบนฝั่ง เช่น จากชุมชน จากแหล่งท่องเที่ยวชายหาด จากท่าเรือ และจากแหล่งทิ้งมูลฝอยบนฝั่ง รวมทั้ง มูลฝอยจากกิจกรรมในทะเล เช่น การประมง การท่องเที่ยวทางทะเล การขนส่งทางทะเล โดยมูลฝอยทะเลจะส่งผลกระทบทั้งต่อการท่องเที่ยว ต่อการประมง/การเดินเรือ ต่อสุขภาพอนามัย ต่อสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ รวมถึงส่งผลกระทบต่อภาคลักษณ์ของประเทศไทย (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2558)

ในประเทศไทยและต่างประเทศทั่วโลกมีแนวคิดในการจัดการมูลฝอยเหลือศูนย์ (Zero waste) แนวคิดสำหรับมูลฝอยเหลือศูนย์ เป็นแนวคิดที่ส่งเสริมการหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด และเป็นการลดปริมาณของเสียที่เกิดขึ้นให้น้อยที่สุด โดยใช้หลักการของ 3Rs คือ Reduce, Reuse และ Recycle เพื่อเป็นการลดปริมาณของเสียที่ส่งไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบ หรือเผาในเตาเผาให้มีปริมาณน้อยที่สุด และเป้าหมายสูงสุดของการจัดการมูลฝอยเหลือศูนย์คือ หลีกเลี่ยงหรือไม่ต้องกำจัดมูลฝอยโดยการฝังกลบ ซึ่งนำไปสู่การจัดการมูลฝอยอย่างยั่งยืน (Christensen, 2011 อ้างถึงใน ชมพนุท สงกลาง, 2556) ประเทศไทยมีการนำแนวคิดในการจัดการมูลฝอยเหลือศูนย์มาใช้ เพื่อป้องกันและลดปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้น ปกป้องสิ่งแวดล้อม และนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีวิธีการจัดการมูลฝอยให้เหลือศูนย์ที่สามารถนำมาใช้ได้ในอุตสาหกรรมได้ เช่น การนำฉลากสิ่งแวดล้อมมาใช้ เทคโนโลยีสะอาด การประเมินวิธีผลิตภัณฑ์ รวมถึงการนำการประเมินประสิทธิภาพเชิงนิเวศเศรษฐกิจมาใช้ในอุตสาหกรรม เป็นต้น และต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายจึงจะประสบผลสำเร็จ (ชมพนุท สงกลาง, 2556)

ในการกำจัดมูลฝอยมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการจัดการมูลฝอยอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการให้ถูกหลักสุขावิบาล เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ซึ่งขั้นตอนการจัดการมูลฝอยแสดงดังภาพที่ 2 (ชมพนุท สงกลาง, 2556)

ภาพที่ 2 ขั้นตอนการจัดการมูลฝอย

ที่มา: ชุมพูนุท สงกลาง (2556)

12.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีบทความความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ทำวิจัย (ปีที่วิจัย)	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
นวลพรรณ คณารักษ์ (2555)	ประเภทและแหล่งที่มาของมูลฝอยทะเลตามถูกกาลบริเวณหาดบางแสน จังหวัดชลบุรี	<ul style="list-style-type: none"> - พbmีปริมาณมูลฝอยทะเลทั้งหมด $103,442$ ชิ้น โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อพื้นที่ 69.48 ± 35.75 ชิ้น/100 ตารางเมตร และพบปริมาณมูลฝอยทะเลขนาดเล็กทั้งหมด $13,888$ ชิ้น โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยต่อพื้นที่ 42.86 ± 13.72 ชิ้น/900 ตารางเมตร - สามารถแบ่งประเภทมูลฝอยทะเลได้ทั้งหมด 11 ประเภท ได้แก่ พลาสติก ยาง โฟม ไม้ โลหะ กระดาษ ขยะเศษอาหาร แก้ว ผ้า บุหรี่/กันบุหรี่ และมูลฝอยอื่นๆ (เช่น เทียน เป็นต้น) โดยพบว่ามูลฝอยประเภทพลาสติกมีปริมาณมากที่สุด ส่วนบุหรี่/กันบุหรี่มีปริมาณมากเป็นอันดับสอง

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย (ปีที่วิจัย)	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
ณัฐวุฒิ บุณยูง และ นพดล เลึงเจริญ (2560)	การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดบริเวณหาดชาติศรี อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา	<p>- พบร่วมประเภทมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้แก่ พลาสติกโพม แก้ว อลูมิเนียม ไม้ และของเสียอันตราย โดยมีพื้นที่วงกลม 226.08 ตารางเมตร</p> <p>- พบมูลฝอยประเภทพลาสติกมากที่สุด และประเภทพลาสติกที่พบมากที่สุดคือ พลาสติกประเภท PET เนื่องจากเป็นวัสดุบรรจุภัณฑ์ที่สามารถหาซื้อได้ง่าย โดยจะอยู่ในรูป ขวดบรรจุภัณฑ์ เช่น เครื่องดื่ม น้ำอัดลม เป็นต้น และสาเหตุหลักการเกิดมูลฝอยชายหาด เกิดจากประชาชน นักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรวมไปถึงชาวประมง</p>
ปราณี ไพบูลย์สมบัติ (2546)	ได้ทำการศึกษาชนิดปริมาณมูลฝอย และพฤติกรรมการทิ้งของนักท่องเที่ยว และผู้ประกอบการในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่	<p>- ชนิดของมูลฝอยที่นักท่องเที่ยวมีมากที่สุด คือ เศษอาหาร รองลงมา คือ ขวดแก้ว/เศษแก้ว และถุงพลาสติก/เศษพลาสติก</p> <p>- ปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นมากที่สุดในวันหยุดนักขัตฤกษ์ของถูกฝัน 2,103.13 กก./วัน และพื้นที่ใช้ประโยชน์ซึ่ง包括กลางคืน พื้นที่ทำการเต็นท์ของถูกหนามีมูลฝอยมากที่สุด 1,415 กก./วัน และมีอัตราการเกิดมูลฝอยสูงสุดในพื้นที่ใช้ประโยชน์กลางคืน สำหรับผู้ประกอบการแยกชนิดเฉพาะถูกฝัน ชนิดมูลฝอยที่มีมากที่สุดคือ เศษอาหาร รองลงมาคือ ขวดแก้ว/เศษแก้ว และถุงพลาสติก/เศษพลาสติก</p>
เพ่าเทพ เข็ดสุขใจ และคณะ (2557)	ประเภทและปริมาณของมูลฝอยทะเลที่พบ บริเวณชายหาด จ.ชลบุรี และเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2557	<p>- สึกษา โดยใช้วิธีเก็บตัวอย่างแบบ APEC Marine Environmental Training and Education Center (AMETEC)</p> <p>- พบร่วมปริมาณมูลฝอยหลังมรสุมมากกว่าก่อนมรสุมในจังหวัดชลบุรี ส่วนในจังหวัดเพชรบุรี</p>

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย (ปีที่วิจัย)	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
		<p>พบลดลงในช่วงหลังมรสุมเนื่องจากอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทั้งนี้ปริมาณมูลฝอยในจังหวัดชลบุรีมากกว่าจังหวัดเพชรบุรีทั้งช่วงก่อนและหลังมรสุม</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวัดชลบุรี平均ของมูลฝอยที่มีมากที่สุดคือพลาสติกแข็ง คิดเป็นร้อยละ 24 รองลงมาคือกลุ่มเส้นใยและสิ่งทอ ร้อยละ 33 และพื้นที่ต่างๆ ร้อยละ 19 ส่วนในจังหวัดเพชรบุรีพบว่า平均ของมูลฝอยที่มีมากที่สุดมาจากกลุ่มเส้นใยและสิ่งทอ ร้อยละ 36 รองลงมาคือกลุ่มพลาสติกแข็ง ร้อยละ 31 และพื้นที่ต่างๆ ร้อยละ 12
วรพจน์ รัตนพันธุ์ และคณะ (2552)	การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบของมูลฝอยในพื้นที่เกษตรมุกต์ ตำบลเกษตรลิบง อำเภอ กันตัง จังหวัดตรัง	<ul style="list-style-type: none"> มูลฝอยในพื้นที่เกษตรมุกต์ มีปริมาณมูลฝอยเฉลี่ย 0.09 กิโลกรัมต่�이ตรางเมตร - องค์ประกอบของมูลฝอย ส่วนใหญ่เป็นมูลฝอยรีไซเคิล คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 45.58 รองลงมาเป็นมูลฝอยทั่วไป เฉลี่ยร้อยละ 44.84 มูลฝอยอินทรีย์ เฉลี่ย ร้อยละ 8.27 และมูลฝอยอันตรายเฉลี่ยร้อยละ 1.30 ตามลำดับ - พื้นที่ทำการศึกษาจะมีความแตกต่างกันในลักษณะของสถานที่ตั้งและรูปแบบของชุมชน ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่ามีผลทำให้องค์ประกอบของมูลฝอยมีความแตกต่างกัน โดยปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในแหล่งชุมชน มักพบว่าเป็นมูลฝอย平均มูลฝอยรีไซเคิลและมูลฝอยทั่วไป ในขณะที่พื้นที่ที่ทำการเกษตรกรรม มักจะพบมูลฝอย平均มูลฝอยอินทรีย์

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

ผู้ทำวิจัย (ปีที่วิจัย)	ชื่องานวิจัย	ผลการวิจัย
ศิริทัญญ พวงทองแคร และคณะ (2557)	ชนิด จำนวนชิ้นมูลฝอย และปัจจัยที่ส่งผลต่อ ¹ จำนวนชิ้นมูลฝอยใน ² บริเวณอ่าวโละดาลัม เกาะพีพีดอน	<ul style="list-style-type: none"> - พบปริมาณมูลฝอยเฉลี่ย 5.14 ชิ้น/100 ตารางเมตร/วัน - องค์ประกอบของมูลฝอยพบขาดพลาสติก มากที่สุดรองลงมาคือถุง/เศษพลาสติก และ³ แก้วน้ำพลาสติก ตามลำดับ - พบปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนชิ้นมูลฝอย ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1. ประเภทกิจกรรมนันทนาการ ซึ่งพบมูลฝอยบริเวณกิจกรรมอาบแดดมาก ที่สุด (7.15 ชิ้น/100 ตารางเมตร/วัน) <ul style="list-style-type: none"> 1. ประเภทสิ่งอำนวยความสะดวก พบมูลฝอยบริเวณเตียงอาบแดดมากที่สุด (6.56 ชิ้น/100 ตารางเมตร/วัน) พบว่ามูลฝอยช่วงกลางคืน (6.72 ชิ้น/100 ตารางเมตร) มากกว่าช่วงเวลากลางวัน (3.65 ชิ้น/100 ตารางเมตร) ประเภทกลุ่มวัน พบว่ามูลฝอยในวันหยุด นักชัตฤกษ์มีจำนวนมากที่สุด (10.28 ชิ้น/100 ตารางเมตร/วัน) โดยเมื่อพิจารณาตามค่ามาตรฐาน พบว่าหาด โภคดาวลัมอยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ โดยมูลฝอยที่พบก่อให้เกิดหัศنةอุจจาระที่แยกต่อ นักท่องเที่ยว ส่งกลิ่นเหม็นตามชายหาด ดังนั้น ในการจัดการมูลฝอยจึงเน้นบริเวณกิจกรรม อาบแดดกับบริเวณเตียงอาบแดดและมีการ จัดการมูลฝอยในช่วงกลางคืนหลังเลิกให้บริการ

ตารางที่ 2.4 บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

อ้างอิง	ชื่อบทความ	บทความ
Greenpeace (2560)	มูลฝอยพลาสติก” ในประเทศไทย คร่าวเรื่องเล็ก	<ul style="list-style-type: none"> - แหล่งที่มามูลฝอยในทะเลส่วนใหญ่มาจากแหล่งท่องเที่ยว เช่น ขาดน้ำพลาสติก ขวดแก้ว โฟม เป็นต้น มูลฝอยจากการทำการประมง เช่น อวนเชือก เป็นต้น ยังไม่รวมมูลฝอยอื่นๆ ที่พบได้ในทะเล เช่น ถุงพลาสติก ผ้าแนว และเศษบุหรี่ไม่เฉพาะแค่การท่องเที่ยว แต่รวมไปถึงมูลฝอยที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นจากบุคคล ครัวเรือน อุตสาหกรรม มูลฝอยเหล่านี้ส่วนหนึ่งจะถูกปล่อยลงแหล่งน้ำต่างๆ จำกล่องสูญเสีย ท้ายที่สุดแล้วก็จะมีมูลฝอยส่วนหนึ่งลงสู่ท้องทะเล ปัญหามูลฝอยลันทะเลขไทยเป็นเพียงหนึ่งในหลายปัญหาที่สะท้อนให้เห็นว่าบ้านเรายังขาดการจัดการมูลฝอยอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ แนวทางกับการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและการเติบโตของเศรษฐกิจ
Thaitribune (2560)	แก้ปัญหา 'มูลฝอยทะเล' ด้วยเยาวชนและเครือข่ายในพื้นที่	<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ระหว่างปี 2552-2557 พบริมานมูลฝอยสะสมสูง 325,084 ชิ้น มีน้ำหนักกว่า 50,205 กิโลกรัม หรือ 50 ตัน - มูลฝอยที่พบมากที่สุดได้แก่ถุงพลาสติก 49,213 ชิ้น รองลงมาคือภาชนะจุก 3,1591 ชิ้น เชือก 28,338 ชิ้น และมูลฝอยอื่นๆ 28,183 ชิ้น นอกจากนี้ยังพบว่ามีมูลฝอยประเภทบุหรี่ หลอด เครื่องดื่มกระดาษ หนังสือพิมพ์ ใบปลิว และขวดเครื่องดื่ม

ตารางที่ 2.4 บหความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

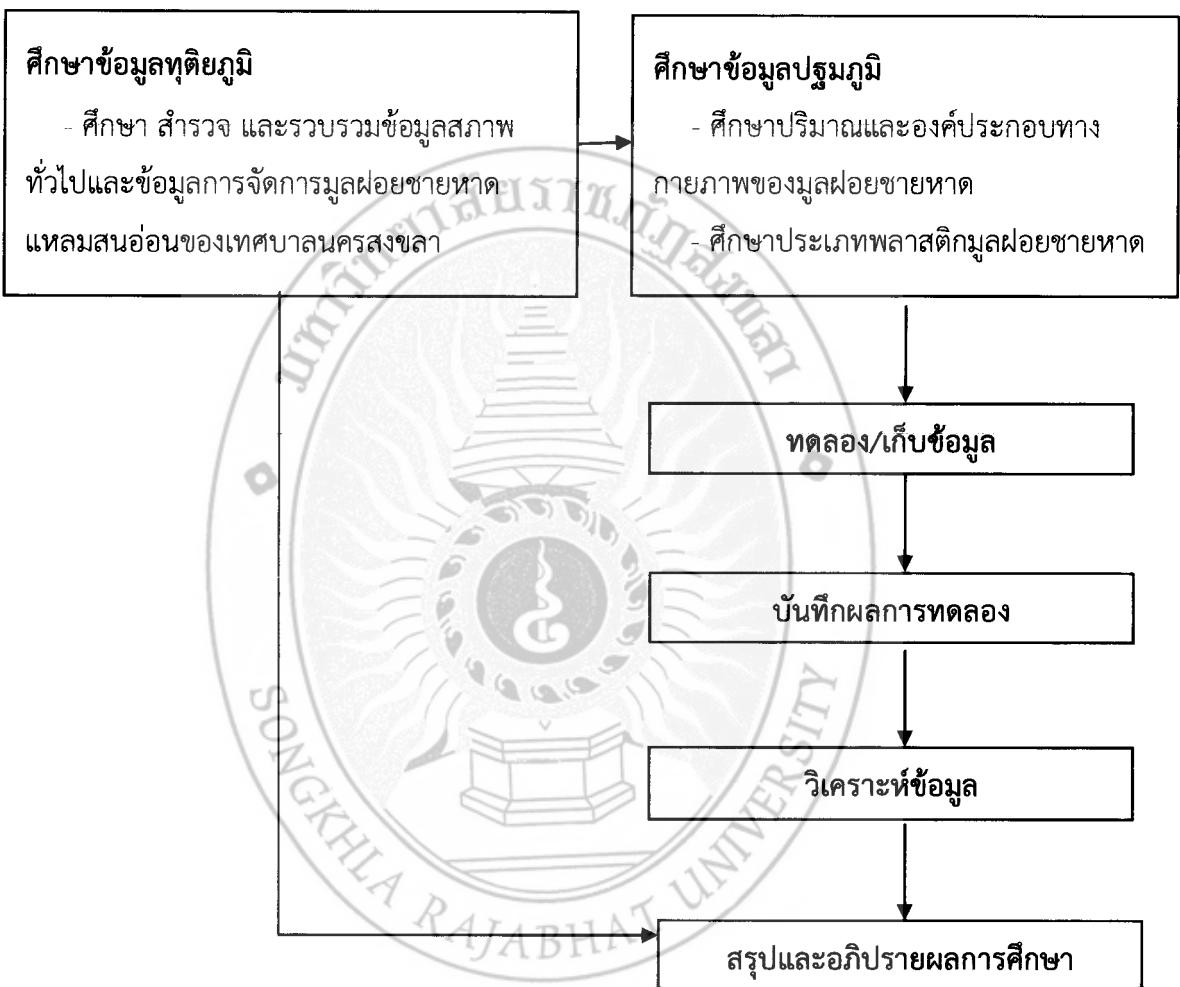
อ้างอิง	ชื่อบทความ	บหความ
		<p>พลาสติกต่างๆ เพิ่มมากขึ้น</p> <p>- ผลกระทบนอกจากจะบดปั่งความสวยงามของพื้นที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติแล้ว ยังก่อให้เกิดมลพิษต่อระบบนิเวศชายฝั่งและหาดทราย แนวปะการัง เป็นต้น ทั้งยังมีมูลฝอยบางประเภทที่ก่อเกิดอันตรายต่อมนุษย์ เช่น มูลฝอยมีค้ม และมูลฝอยมีพิษ กรรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเห็นความสำคัญของปัญหามูลฝอยในทะเล จึงมีแผนรับรองค์กeyer กับการคัดแยกมูลฝอย</p>

13. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

13.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา

กรอบแนวคิดการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา ดังแสดงในภาพที่ 3

ภาพที่ 3 กรอบแนวคิดในการศึกษา

13.1.1 ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ

ศึกษา สำรวจ และรวบรวมข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลการจัดการมูลฝอยชายหาดของแหลมสมิหลาและแหลมสนอ่อน ได้แก่

- 1) ศึกษาความรู้เรื่อง มูลฝอยชายหาด
- 2) การจัดการมูลฝอยชายหาดแหลมสมิหลาและแหลมสนอ่อนของเทศบาลนครสงขลา
- 3) งานวิจัย บทความที่เกี่ยวข้องกับมูลฝอยชายหาด

13.2.2 ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ

การเก็บข้อมูลปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด

1) วันเก็บตัวอย่างมูลฝอยใช้หลักการสุ่มรันใน 1 สัปดาห์ เลือกวันธรรมด้า 2 วันและวันหยุด 1 วัน และเก็บมูลฝอยเวลา 7:00 น. ทำการเก็บ 15 ครั้ง ในระยะเวลา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนตุลาคม-เดือนธันวาคม พ.ศ. 2560

2) ทำการศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดในบริเวณแหลมสนอ่อน โดยเก็บตัวอย่างมูลฝอยมาทำการซึ่งปริมาณมูลฝอยทั้งหมด โดยคิดเป็นน้ำหนักสด และสุ่มตัวอย่างมูลฝอยเพื่อหาความหนาแน่นและหาองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

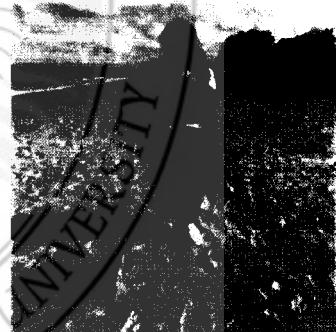
13.2. วางแผนและทำการทดลอง

13.2.1 การวัดระยะทางการเก็บตัวอย่าง

1) วัดระยะทางจากแท่งหมุดศูนย์การถึงแหลมสนอ่อน ระยะทาง 3 กิโลเมตร โดยใช้ล้อวัดระยะทางและเครื่องวัดพิกัด (Global Positioning System, GPS) ยี่ห้อ GARMIN รุ่น etrex H ดังภาพที่ 4

(ก) ล้อวัดระยะทาง

(ข) วัดระยะทาง

(ค) เครื่องวัดพิกัด (Global Positioning System, GPS)

ยี่ห้อ GARMIN รุ่น etrex H

ภาพที่ 4 การวัดระยะทางพื้นที่การเก็บมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน

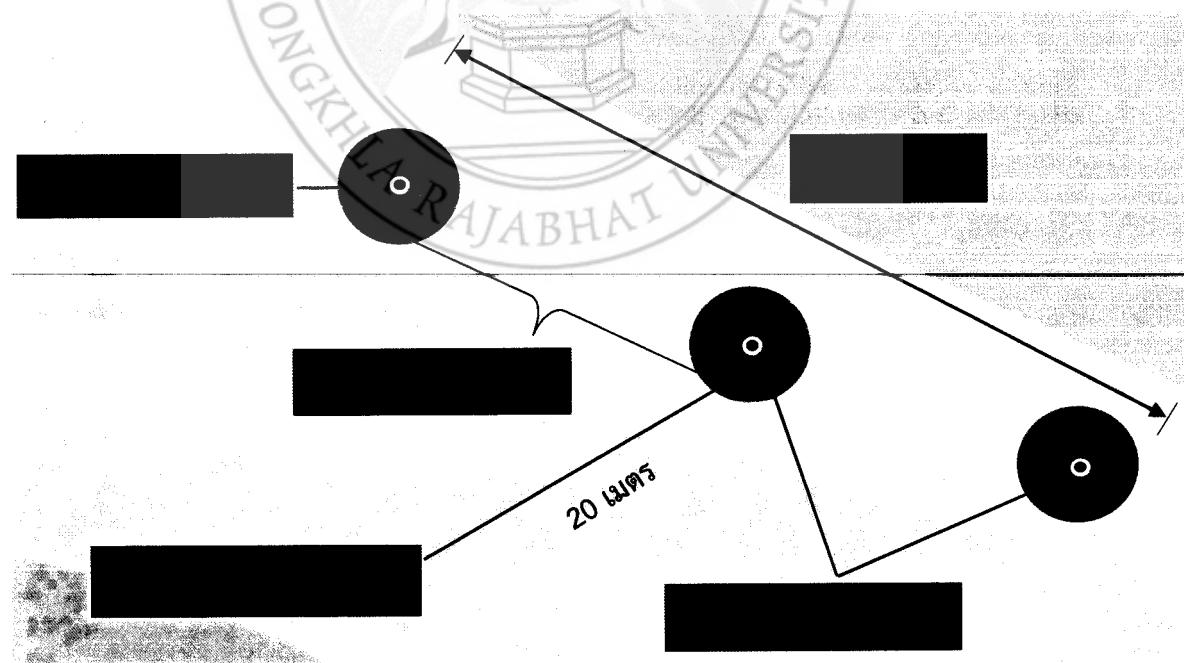
13.2.2 เก็บตัวอย่าง 7 จุด แต่ละจุดห่างกัน 500 เมตร พร้อมระบุพิกัดทางภูมิศาสตร์ (GPS)

1) การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดในแต่ละจุดในบริเวณแหล่งน้ำอ่อน อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา โดยทำการเก็บตัวอย่างระหว่างเดือนตุลาคมถึง เดือนธันวาคม 2560 งานวิจัยนี้ได้กำหนดจุดเก็บตัวอย่างจำนวน 7 จุด แต่ละจุดห่างกัน 500 เมตร มีรายละเอียดของจุดพิกัดเก็บตัวอย่างทั้ง 7 จุด ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 พิกัดทางภูมิศาสตร์ของพื้นที่เก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

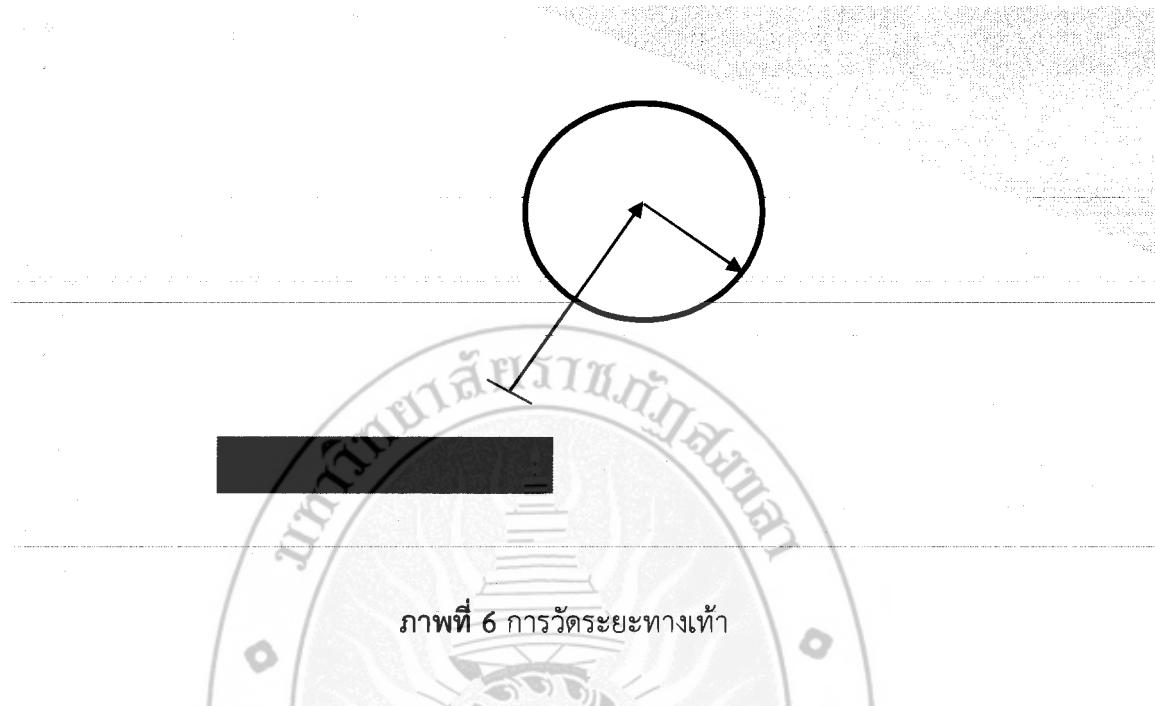
จุด	ชื่อสถานที่	ละติจูด (Y)	ลองติจูด (X)
1	หมุดศูนย์การค้า	7.125434	100.354804
2	ร้านอาหาร	7.125242	100.352950
3	สวนประดิษฐ์ธรรมชาติเฉลิมพระเกียรติ	7.130148	100.351644
4	แหล่งน้ำอ่อน	7.131795	100.350888
5	แหล่งน้ำอ่อน	7.133249	100.350166
6	แหล่งน้ำอ่อน	7.134648	100.345503
7	ศาลาธรรมทัศน์ชุมพรเขตอุดมศักดิ์	7.135883	100.345957

13.2.3 การแบ่งระยะทางเก็บตัวอย่างในระยะ 1 กิโลเมตรสามารถแบ่งได้ 2 จุด ซึ่งมีระยะห่างกัน 500 เมตร ตั้งแต่แต่ละหมุดศูนย์การค้าจนถึงแหล่งน้ำอ่อน ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 การแบ่งระยะทางเก็บตัวอย่างใน 1 กิโลเมตร

13.2.4 การวัดระยะทางเท้า ทำการวัดระยะทางจากทางเท้าและถนนลงไปทางชายหาด 20 เมตร และวัดรัศมี 5 เมตร ดังภาพที่ 6 และภาพที่ 7

ภาพที่ 7 การวัดรัศมีจุดเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

13.2.5 งานวิจัยนี้ได้กำหนดวันและเวลาในการเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด วันที่เก็บตัวอย่างใช้หลักการสุ่มวัน ใน 1 สัปดาห์ เลือกวันธรรมดा 2 วัน และวันหยุด 1 วัน กำหนดเก็บมูลฝอยเวลา 7:00 น. เนื่องจากเทศบาลจะมีการเก็บมูลฝอย วันละ 1 ครั้ง ในเวลา 9:00 น. รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 วันเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

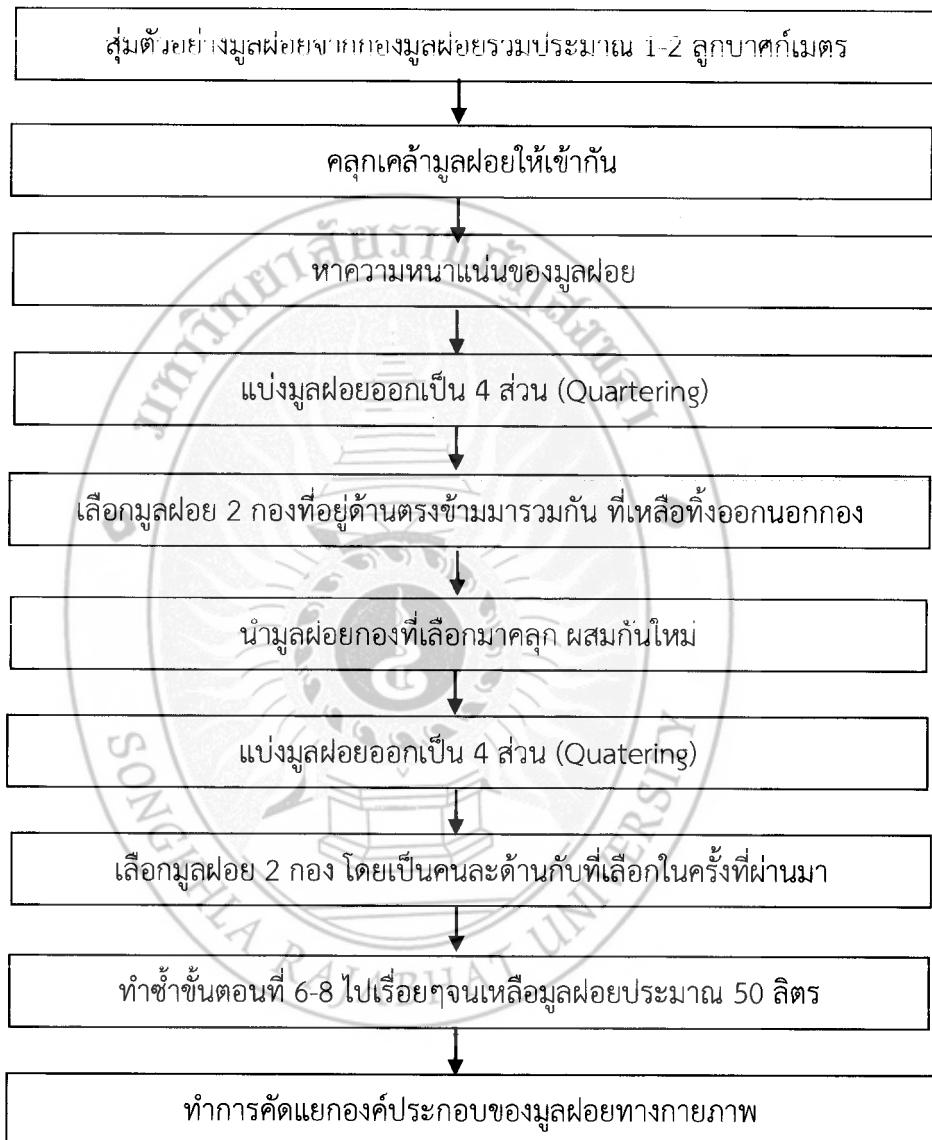
ครั้งที่	วันที่เก็บตัวอย่าง		
1	วันจันทร์	23 ตุลาคม	2560
2	วันพุธ	25 ตุลาคม	2560
3	วันเสาร์	28 ตุลาคม	2560
4	วันจันทร์	13 พฤศจิกายน	2560
5	วันพุธ	15 พฤศจิกายน	2560
6	วันเสาร์	18 พฤศจิกายน	2560
7	วันอังคาร	21 พฤศจิกายน	2560
8	วันพุธที่สุด	23 พฤศจิกายน	2560
9	วันอาทิตย์	26 พฤศจิกายน	2560
10	วันจันทร์	11 ธันวาคม	2560
11	วันพุธ	13 ธันวาคม	2560
12	วันเสาร์	16 ธันวาคม	2560
13	วันศุกร์	22 ธันวาคม	2560
14	วันอาทิตย์	24 ธันวาคม	2560
15	วันอังคาร	26 ธันวาคม	2560

13.2.6 วัสดุอุปกรณ์ทำการทดลองในการหาความหนาแน่นและองค์ประกอบมูลฝอยชายหาด

- 1) ถุงดำขนาด 30-45 นิ้ว
- 2) ถุงมีอย่างอย่างหนาผ้าปิดจมูก
- 3) เครื่องชั่ง 4 ตัวหน่วง
- 4) รองเท้าบูททรงสูง
- 5) เครื่องชั่งขนาด 60 กิโลกรัม
- 6) ถังน้ำ
- 7) ผ้ายาง
- 8) น้ำยาฆ่าเชื้อ
- 9) ปากกาและตารางบันทึกข้อมูล
- 10) ล้อวัดระยะทาง
- 11) เครื่องวัดพิกัด (Global Positioning System, GPS) ยี่ห้อ GARMIN รุ่น etrex H

13.2.7 การสุ่มตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา มีวิธีการสุ่มตัวอย่างตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ รายละเอียดดังภาพที่ 8

ภาพที่ 6 ขั้นตอนการวิเคราะห์องค์ประกอบของมูลฝอยทางกายภาพ

ที่มา : กรมควบคุมมลพิษ (2547)

13.2.8 ความหนาแน่นของมูลฝอยชายหาดบริเวณแหลมสนอ่อน อำเภอเมืองจังหวัดสงขลา

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด โดยมีวิธีการสุ่มมูลฝอยจากกองมูลฝอย เพื่อหาความหนาแน่นมูลฝอยต่อวัน (กรมควบคุมมลพิษ, 2550) จากปริมาตรถัง 50 ลิตร ซึ่งเก็บตัวอย่างมูลฝอยในช่วงวันธรรมดากลางวันหยุด โดยมีสูตรการคำนวณความหนาแน่นดังนี้

$$\text{สูตรการคำนวณความหนาแน่นปกติ} = \frac{\text{น้ำหนักร่วมของมูลฝอยและถัง (กก.)}}{\text{ปริมาตรของถัง (ลิตร)}} - \text{น้ำหนักถังเปล่า (กก.)}$$

หน่วยความหนาแน่น = กิโลกรัมต่อลิตร

13.3. บันทึกผลการทดลอง

นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาดมาวิเคราะห์และใช้โปรแกรม Microsoft excel 2013

13.4 การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลรวมถึงการพิสูจน์สมมติฐาน คือ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive analysis) ได้แก่ ผลรวม ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย อธิบายปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาดในพื้นที่แหลมสนอ่อน

13.5. อภิราย/ข้อเสนอแนะ/สรุป

อภิรายผลการทดลองและสรุปผลเปรียบเทียบกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผนวกกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

13.6. รายงานเล่มฉบับสมบูรณ์

14 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน มีระยะเวลาการดำเนินการวิจัย รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

การดำเนินการ	พ.ศ. 2560												พ.ศ. 2561												พ.ศ. 2562											
	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	ก.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	ก.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.									
1. ศึกษาเอกสารและรับรู้ความต้องการ	↑																																			
2. สอบบันครุณร่างวิจัย	↑																																			
3. ทำการทดสอบภาคสนาม	↑																																			
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	↑																																			
5. การสอบบันความน่าเชื่อถือ	↑																																			
6. สรุปและอภิปรายผลการศึกษา	↑																																			
7. การจัดทำเริ่มต้นวิจัย	↑																																			
8. การสอบบันวิจัย	↑																																			
9. การแปลงเริ่มต้นวิจัย	↑																																			
10. ส่งต่อผู้รับผิดชอบ	↑																																			

หมายเหตุ: ▲ หมายถึง ช่วงดำเนินการสอบบันวิจัยและส่งต่อผู้รับผิดชอบ

หมายเหตุ: ↔ หมายถึง ช่วงระยะเวลาดำเนินงานวิจัย

15. งบประมาณ

รายการ	งบประมาณตลอดโครงการ
ค่าวัสดุ	
- ค่าน้ำมัน	400
- ค่ารายงานเล่มฉบับสมบูรณ์	3,000
- ค่าวัสดุอุปกรณ์เก็บมูลฝอย	500
รวม	3,000

16. เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมมลพิช. (2546). การจัดการขยะมูลฝอยขุมชนอย่างครบวงจร คู่มือสำหรับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.

กรมควบคุมมลพิช. (2550). รายงานฉบับสมบูรณ์โครงการสำรวจและวิเคราะห์องประกอบขยะมูลฝอยขุมชนของเทศบาลทั่วประเทศ. เข้าถึงได้จาก:

<http://slbkb.psu.ac.th/jspui/handle> (16 กรกฎาคม 2560)

กรมควบคุมมลพิช. (2551(ก)). คู่มือแนวทางการลด คัดแยก และใช้ประโยชน์ขยะมูลฝอย. กรุงเทพฯ: รุ่งศิลป์การพิมพ์.

กรมควบคุมมลพิช. (2551(ข)). คู่มือการประเมินดัชนีคุณภาพสิ่งแวดล้อมชายหาดท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

กรมควบคุมมลพิช. (2558). สถานการณ์ขยะมูลฝอยของประเทศไทย ปี พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ: กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.

กรมควบคุมมลพิช. (ม.บ.บ.). ปัญหาสิ่งแวดล้อมจากขยะมูลฝอย. เข้าถึงได้จาก: www.pcd.go.th, (16 กรกฎาคม 2561).

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2553). คู่มือขยะทะเลและกิจกรรมทำความสะอาดชายหาด สาขคล. กรุงเทพฯ: สำนักอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง.

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2556). ข้อมูลสมุทรศาสตร์ฝั่งอ่าวไทย. เข้าถึงได้จาก: https://km.dmc.go.th/th/c_59/s_246/d_1132. (28 มีนาคม 2561).

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2558). ฐานข้อมูลขยะทะเลของประเทศไทย ปี 2558. เข้าถึงได้จาก: <http://tcc.dmc.go.th/thaicoastalcleanup>. (5 มีนาคม 2561).

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2560(ก)). ฐานข้อมูลขยะทะเลของประเทศไทย ปี 2560. เข้าถึงได้จาก: <http://tcc.dmc.go.th/thaicoastalcleanup>. (5 มีนาคม 2561).

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2560(ข)). 5 หมื่นตันต่อปีของทะเลวิถีพิริยัง.

เข้าถึงได้จาก: www.dmc.go.th. (28 มีนาคม 2561).

กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. (2562). นรสุนพัดขยะเกลื่อนหาดปราณบุรี นักท่องเที่ยวไม่กล้า

เล่นน้ำ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติเกิดทุกปี. เข้าถึงได้จาก:

<http://164.115.42.55/thaicoastalcleanup/publicRelations/content/30>.

(5 มกราคม 2562).

ชมพูนุท สงกลาง. (2556). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาผลิตสิ่งแวดล้อม. อุดรธานี:

สำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

นวลพรรณ คณานุรักษ์. (2555). ประเภทและแหล่งที่มาของขยะตามถูกากบริเวณหาดบางแสน

จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐวุฒิ บุณยู ฯลฯ และนภาค ลึงเจริญ. (2560). การศึกษาปริมาณและองค์ประกอบทางกายภาพของ

มูลฝอยชายหาด บริเวณชายหาดชลาทศร์ อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา. คณะวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

ปราณี ไฟบุญสมบัติ. (2546). ชนิดและปริมาณขยะและพฤติกรรมการทิ้งขยะของนักท่องเที่ยวและ

ผู้ประกอบการในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประชา ไชยองการ. (2555). ลักษณะเฉพาะของลุมตามถูกากและกระแสน้ำเนื่องจากลมบริเวณ

อ่าวไทย. ภาควิชาธารณ์วิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปริญ หล่อพิทยากร. (2558). รูปแบบการให้แล้วคืนในอ่าวไทยจากแบบจำลอง.

คณะภูมิสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

เพ่เทพ เชิดสุขใจ และคณะ. (2557). ประเภทและปริมาณของขยะทะเลที่พบบริเวณชายหาด

จังหวัดชลบุรีและเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2557. เข้าถึงได้จาก:

<https://www.dmc.go.th/detailAll/6351/pc/2>. (23 กรกฎาคม 2560).

พัทยา แก้วสาร. (2555). ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม. มหาสารคาม:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

วีณา ชัยตติราพงษ์. (2550). การแยกขยะในประเทศไทย : บทบาทภาครัฐและภาคประชาชน.

กรุงเทพฯ: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

วรพจน์ รัตนพันธุ์, กมลวรรณ โพธิ์แก้ว, และนุชนาฎ นิลօอ. (2552). การศึกษาปริมาณและ

องค์ประกอบของขยะในพื้นที่เกาะมุกต์ จังหวัดตรัง. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัย

เทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์, (ฉบับที่ 1): 46-53.

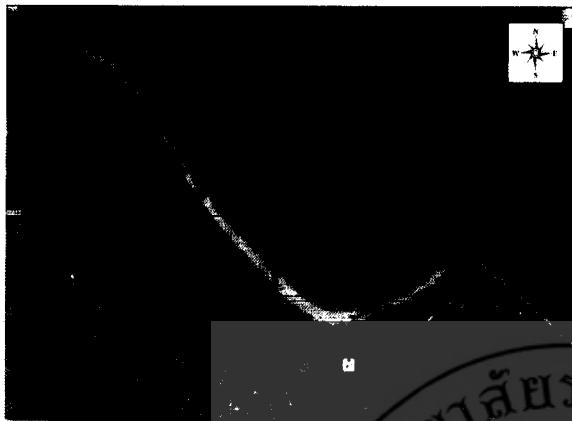
- ศิริทักษณ์ พวงทองแคม และคณะ. (2557). ชนิด จำนวนชิ้นมูลฝอยและปัจจัยที่ส่งผลต่อจำนวนชิ้นมูลฝอยในบริเวณอ่าวโลಡาลัม เกาะพีพีดอน. คณานศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. อนุกูล บูรณประทีปรัตน์. (2552). การไฟล์เรียนกระแสน้ำบริเวณปากแม่น้ำบางปะกงและชายฝั่งจังหวัดชลบุรีจากการศึกษาโดยใช้แบบจำลองไฮโดรไดนามิก. วารสารวิทยาศาสตร์บูรพา, (ฉบับที่ 14): 50-60.
- อุษา วิเศษสุมน. (2537). เทคโนโลยีการจัดการด้านขยะและการเป็นพิษ. คณาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อัจฉรา อัศวรุจิกุลชัย, พิมลพรณ หาญศึก, และเพียงใจ พีระเกียรติชัย. (2554). แนวทางการจัดการขยะให้เหลือคุณค่าภายในมหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา. วารสารการจัดการสิ่งแวดล้อม, (ฉบับที่ 7): 17-29.
- Christensen, T.H. (2011). *Solid Waste Technology & Management Volume1*. New Delhi: Ho Printing (M) Sdn Bhd.
- Google แผนที่ประเทศไทย. (2561(ก)). แผนภาพแหลมสนอ่อน. เข้าถึงได้จาก: <https://www.google.co.th/maps>. (2 มีนาคม 2561).
- Google แผนที่ประเทศไทย. (2561(ข)). พื้นที่การศึกษา. เข้าถึงได้จาก: <https://www.google.co.th/maps>. (2 มีนาคม 2561).
- Greenpeace. (2560). “ขยะพลาสติก” ในประเทศไทย ครัวว่าเรื่องเล็ก. เข้าถึงได้จาก: <http://www.greenpeace.org/seasia/th/news/blog1/blog/58977>. (2 มีนาคม 2561).
- Thai Lovetrip. (2556). สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัด: จังหวัดสงขลา. เข้าถึงได้จาก: <http://www.museumthailand.com/th/2678/storyteling>. (23 กรกฎาคม 2560).
- Thaitribune. (2558). แก้ปัญหา 'ขยะทะเล' ด้วยเยาวชนและเครือข่ายในพื้นที่. เข้าถึงได้จาก: http://www.thaitribune.org/contents/detail/308?content_id=12536. (17 กันยายน 2560).

ภาคผนวก ๖

◦ ภาพประกอบการดำเนินการวิจัย

ภาพประกอบการวิจัย

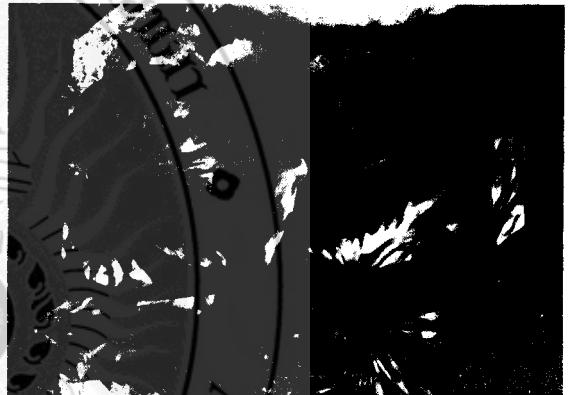
(1) พื้นที่เก็บตัวอย่าง 7 ชุด

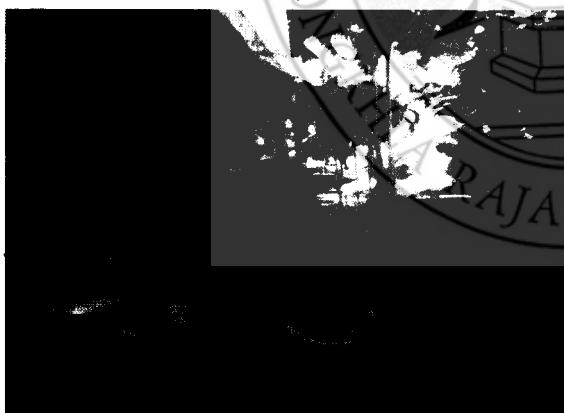
(2) วัดระยะทาง โดยการใช้ล้อวัด

(3) เก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด

(4) มูลฝอยชายหาดรวม

(5) ชั้นน้ำหนักมูลฝอย

(6) คลุกเคล้ามูลฝอยชายหาดให้เข้ากัน

ภาพที่ พข-2 ขั้นตอนการเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน

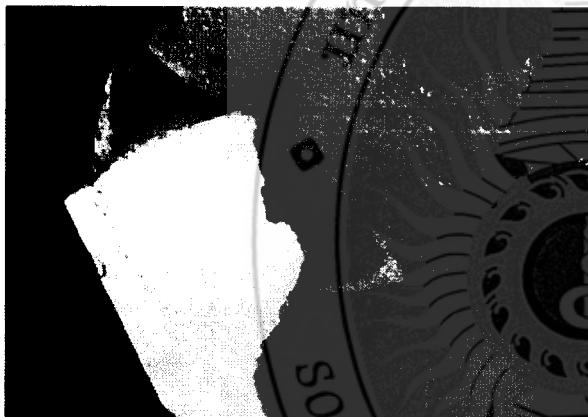

(7) ตัวมูลฝอยชายหาด

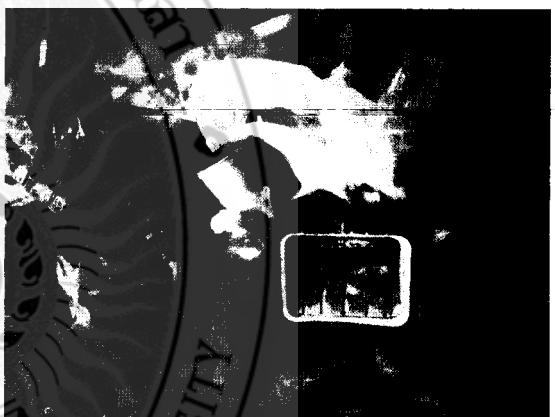

(8) เลือกตัวอย่างมูลฝอยเพียง 2 ส่วน

ภาพที่ พข-2 ขั้นตอนการเก็บตัวอย่างมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน (ต่อ)

(1) โพเม

(2) พลาสติก

(3) แก้ว

(4) ไน้

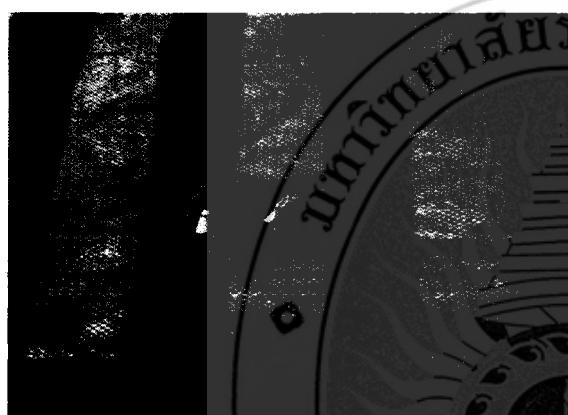
ภาพที่ พข-2 องค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน

(5) ของเสียอันตราย

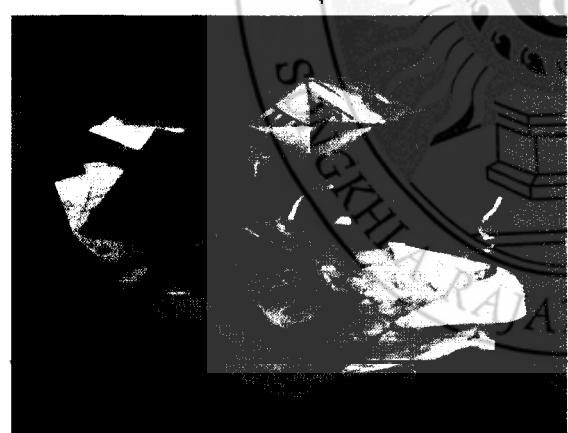
(6) อัลูมิเนียม

(7) กันบุหรี่

(8) ยาง

(9) กระดาษ

(10) ผ้า

ภาพที่ พข-2 องค์ประกอบทางกายภาพของมูลฝอยชายหาด บริเวณแหลมสนอ่อน (ต่อ)